

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

21. Το καθοδηγητικό κείμενο (21. Peṭakopadesapāṭi)

7. Το έδαφος της εφαρμογής των μεθόδων
(7. Hārasampātabhūmi)

[Pe 7, PTS 141-146]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

21. Το καθοδηγητικό κείμενο

7. Το έδαφος της εφαρμογής των μεθόδων

72. Η διαλογιστική έκσταση είναι μη πάθος. Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις πρέπει να γίνουν αναλυτικά. Αυτές είναι διπλές· ασυσχέτιστες με τους παράγοντες της φώτισης και σχετιζόμενες με τους παράγοντες της φώτισης. Εκεί αυτές που είναι ασυσχέτιστες με τους παράγοντες της φώτισης είναι εξωτερικές, αυτές που σχετίζονται με τους παράγοντες της φώτισης ανήκουν στα ευγενή άτομα. Εκεί με τις έξι ρίζες των ατόμων, αφού τις αφήσουμε κατά μέρος, αυτός με ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτός με ιδιοσυγκρασία μίσους, αυτός με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, αυτός με ιδιοσυγκρασία λαγνείας-μίσους, αυτός με ιδιοσυγκρασία λαγνείας-αυταπάτης, αυτός με ιδιοσυγκρασία μίσους-αυταπάτης, αυτός με ισομερή ιδιοσυγκρασία· έτσι αυτών των ατόμων που επιτυγχάνουν τη διαλογιστική έκσταση, τα πέντε νοητικά εμπόδια είναι το αντίθετο· για την εξάλειψή τους, όπως είναι ανίκανος, συγκρατεί τις τρεις φαύλες ρίζες. Με την απληστία ως φαύλη ρίζα, την πλεονεξία και την ανησυχία που επιπλέον, τις συγκρατεί με τη μη-απληστία ως καλή ρίζα· και η τύψη και η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι στην πλευρά της αυταπάτης, αυτές τις συγκρατεί με τη μη-αυταπάτη. Και το μίσος και η νωθρότητα και υπνηλία είναι στην πλευρά του μίσους, αυτά τα συγκρατεί με το μη-μίσος.

Εκεί για την εκπλήρωση της μη-απληστίας σκέφτεται τον λογισμό της απάρνησης. Εκεί για την εκπλήρωση του μη-μίσους σκέφτεται τον λογισμό του μη θυμού. Εκεί για την εκπλήρωση της μη-αυταπάτης σκέφτεται τον λογισμό της μη βίας. Εκεί για την εκπλήρωση της μη-απληστίας είναι αποστασιοποιημένος από τις ηδονές. Εκεί για την εκπλήρωση του μη-μίσους και για την εκπλήρωση της μη-αυταπάτης είναι αποστασιοποιημένος από τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει.

«Λογισμοί» είναι τρεις λογισμοί - ο λογισμός της απάρνησης, ο λογισμός του μη θυμού, ο λογισμός της μη βίας. Εκεί η πρώτη επίπτωση είναι ο λογισμός, η εξέταση αυτού που επιτεύχθηκε είναι ο συλλογισμός. Όπως ένας άνθρωπος βλέπει από μακριά έναν άνθρωπο να έρχεται, και δεν γνωρίζει ακόμα αν αυτός είναι γυναίκα ή άνδρας· όταν όμως αντιλαμβάνεται ότι είναι γυναίκα ή άνδρας ή τέτοιας εμφάνισης ή τέτοιας μορφής, αυτοί σκεπτόμενοι λογισμούς εξετάζουν περαιτέρω: «Άραγε αυτός είναι ηθικός ή ανήθικος, πλούσιος ή φτωχός;» Έτσι ο συλλογισμός εφαρμόζεται στον λογισμό, ο συλλογισμός κινείται και ακολουθεί. Όπως ένα πουλί πρώτα κάνει προσπάθεια και μετά δεν κάνει προσπάθεια, όπως η προσπάθεια έτσι είναι ο λογισμός, όπως το άπλωμα των φτερών έτσι ο συλλογισμός διατηρεί, σκέφτεται λογισμούς, εξετάζει, συλλογίζεται. Σκέφτεται λογισμούς, σκέφτεται λογισμούς· ακολουθεί εξετάζοντας, συλλογίζεται. Το αντίθετο της ηδονικής αντίληψης είναι ο λογισμός, το αντίθετο της αντίληψης του θυμού και της αντίληψης της βίας είναι ο συλλογισμός. Το έργο των λογισμών είναι η έλλειψη προσοχής στο φαύλο, το έργο

των συλλογισμών είναι η αυτοσυγκράτηση των ανώτερων. Όπως αυτός που γνωρίζει την Πάλη σιωπηλά κάνει απαγγελία, έτσι είναι ο λογισμός· όπως παρατηρεί αυτό ακριβώς, έτσι είναι ο συλλογισμός. Όπως η μη πλήρης κατανόηση, έτσι είναι ο λογισμός. Όπως η πλήρης κατανόηση, έτσι είναι ο συλλογισμός. Στην αναλυτική γνώση της γλώσσας και στην αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας υπάρχει ο λογισμός, στην αναλυτική γνώση των φαινομένων και στην αναλυτική γνώση του νοήματος υπάρχει ο συλλογισμός. Η ετοιμότητα και η επιδεξιότητα της συνείδησης είναι ο λογισμός, η επιδεξιότητα της σταθερής απόφασης της συνείδησης είναι ο συλλογισμός. «Αυτό είναι καλό, αυτό είναι φαύλο, αυτό πρέπει να αναπτυχθεί, αυτό πρέπει να εγκαταλειφθεί, αυτό πρέπει να συνειδητοποιηθεί» είναι ο λογισμός· όπως η εγκατάλειψη και η διαλογιστική ανάπτυξη και η συνειδητοποίηση, έτσι είναι ο συλλογισμός. Σε αυτόν που είναι εδραιωμένος σε αυτούς τους λογισμούς και συλλογισμούς, διπλός υπαρξιακός πόνος δεν εγείρεται, σωματικός και νοητικός· διπλή ευτυχία εγείρεται, σωματική και νοητική. Έτσι η νοητική ευτυχία που γεννιέται από τον λογισμό είναι η αγαλλίαση, η σωματική ευτυχία είναι ακριβώς σωματική. Η ενιαία εστίαση του νου εκεί, αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση. Έτσι η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι με πέντε παράγοντες εγκαταλελειμμένους και προικισμένη με πέντε παράγοντες.

Με τη συχνή άσκηση αυτών ακριβώς του λογισμού και του συλλογισμού, ο νους του κλίνει προς αυτά. Σε αυτόν ο λογισμός και ο συλλογισμός φαίνονται χονδροειδείς. Και η αγαλλίαση και η ευτυχία και η απάρνηση γίνονται χονδροειδείς. Αλλά η αγαλλίαση και η τέρψη που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση εγείρονται. Σε αυτόν ο συλλογισμός είναι το αντικείμενο. Με τον κατευνασμό τους ο νους εσωτερικά γαληνεύει. Ο λογισμός και ο συλλογισμός είναι δύο καταστάσεις που πρέπει να ενθυμείται. Το παρόν πρέπει να εξετάζεται. Με τον κατευνασμό τους υπάρχει ενότητα του νου και ενιαία εστίαση του νου. Με αυτή την ενότητα η αγαλλίαση φτάνει στην εκπλήρωση. Η αγαλλίαση είναι η ικανότητα ευαρέσκειας· η ευτυχία είναι η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Η ενιαία εστίαση του νου είναι η αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση προικισμένη με τέσσερις παράγοντες. Αυτός με την απαλλαγή από την αγαλλίαση προχωρά, εγκαταλείποντας αυτό που συνοδεύεται από υγρασία.

73. Εκεί «η συνείδηση ευαρέσκειας με προσκόλληση» και αυτός εξετάζοντας αυτό στρέφει την προσοχή ακριβώς στην αταραξία. Αυτός με την απαλλαγή από την αγαλλίαση διαμένει με αταραξία. Και όπως η ευτυχία που φέρνει η αγαλλίαση, αυτήν βιώνει με το σώμα και διαμένει με πλήρη επίγνωση. Με αυτή τη μνήμη και ενσυνειδητότητα πηγαίνει στην εκπλήρωση της αταραξίας. Αυτή είναι η τρίτη διαλογιστική έκσταση προικισμένη με τέσσερις παράγοντες.

Έτσι για την εγκατάλειψη της σωματικής ευχαρίστησης στην πρώτη διαλογιστική έκσταση η ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει. Στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση η ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει. Αυτός με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Εκεί με τέσσερις ικανότητες η αταραξία γίνεται πεποίθηση, με την ικανότητα του σωματικού πόνου, με την ικανότητα δυσαρέσκειας, με την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και με την

ικανότητα ευαρέσκειας. Με την παύση αυτών υπάρχει αταραξία και ενσυνειδητότητα· εκεί με την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και με την ικανότητα ευαρέσκειας υπάρχει λησμοσύνη, με την παύση αυτών γίνεται μνήμων· με την ικανότητα του σωματικού πόνου και με την ικανότητα δυσαρέσκειας υπάρχει έλλειψη ενσυνειδητότητας, με την παύση αυτών υπάρχει ενσυνειδητότητα· έτσι και η αντίληψη της αταραξίας, μνήμων και με πλήρη επίγνωση και η ενιαία εστίαση του νου, αυτό ονομάζεται η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί όποιο άτομο έχει ιδιοσυγκρασία λαγνείας, σε αυτό υπάρχει η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας· όποιο άτομο έχει ιδιοσυγκρασία μίσους, σε αυτό υπάρχει η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας· όποιο άτομο έχει ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, σε αυτό υπάρχει λησμοσύνη και έλλειψη ενσυνειδητότητας.

Εκεί στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας στην τρίτη διαλογιστική έκσταση και στην τέταρτη η κλίση καταπαύει· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία μίσους στην πρώτη διαλογιστική έκσταση και στη δεύτερη η αποστροφή καταπαύει· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης στην πρώτη διαλογιστική έκσταση και στη δεύτερη η έλλειψη ενσυνειδητότητας καταπαύει. Στην τρίτη διαλογιστική έκσταση και στην τέταρτη η λησμοσύνη καταπαύει· ακριβώς έτσι σε αυτά τα τρία άτομα οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις θα πάνε στην κάθαρση.

Εκεί στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας-μίσους υπάρχει έλλειψη ενσυνειδητότητας και κλίση και αποστροφή· γι' αυτό η διαλογιστική έκσταση οδηγεί στον ξεπεσμό. Εκεί στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας-αυταπάτης η κατάσταση κλίσης και ο κίνδυνος έχουν δειχθεί· αυτή γι' αυτό είναι η διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στον ξεπεσμό. Εκεί στο άτομο με ιδιοσυγκρασία μίσους-αυταπάτης η αποστροφή και η λησμοσύνη και η έλλειψη ενσυνειδητότητας και ο κίνδυνος έχουν δειχθεί· γι' αυτό σε αυτό η διαλογιστική έκσταση οδηγεί στον ξεπεσμό.

Εκεί στο άτομο με ισομερή ιδιοσυγκρασία λαγνείας-μίσους-αυταπάτης η διαλογιστική έκσταση οδηγεί στην υπεροχή· αυτές οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις πρέπει να αναλυθούν σε επτά άτομα. Και στις τέσσερις αυτοσυγκεντρώσεις, με την αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης η πρώτη διαλογιστική έκσταση, με την αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, με την αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου η τρίτη διαλογιστική έκσταση, με την αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης η τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Με το χωρίς πόθο η πρώτη διαλογιστική έκσταση, με την κενότητα η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, με το χωρίς χαρακτηριστικά η τρίτη διαλογιστική έκσταση, με τη μνήμη επί της αναπνοής η τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Και με τον κατευνασμό του ηδονικού λογισμού και του θυμού η πρώτη διαλογιστική έκσταση, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, με τον κατευνασμό της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και της ικανότητας ευαρέσκειας η τρίτη διαλογιστική έκσταση, και με τον κατευνασμό των σωματικών δραστηριοτήτων η τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Με το θεμέλιο της γενναιοδωρίας η πρώτη διαλογιστική έκσταση, με το θεμέλιο της αλήθειας η δεύτερη διαλογιστική έκσταση, με το θεμέλιο της σοφίας η τρίτη διαλογιστική έκσταση, με το θεμέλιο της γαλήνης η τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτές οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις υποδείχθηκαν με συνοπτική επεξήγηση· εκεί η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης πηγαίνει στην εκπλήρωση. Τέσσερα είναι τα

ακόλουθα· εκεί όποιος σε εξάρτηση από την πρώτη διαλογιστική έκσταση επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, αυτός με εύκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση, με το αντίθετο της ικανότητας δυσαρέσκειας. Όποιος σε εξάρτηση από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, αυτός με εύκολη πρακτική, με ταχεία άμεση γνώση, με το αντίθετο της ικανότητας του σωματικού πόνου. Όποιος σε εξάρτηση από την τρίτη διαλογιστική έκσταση επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, αυτός με εύκολη πρακτική, με βραδεία άμεση γνώση, με το αντίθετο της ικανότητας ευαρέσκειας. Όποιος σε εξάρτηση από την τέταρτη διαλογιστική έκσταση επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, αυτός με εύκολη πρακτική, με ταχεία άμεση γνώση, με το αντίθετο της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος έχει πάει.

Η διάφορη έκθεση.

74. Όποιες είναι οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, αυτών των διαλογιστικών εκστάσεων αυτοί είναι οι παράγοντες, αυτών των παραγόντων το σύνολο είναι οι παράγοντες, αυτό είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης· ποια είναι η διάκριση; Αυτή είναι η διάκριση. Αυτά είναι τα συστατικά, με αυτά αυτή είναι η επίτευξη, αυτής της επίτευξης αυτή είναι η κοντινή αιτία, με αυτή την κοντινή αιτία αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη. Αυτής της διαλογιστικής ανάπτυξης αυτός είναι ο κίνδυνος. Με αυτό αυτή είναι η παρακμή. Ποιανού η παρακμή; Αυτού που προσεγγίζει τον διαλογιστή. Ανασκοπώντας αυτό όπως ειπώθηκε, αυτή είναι η διάκριση. Με αυτή τη διάκριση αυτή είναι η απόλαυση· ποιανού είναι αυτή η απόλαυση; Του μη-διαλογιστή διαλογιστή· αυτού του μη-διαλογιστή διαλογιστή, αυτή η ετοιμότητα στην επιδεξιότητα, η σταθερή διαλογιστική έκσταση πηγαίνει στην ακαταπίεστη δύναμη της διαλογιστικής έκστασης· σε αυτόν που είναι εδραιωμένος στη δύναμη της διαλογιστικής έκστασης, σε αυτόν που έχει φτάσει στην τελειότητα, αυτοί είναι οι παράγοντες της διαλογιστικής έκστασης· με αθόλωτο λογισμό στην πρώτη διαλογιστική έκσταση οι παράγοντες της διαλογιστικής έκστασης αναπτύσσονται. Αυτή η αγαλλίαση, ακολουθώντας αυτό ακριβώς, είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, και οι ιδιότητες αυτού του παράγοντα και με τη συσσώρευση αυτού. Η αγαλλίαση στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση είναι η φύση του παράγοντα της διαλογιστικής έκστασης· αλλά έτσι σε αυτόν που εξελίσσεται, ο συνοδευόμενος παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης με ευτυχία, η εσωτερική ηρεμία είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, λόγω της γαλήνωσης του νου και με τη συσσώρευση αυτού. Η αγαλλίαση είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η εσωτερική ηρεμία με αυτοσυγκέντρωση, η αγαλλίαση είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η ενότητα του νου είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η αταραξία με επαφή είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στην τρίτη διαλογιστική έκσταση, και η ευτυχία είναι παράγοντάς της. Η ενότητα του νου είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η αταραξία ούτε-δυσάρεστη-ούτε-ευχάριστη είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, το επίπεδο της σταθερής απόφασης, η εξάγνιση της αταραξίας και της μνήμης είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στην

τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Και η εξάγνιση της μνήμης στα πολλαπλά επίπεδα της διαλογιστικής έκστασης, συνδεδεμένη με τους παράγοντες της διαλογιστικής έκστασης, η αγαλλίαση και η ενότητα του νου είναι παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποιο είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης; Με λογισμό και συλλογισμό, ακολουθούμενο από απομόνωση, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με εσωτερική ηρεμία που γεννήθηκε, ακολουθούμενο από αγαλλίαση, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Συνδυασμένο με ευτυχία και άνεση, με αγαλλίαση, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αυτού, συνοδευόμενο από ευτυχία και δυστυχία, συνοδευόμενο από σταθερή απόφαση, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Συνοδευόμενο από το απεριόριστο, με αντικείμενο τα όντα, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Συνοδευόμενο από τα επίπεδα κυριαρχίας, σε αυτούς που αντιλαμβάνονται τις υλικές μορφές, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Αυτών που συνοδεύονται από απολύτρωση, στις απολυτρώσεις, είναι το επίπεδο της διαλογιστικής έκστασης στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Συνοδευόμενο από παρατήρηση, οι σωματικές δραστηριότητες ορθά είναι το επίπεδο της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης.

75. Εκεί ποιες είναι οι διακρίσεις της διαλογιστικής έκστασης; Αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, συνοδευόμενο από συνείδηση και νοητικούς παράγοντες, και η υπέρβαση του ηδονικού στοιχείου, αυτή είναι η διάκριση της διαλογιστικής έκστασης. Χωρίς λογισμό και χωρίς συλλογισμό, με αγαλλίαση, συνοδευόμενες από μνήμη, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αγαλλίαση συμβαίνουν. Αυτή είναι η διάκριση της διαλογιστικής έκστασης. Στο επίπεδο χωρίς λογισμό, χωρίς συλλογισμό ακριβώς, η μνήμη ακολουθεί, προσοχή συνοδευόμενη από αταραξία συμβαίνει. Και σύμφωνα με αυτή τη φύση η μνήμη συνδέεται. Και έχοντας επιτύχει εκείνο το επίπεδο διαμένει, αυτή είναι η διάκριση της διαλογιστικής έκστασης. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από την εξάγνιση της μνήμης συμβαίνουν, και έχοντας επιτύχει εκείνο το επίπεδο διαμένει, αυτή είναι η διάκριση της διαλογιστικής έκστασης. Στο επίπεδο συνοδευόμενο από το επίπεδο άπειρης συνείδησης, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μηδαμινότητας συμβαίνουν, και έχοντας επιτύχει εκείνο το επίπεδο διαμένει, αυτή είναι η διάκριση της διαλογιστικής έκστασης.

Τα συστατικά της διαλογιστικής έκστασης: ο λογισμός της απάρνησης είναι συστατικό με σκοπό την απομάκρυνση του ηδονικού λογισμού. Ο λογισμός του μη θυμού είναι συστατικό με σκοπό την απομάκρυνση του λογισμού του θυμού. Ο λογισμός της μη βίας είναι συστατικό με σκοπό την απομάκρυνση του λογισμού της βίας. Το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων, η ολιγάρκεια είναι συστατικό, ο αγνός βιοπορισμός είναι συστατικό των τεσσάρων διαλογιστικών επιτεύξεων, η διαμονή της μη δράσης. Το συστατικό της οδού είναι η είσοδος στη διαλογιστική επίτευξη. Το συστατικό του καρπού είναι η ανάδυση της διαλογιστικής έκστασης μέσω της παραγωγής της διαλογιστικής έκστασης. Εξαιτίας της καλής ρίζας, όποια διαλογιστική έκσταση πηγαινει στην προέλευση, και ποιος δεν αναδύεται από πουθενά έχοντας επιτύχει την απάρνηση. Η αυτοσυγκέντρωση της παύσης του

αντικειμένου, γαλήνιοι αναδύονται. Χωρίς να έχουν υπερβεί αναδύονται. Για την εγκατάλειψη της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και της ικανότητας ευαρέσκειας, και αυτοί αναδύονται μέσω της μη κακίας. Αναφερόμενοι σε αυτό όμως αναδύονται. Για τη μη καύση αναδύονται. Αυτή είναι η ανάδυση της γνώσης.

76. Εκεί ποια είναι η κοντινή αιτία; Η καλή φιλία είναι κοντινή αιτία της διαλογιστικής έκστασης. Η κλίση προς τους καλούς είναι κοντινή αιτία της διαλογιστικής έκστασης. Το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων είναι κοντινή αιτία της διαλογιστικής έκστασης. Η μη ικανοποίηση στις καλές νοητικές καταστάσεις είναι κοντινή αιτία της διαλογιστικής έκστασης. Η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας είναι κοντινή αιτία της διαλογιστικής έκστασης. Η συνετή επίμονη προσπάθεια αυτού που έχει συγκινηθεί σε καταστάσεις που προκαλούν συγκίνηση. Αυτή είναι η κοντινή αιτία της διαλογιστικής έκστασης.

Εκεί ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη; Η καλλιέργεια της φιλικότητας είναι η διαλογιστική ανάπτυξη του λογισμού του μη θυμού. Η καλλιέργεια της συμπόνιας είναι η διαλογιστική ανάπτυξη του λογισμού της μη βίας. Η διαλογιστική ανάπτυξη της αλτρουιστικής χαράς προκαλείται από την ενσυνειδητότητα της αγαλλίασης και της ευχαρίστησης. Η διαλογιστική ανάπτυξη της αταραξίας για αυτόν που βλέπει, η διαλογιστική ανάπτυξη της αταραξίας για αυτόν που δεν βλέπει, και η αταραξία και η επίβλεψη με αταραξία, η διαλογιστική ανάπτυξη της αντίληψης της ρυπαρότητας, η δύσκολη πρακτική με βραδεία άμεση γνώση, η άμεση γνώση της σύνδεσης με την ύπαρξη, της σύνδεσης των υπάρξεων· αυτή η εξαπλή διαλογιστική ανάπτυξη αναπτυγμένη, καλλιεργημένη, εδραιωμένη, που έχει γίνει θεμέλιο, που έχει γίνει όχημα, εξασκημένη, καλά ξεκινήμενη. Αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη.

Για αυτόν που αναπτύσσει έτσι, αυτός είναι ο κίνδυνος. Στην πρώτη διαλογιστική έκσταση αυτή η νοητική κατάσταση διακατέχεται από δραστηριότητες, δεν έχει ακουστεί, έχει νοητικές διαφθορές. Αν αυτή η νοητική κατάσταση είναι αυτή η ηθική, και αυτή η νοητική κατάσταση έχει κοντινό αντίπαλο την ηδονή, την αντιπεριφορά, την αντεξέταση, και είναι η πιο χονδροειδής από τις διαλογιστικές επιτεύξεις, αυτή η νοητική κατάσταση έχει λογισμό και συλλογισμό. Εκεί ταραάζουν τη συνείδηση, και εδώ το σώμα κουράζεται, και εδώ όταν το σώμα κουράζεται η συνείδηση ταλαιπωρείται. Ανίκανη ακριβώς για σταθερή απόφαση των άμεσων γνώσεων· αυτοί είναι οι κίνδυνοι στην πρώτη διαλογιστική έκσταση.

Στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση αυτοί είναι οι κίνδυνοι· και αυτή η νοητική κατάσταση συνοδεύεται από τη διάχυση της αγαλλίασης, δεν καθιστά τη συνείδηση σε καλή συμπεριφορά. Και αυτή η νοητική κατάσταση είναι μη καθαρίζουσα προσέγγιση, και αυτή η νοητική κατάσταση έχει κίνδυνο προσέγγισης, έχει αντίπαλο τη δυσαρέσκεια. Εκεί ακριβώς για τους συνδεδεμένους, η αγαλλίαση εξαντλείται, και αυτή η νοητική κατάσταση γίνεται δύσκολη, αποφεύγοντας το επίπεδο του φόβου του κύκλου, στις τέσσερις μορφές πόνου αυτή η νοητική κατάσταση διαπερνάται από τη μορφή πόνου της μη πίστης και τη μορφή πόνου του εμποδίου και τη μορφή πόνου της άμεσης γνώσης και τη μορφή πόνου της αρρώστιας· αυτοί είναι οι κίνδυνοι στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποιοι είναι οι κίνδυνοι στην τρίτη διαλογιστική έκσταση; Με αυτή που συνοδεύεται από την ευχαρίστηση της αταραξίας, εκεί για τους πέντε που απολαμβάνουν, η ευχαρίστηση της αταραξίας έχει μεταστραφεί, αυτή η νοητική κατάσταση, γι' αυτό και αυτών που έχουν αντίληψη μονιμότητας, αυτό γίνεται. Η ευχαρίστηση που οδηγεί στη δυστυχία, αναφορικά με την αναταραχή της συνείδησης, έχοντας πάει στην ευτυχία και τη δυστυχία, ρέει. Και αναφορικά με το ακολουθούμενο από ευτυχία και δυστυχία, η συνείδηση γίνεται ανίκανη για μεταφορά. Στις πραγματώσεις της άμεσης γνώσης, όλες αυτές οι νοητικές καταστάσεις στις τρεις διαλογιστικές επιτεύξεις και με τις τέσσερις μορφές πόνου διαπερασμένες, αυτή από τον φόβο της μορφής πόνου και της μορφής πόνου του εμποδίου και της μορφής πόνου της άμεσης γνώσης· αυτοί είναι οι κίνδυνοι στην τρίτη διαλογιστική έκσταση.

Εκεί ποιοι είναι οι κίνδυνοι στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση; Αυτές οι νοητικές καταστάσεις της επίτευξης της μηδαμινότητας, αυτές οι νοητικές καταστάσεις που ακολουθούν την επίτευξη, και σε αυτό το επίπεδο για τους αδαείς κοινούς ανθρώπους που απολαμβάνουν, πολλών ειδών λανθασμένες απόψεις εγείρονται. Χονδροειδείς και με τις λεπτοφυείς αντιλήψεις της υλικής μορφής, ακολουθώντας αυτές τις διαλογιστικές εκστάσεις, πάντα κοινές στη συμπάθεια της έκστασης μέσω της φιλικότητας κατά χρόνο και κατά χρόνο, και δύσκολες, και όλα τα τέσσερα μεγάλα συστατικά, και αυτές οι διαλογιστικές εκστάσεις που έχουν αναδυθεί, σε εξάρτηση αμοιβαία αναδύονται. Εδώ αφού αναδύθηκαν, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν είναι πλήρεις. Και αυτές οι νοητικές καταστάσεις με μη συλλαμβανόμενο σημάδι παρακμάζουν. Και αυτές οι νοητικές καταστάσεις καταπαύουν, δεν προσκολλώνται στους παράγοντες της παύσης, και αυτών των νοητικών καταστάσεων οι διαλογιστικές εκστάσεις είναι σημάδια, η αντίληψη του σημαδιού της διαλογιστικής έκστασης δεν διασκορπίζεται. Και μη επιτευχθείσα προηγουμένως, και με τη δύναμη του διαλογιστή γίνεται. Με αυτούς τους κινδύνους αυτή είναι η παρακμή της διαλογιστικής έκστασης.

77. Για την επίτευξη της παύσης, χωρίς αναστοχασμό, σε αυτόν που έχει εναπομείνουσα αντίληψη, αντίληψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μηδαμινότητας συμβαίνουν· αυτός ξεπέφτει από την επίτευξη της παύσης. Σε αυτόν που έχει αντίληψη αδιαταραξίας, που έχει επιτύχει το επίπεδο της μη-αντίληψης, προσοχή συνοδευόμενη από το επίπεδο της μηδαμινότητας συμβαίνει, και δεν κατανοεί εκείνο το επίπεδο· αυτός ξεπέφτει από εκεί. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, αντίληψη και προσοχή του επιπέδου της άπειρης συνείδησης συμβαίνουν, και δεν κατανοεί εκείνο το επίπεδο· αυτός ξεπέφτει από εκεί. Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, συνοδευόμενη από αντίληψη της υλικής μορφής. Αναλυτικά... κ.λπ... μέχρι την πρώτη διαλογιστική έκσταση, συνοδευόμενη από ηδονική αντίληψη πρέπει να γίνει. Ξεπέφτει από το δικό του, στη μολυσμένη διαλογιστική έκσταση διαλογίζεται μολυσμένα, διαλογίζεται γύρω από τη συνέλευση, διαλογίζεται διασπώντας, δεν απαγγέλλει, διαλογίζεται συσσωρεύοντας, και διαλογίζεται κάπως μη εξοικειωμένος. Διαλογίζεται υπερβαίνοντας, διαλογίζεται περιφρονώντας, διαλογίζεται χωρίς να ανανεώνει τη σωματική δραστηριότητα, διαλογίζεται μη γνωρίζοντας τη διαφυγή από την προδιάθεση, διαλογίζεται κυριαρχημένος από τα νοητικά εμπόδια, στρέφοντας την προσοχή στη μη επίτευξη ή απόλαυση της διαλογιστικής έκστασης είναι η εγκατάλειψη της προδιάθεσης του ηδονικού πάθους, η απόλαυση της διαλογιστικής

έκστασης είναι ότι οι νοητικές καταστάσεις που έχουν ως ρίζα το ηδονικό πάθος εγείρονται, οι παράγοντες της παύσης αυτών των νοητικών καταστάσεων, οι διαλογιστικές εκστάσεις, η ανώτερη ευτυχία και αταραξία, η εγκατάλειψη των ηδονών, των πράξεων και των νοητικών μολύνσεων είναι η απόλαυση· έτσι λοιπόν πάλι η απόλαυση της διαλογιστικής έκστασης στη μεγάλη συγκατοικία μη πιεσμένη, στην κοσμική διαμονή χωρίς ευκαιρία για ανώτατη φώτιση, θα απομακρυνθεί αυτό με την εγκατάλειψη της διαλογιστικής έκστασης. Αυτό στην κοσμική διαμονή με εμπόδια και χωρίς εμπόδια, αυτή η αναζήτηση αυτής της νοητικής κατάστασης, αυτή η διαλογιστική έκσταση για τα όντα που έχουν εισέλθει στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων χωρίς εντοπίσιμη αρχή, το όφελος είναι η εγκατάλειψη της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων· αυτό που είναι η απόλαυση της διαλογιστικής έκστασης, του σώματος, γίνεται αυτός που διαλογίζεται σε μη κατάλληλο για διαλογισμό. Με αυτούς που διαλογίζονται σε μη κατάλληλο για διαλογισμό και κατάλληλο για διαλογισμό, μη προσκολλώμενος, διαλογίζεται σε αυτό που διαλογίστηκε ως μη κατάλληλο για διαλογισμό· όσοι είναι οι όροι αυτού που διαλογίζεται μολυσμένα, αυτοί ακολουθούνται στο αντίθετο.

78. Εκεί ποια είναι η επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση; Η επιδεξιότητα στη διαλογιστική επίτευξη είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα στη διάκριση της διαλογιστικής έκστασης είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα στην ενδιάμεση κατάσταση μεταξύ διαλογιστικών εκστάσεων είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα στην ανάδυση από τη διαλογιστική επίτευξη είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα στην εγγενή φύση της διαλογιστικής έκστασης είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα στον κίνδυνο της διαλογιστικής έκστασης είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα στη διαφυγή από τη διαλογιστική έκσταση είναι επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση, η επιδεξιότητα αναφορικά με τον καρπό της διαλογιστικής έκστασης, με τον καρπό της διαλογιστικής έκστασης στον καρπό του αναστοχασμού υπάρχει η κατάσταση του μη υποκειμένου στον ξεπεσμό και στη διαλογιστική έκσταση της γέννησης ακόμη και παίζοντας επιτυγχάνεται η διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην υπεροχή. «Αυτό όμως του» σημαίνει η μεταφορά στο γίνεσθαι και η σύλληψη του σημαδιού του αντικειμένου, η δύναμη χωρίς σταθερή απόφαση, η ενιαία εστίαση του νου μαζί με την πορεία στα σημάδια, με τη δύναμη της νοητικής ηρεμίας και η μη βύθιση στη διαλογιστική έκσταση, ο καρπός της οδού, η νοητική ηρεμία στη λειτουργία της αυτοσυγκέντρωσης, η έδρα του σημαδιού πριν και μετά την αταραξία, η δύναμη της μνήμης που συγκρατεί, και η δύναμη της ομοιότητας των διορατικών διαλογισμών που έχουν λειτουργήσει.

Εκεί ποια είναι η τελειότητα της διαλογιστικής έκστασης; Η υπέρτατη τελειότητα της φιλικότητας - «προσκολλημένοι στις ηδονές, δεμένοι με την προσκόλληση στις ηδονές» - σε όποια ομιλία με τη διδασκαλία μέσω συμβατικής έκφρασης δύο αλήθειες υποδείχθηκαν, ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, με τη μέθοδο της διερεύνησης αυτοί που δεν βλέπουν το σφάλμα στα φαινόμενα που είναι υποκειμένα σε νοητικούς δεσμούς, αυτοί θα διαβούν τη νοητική πλημμύρα - αυτό είναι αδύνατον. «Δεν θα διαβούν» - υπάρχει αυτή η εγκυρότητα και η διερεύνηση: αυτό τίνος είναι εγγύτατη αιτία; «Προσκολλημένοι στις ηδονές» σημαίνει τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής· αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της ηδονικής επιθυμίας. «Μη βλέποντας το σφάλμα στον νοητικό δεσμό» είναι η εγγύτατη αιτία της άγνοιας· διότι ποτέ αυτοί που είναι

δεμένοι με την προσκόλληση στους νοητικούς δεσμούς δεν θα διαβούν τη νοητική πλημμύρα την εκτεταμένη και μεγάλη - αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της προσκόλλησης. «Προσκολλημένοι στις ηδονές» - οι ηδονές είναι διπλές - οι αντικειμενικές ηδονές και οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης· εκεί οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης είναι η ηδονική επιθυμία, συνδεδεμένες με την ηδονική επιθυμία γίνονται η επιθυμία για ορατή μορφή και η επιθυμία για ύπαρξη με τη μέθοδο του χαρακτηριστικού· «μη βλέποντας το σφάλμα στον νοητικό δεσμό» σημαίνει του νοητικού δεσμού. Η θέληση και το πάθος εκεί, τίνος είναι η εγγύτατη αιτία; Το ευχάριστο αίσθημα και δύο ικανότητες - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας. Έτσι όταν το ευχάριστο αίσθημα έχει πιαστεί, και τα τρία αισθήματα έχουν πιαστεί. Όταν το συνάθροισμα του αισθήματος έχει πιαστεί, όλα τα πέντε συναθροίσματα έχουν πιαστεί. Τα υλικά φαινόμενα, οι ήχοι, οι οσμές, οι γεύσεις και τα απτά αντικείμενα έχουν πιαστεί· όταν οι αντικειμενικές ηδονές έχουν πιαστεί, όλες οι έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις έχουν πιαστεί. Αυτός που είναι μνήμων στις εσωτερικές και εξωτερικές αισθητήριες βάσεις, αυτή ονομάζεται η μέθοδος του χαρακτηριστικού· εκεί αυτός που είναι εγκατεστημένος στις χονδροειδείς νοητικές μολύνσεις, σε όλες τις νοητικές μολύνσεις αυτός που δεν είναι χωρίς πάθος για τις λεπτοφυέστερες από εκείνες. Εκεί ο εξωτερικός νοητικός δεσμός είναι «δικό μου» και ο εσωτερικός νοητικός δεσμός είναι «εγώ». Εκεί ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι επιθυμούν να διαβούν τη νοητική πλημμύρα, αυτοί θα διαμένουν παρατηρώντας τον κίνδυνο στα φαινόμενα που είναι υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου. «Προσκολλημένοι στις ηδονές» - σε τι είναι προσκολλημένοι και με τι είναι προσκολλημένοι και σε ποιων είναι προσκολλημένοι - αυτός ο τετραπλός τρόπος ανήκει στη μέθοδο όλων.

79. Εκεί ποιες είναι οι τρεις ψευδαισθήσεις και οι εγγύτατες αιτίες; Της ψευδαίσθησης της σκέψης, της ψευδαίσθησης της άποψης, της ψευδαίσθησης της αντίληψης, οι τρεις ψευδαισθήσεις έχουν ως εγγύτατη αιτία τις τρεις φαύλες ρίζες. Οι τρεις φαύλες ρίζες είναι η εγγύτατη αιτία της κατώτερης και ανώτερης πράξης. Και στις τέσσερις προσκολλήσεις το μίσος φαίνεται ως φαύλη ρίζα. Η εγγύτατη αιτία της κατώτερης και ανώτερης πράξης. Όπως κάποιος δίνει αφοβία στη μητέρα ή στον πατέρα ή σε κάποιον άλλο ή ακόμα σε έναν εξαιρετο μοναχό. Εκεί κάποιος άλλος θα ακολουθούσε λανθασμένα με το σώμα ή με την ομιλία. Εκεί αυτός, αναφορικά με τον θυμό, μη φροντίζοντας για την προστασία, την ασφάλεια και τη φύλαξη εκείνων των εξαιρετων, όποιος δίνει αφοβία στους εξαιρετους. Όταν τους δόθηκε αφοβία, όποιος εκεί θα ακολουθούσε λανθασμένα. Εκεί αυτός, προσκολλώμενος στον θυμό, κάνει πράξη γεννημένη από μίσος. Όποιος εκεί είναι κακός, η ικανότητα είναι νοητικό εμπόδιο, αυτό που τους δίνει αφοβία από τη νότια πλευρά, η αντίληψη, αυτή είναι η ανώτερη αιτία από εμένα· πάλι εκεί η λανθασμένη πρακτική, αυτός είναι ο θυμός, η κατώτερη χωριάτικη πράξη, η απληστία και η αυταπάτη, αυτά είναι τα νοητικά εμπόδια, τα λόγια, αυτές είναι οι τέσσερις προσκολλήσεις· με αυτές τις τέσσερις προσκολλήσεις όποιος είναι προσκολλημένος, είτε γυναίκα είτε άνδρας, αυτών των πέντε συναθροισμάτων αυτά ακριβώς είναι η προσκόλληση και η προέλευση· αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, αυτή ακριβώς είναι η μέθοδος της διδασκαλίας.

Εκεί αυτοί που δεν επιδίδονται στις ηδονές, αυτοί επιδίδονται στην παρατήρηση του κινδύνου. Έτσι αυτής της ηδονικής σφαίρας η επιθυμία να αποχωρήσει, αυτή

ονομάζεται επιθυμία της απάρνησης. Όποιος εκεί καθαρίζει κάτι από τις μη νοητικές διαμορφώσεις, ή η ροή του, αυτή είναι η επιθυμία του μη θυμού. Κάτι βλάπτει, αυτή είναι η επιθυμία της βίας. Έτσι οι τρεις επιθυμίες που προέρχονται από την απάρνηση - η επιθυμία της απάρνησης, η επιθυμία του μη θυμού, η επιθυμία της μη βίας. Εκεί η επιθυμία της απάρνησης είναι η μη-απληστία· η επιθυμία του μη θυμού είναι το μη-μίσος· η επιθυμία της μη βίας είναι η μη αυταπάτη. Αυτές οι τρεις καλές ρίζες στις οκτώ επιτυχίες είναι για την ευημερία των άλλων, οδηγούν στην παύση αυτών ακριβώς των τεσσάρων προσκολλησέων. Αν πάλι θα έκανε πράξη είτε σκοτεινή είτε φωτεινή, οδηγούν στην εγκατάλειψη του επακόλουθού της. Αυτή η πράξη ούτε σκοτεινή ούτε φωτεινή οδηγεί στην εξάλειψη της πράξης. Εκεί η παύση των τριών φαύλων ριζών, αυτή είναι η παύση. Αυτή ακριβώς είναι η οδός, εκεί οι πρακτικές, αυτές είναι οι δύο αλήθειες, αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες, η μέθοδος της περιστροφής.

«Προσκολλημένοι στις ηδονές»: όσοι είναι ασκούμενοι, αυτοί είναι προσκολλημένοι με έναν τρόπο. Όσοι είναι κοινοί άνθρωποι, αυτοί είναι προσκολλημένοι με δύο τρόπους· αυτή η ερώτηση πρέπει να απαντηθεί με διάκριση. Αν και ο εισερχόμενος στο ρεύμα ως προς τη χρήση, όχι όμως προσκολλημένος στην εμμονή, διότι αυτός αγωνίζεται για τη μείωση, όχι για τη συσσώρευση. Διότι ο ασκούμενος επιδίδεται στις ηδονές υπό την εξουσία των νοητικών μολύνσεων. Ο κοινός άνθρωπος όμως επιδίδεται στις ηδονές για την προέλευση των νοητικών μολύνσεων. Εκεί «αυτοί που είναι προσκολλημένοι στις ηδονές θα διαβούν τις τέσσερις νοητικές πλημμύρες» πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· αυτή είναι η διαίρεση.

80. Αντιστροφή: αυτοί που δεν προσκολλώνται στις ηδονές ούτε είναι δεμένοι με τους νοητικούς δεσμούς, αυτοί θα διαβούν τη νοητική πλημμύρα την εκτεταμένη και μεγάλη. Αυτό είναι το αντίθετο της ομιλίας.

Συνωνυμία: αυτός που είναι προσκολλημένος στις ηδονές και αυτό που είναι εκεί η ιδιότητα των ηδονών, εκεί το δηλητήριο είναι προσκολλημένο. Και όσα φαινόμενα είναι τροφές των ηδονών, εκεί το δηλητήριο είναι προσκολλημένο. Εκεί αυτό είναι συνώνυμο των ηδονών: επακόλουθο, σκόνη, βέλος, απόστημα, δυστυχία, συμφορά. Ή πάλι όποια άλλα συνώνυμα, εκεί «το δηλητήριο είναι προσκολλημένο» είναι συνώνυμο. Προσκολλημένος, δεμένος, μεθυσμένος, κολλημένος, προσηλωμένος, παραβάτης στις ηδονές, απελευθερωμένος, αυτός που διαμένει πολύ σε αυτό. Ή πάλι όποια άλλα συνώνυμα, αυτό ονομάζεται συνωνυμία. Με τον προσδιορισμό της πορείας της ηδονής, με τον προσδιορισμό του πεδίου της νοητικής μόλυνσης, η συνείδηση προσδιορίστηκε - αυτό είναι συνώνυμο. Προσκολλημένος, αυτός που διαμένει πολύ σε αυτό - ή πάλι όποια άλλα. Αυτά προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό της πορείας της ηδονής, με τον προσδιορισμό του πεδίου της νοητικής μόλυνσης, προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό του σπόρου, οι δραστηριότητες προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό του νοητικού δεσμού, η προσκόλληση προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της αιτίας, το άτομο προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της πολλαπλότητας.

Είσοδος: με αυτήν η Εξαρτώμενη Γένεση και ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση. Όποιες νοητικές μολύνσεις, όποιες δραστηριότητες και νοητικοί δεσμοί, στα πέντε συναθροίσματα το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, στις αισθητηριακές βάσεις νοητικών αντικειμένων οι φαύλες αισθητηριακές βάσεις νοητικών αντικειμένων, στις ικανότητες η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος

και η ικανότητα ευαρέσκειας - αυτή είναι η είσοδος μέσω των ικανοτήτων.

Καθαρισμός: τόσο. Αυτή ακριβώς είναι η αρχή, πρέπει να αναλυθεί το νόημα της ομιλίας.

Καθορισμός: αυτά τα φαινόμενα υπάρχουν προσδιορισμένα με ενότητα, υπάρχουν με διαφορετικότητα. Όσες αντιλήψεις είναι εξωτερικές στις ηδονές, αυτές προσδιορίστηκαν με διαφορετικότητα. Στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής τα όντα - οι προδιαθέσεις και οι ψευδαισθήσεις προσδιορίστηκαν με διαφορετικότητα - θα διέβαιναν τη νοητική πλημμύρα. Εκτεταμένη και μεγάλη: η άγνοια προσδιορίστηκε με ενότητα.

Συμπλήρωμα: ποια είναι η αιτία αυτού, ποια η συνθήκη; Είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας του αντικειμένου. Και η ασύνετη προσοχή είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της υποστήριξης. Η άγνοια είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας άμεσης εγγύτητας. Η υπολανθάνουσα τάση για πάθος είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της ρίζας. Αυτή είναι η αιτία, αυτή είναι η συνθήκη.

Επίθεση ως συνθήκη: αυτοί που είναι προσκολλημένοι στις ηδονές, καλότυχοι, με ωραία μορφή - αυτή είναι η θέληση και το πάθος της ηδονικής σφαίρας, αυτές είναι οι αξιόμεμπτες δραστηριότητες. Αυτές ποια έχουν ως συνθήκη; Την άγνοια ως συνθήκη. Αυτές είναι συνθήκη τίνος; Συνθήκη της συνείδησης. Έτσι με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες. Με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση μέχρι το γήρας και τον θάνατο· έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου μεγάλου συνόλου του υπαρξιακού πόνου - μία ομιλία ολοκληρώθηκε. Πρέπει να γίνει η ομιλία για τα πέντε νοητικά εμπόδια.

81. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διδασκαλίας; Και η πλεονεξία και ο θυμός και η ανησυχία, αυτή είναι η επιθυμία. Και η νωθρότητα και υπνηλία, και η τύψη και η σκεπτικιστική αμφιβολία, αυτή είναι η άποψη. Όποια όμως αδυναμία εργασίας του σώματος, αν και αυτή είναι υπνηλία, δεν είναι νοητική μόλυνση λόγω της εγγενούς φύσης της νοητικής μόλυνσης· έτσι και η συρρίκνωση της συνείδησης και η αδυναμία εργασίας του σώματος, αυτή είναι συμπληρωματική ακαθαρσία, όχι όμως νοητική μόλυνση εγγενούς φύσης. Εκεί η κούραση που συνοδεύεται από την αντίληψη του εαυτού, η νωθρότητα που συνοδεύεται από τύψη, όποια σύσπαση της συνείδησης· έτσι αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια, τα τέσσερα νοητικά εμπόδια είναι νοητικές μολύνσεις εγγενούς φύσης, η νωθρότητα και υπνηλία είναι συμπληρωματική ακαθαρσία του νοητικού εμποδίου. Όπως οι τέσσερις νοητικές διαφθορές είναι νοητικές διαφθορές λόγω της εγγενούς φύσης της νοητικής διαφθοράς, όχι όμως νοητικές διαφθορές λόγω της συνείδησης με νοητικές διαφθορές. Νοητικές διαφθορές λόγω της εγγενούς φύσης. Νοητικές διαφθορές λόγω της νοητικής διαφθοράς στο συμπλήρωμα. Τότε όμως λέω την ομιλία, με την οποία αυτές είτε σχετίζονται είτε δεν σχετίζονται με τις νοητικές διαφθορές, αυτές ακριβώς πρέπει να ειπωθούν είτε με νοητικές διαφθορές είτε χωρίς νοητικές διαφθορές.

Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Η πλεονεξία είναι ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ύπαρξη. Ή οτιδήποτε έχει φτάσει στην αγκίστρωση, με νοητικές διαφθορές, σε αυτόν που επιθυμεί, παρατηρώντας με φιλικότητα, όποιος κάνει βλάβη. Εκεί όποιος εγείρει θυμό, «έκανε, θα κάνει». Έτσι πρέπει να γίνουν οι εννέα αφορμές μνησικακίας· σε αυτόν που έτσι παρατηρεί τον θυμό, η νοητική μόλυνση

είναι ο πυρετός, η σωματική κούραση, η αδυναμία εργασίας, η υπνηλία. Σε αυτόν που παρατηρεί τη συνείδηση, με την πρόσκρουση ή εξάντληση· αυτή είναι η νωθρότητα και υπνηλία. Εκεί η μη-γαλήνη της νομικής υπόθεσης· αυτή είναι η ανησυχία. «Τι έκανα;» - αυτή είναι η τύψη. Όπως αυτή η έρευνα· αυτή είναι η σκεπτικιστική αμφιβολία. Εκεί υπάρχει και η άγνοια και η επιθυμία· αυτή είναι η προδιάθεση. Υπάρχει παρεμπόδιση, νοητικό εμπόδιο, κάλυψη και ακαθαρσία· αυτή η ηδονική επιθυμία είναι η εγγύτατη αιτία της προδιάθεσης του ηδονικού πάθους. Ο θυμός είναι η εγγύτατη αιτία της προδιάθεσης του θυμού. Η νωθρότητα και υπνηλία είναι η εγγύτατη αιτία της προδιάθεσης της νωθρότητας και υπνηλίας. Η ανησυχία και τύψη είναι η εγγύτατη αιτία της προδιάθεσης της άγνοιας. Η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι η εγγύτατη αιτία της προδιάθεσης της σκεπτικιστικής αμφιβολίας. Η προδιάθεση του ηδονικού πάθους είναι η εγγύτατη αιτία του νοητικού δεσμού της υπολανθάνουσας τάσης. Η προδιάθεση του θυμού είναι η εγγύτατη αιτία του νοητικού δεσμού της αποστροφής. Η προδιάθεση της νωθρότητας και υπνηλίας είναι η εγγύτατη αιτία του νοητικού δεσμού της αλαζονείας. Η προδιάθεση της άγνοιας και η προδιάθεση της σκεπτικιστικής αμφιβολίας είναι η εγγύτατη αιτία του νοητικού δεσμού της λανθασμένης άποψης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού; Όταν η προδιάθεση του ηδονικού πάθους έχει ειπωθεί, όλες οι προδιαθέσεις θεωρούνται ειπωμένες. Όταν οι νοητικοί δεσμοί έχουν ειπωθεί, όλοι οι νοητικοί δεσμοί θεωρούνται ειπωμένοι. Αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

82. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια που είναι το αντίθετο της διαλογιστικής έκστασης, αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου. Ο καρπός, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Εκεί ο λογισμός της απάρνησης είναι το αντίθετο της ηδονικής επιθυμίας· ο λογισμός του μη θυμού είναι το αντίθετο του θυμού· ο λογισμός της μη βίας είναι το αντίθετο των τριών νοητικών εμποδίων. Έτσι αυτοί είναι οι τρεις λογισμοί. Ο λογισμός της απάρνησης ακολουθεί το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης. Ο λογισμός του μη θυμού ακολουθεί το συνάθροισμα της ηθικής. Ο λογισμός της μη βίας ακολουθεί το συνάθροισμα της σοφίας. Αυτά είναι τα τρία συναθροίσματα. Η ευγενής οκταμελής οδός οδηγεί στην εγκατάλειψη των νοητικών εμποδίων. Η εγκατάλειψη των νοητικών εμποδίων, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Αυτή είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της περιστροφής; Τα πέντε νοητικά εμπόδια γίνονται δέκα. Ακόμη και αυτό που έλκεται εσωτερικά, αυτό είναι νοητικό εμπόδιο. Ακόμη και αυτό που έλκεται εξωτερικά, αυτό είναι νοητικό εμπόδιο· έτσι μέχρι τη σκεπτικιστική αμφιβολία, αυτά είναι τα δέκα νοητικά εμπόδια. Οι εσωτερικές και εξωτερικές νοητικές μολύνσεις είναι αυτοί οι δύο νοητικοί δεσμοί, ο εσωτερικός νοητικός δεσμός και ο εξωτερικός νοητικός δεσμός. Εκεί το «εγώ» είναι εσωτερικό, το «δικό μου» είναι εξωτερικό. Η άποψη περί ταυτότητας είναι εσωτερική, οι εξήντα μία λανθασμένες απόψεις είναι εξωτερικές. Όποιος εσωτερικά έχει θέληση και πάθος στις υλικές μορφές, είναι χωρίς να έχει απαλλαγεί από το πάθος, χωρίς να έχει απαλλαγεί από τη θέληση. Έτσι μέχρι τη συνείδηση, αυτή είναι η εσωτερική επιθυμία. Η αγκίστρωση στις έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις και στα τρία είδη ύπαρξης, αυτή είναι η εξωτερική επιθυμία. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες, οι νοητικοί δεσμοί και τα φαινόμενα υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς. Εκεί η παρατήρηση της

αποστασιοποίησης στα φαινόμενα που είναι νοητικοί δεσμοί, αυτή είναι η οδός. Η εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών, αυτή είναι η παύση. Αυτή είναι η μέθοδος της περιστροφής.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διαίρεσης; «Νοητικός δεσμός» - αυτό δεν είναι κατηγορηματικό. «Ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας ανήκει στη μερίδα της λανθασμένης άποψης» - αυτό δεν είναι κατηγορηματικό· αυτός που δεν έχει δει την αλαζονεία, εξαρτώμενος από αυτήν, δεν την εγκαταλείπει. Όποια αλαζονεία είναι από τα πέντε ανώτερα, αν και αυτή μπορεί να είναι στην πλευρά της λανθασμένης άποψης. Αλλά ο κατώτερος νοητικός δεσμός δεν οδηγεί στην εγκατάλειψή της. Και όποια ταύτιση με το εγώ δεν έχει απορριφθεί, σε αυτόν όμως γίνεται έτσι. «Πότε άραγε εγώ θα πραγματοποιήσω εκείνο το γαλήνιο επίπεδο, έχοντας επιτύχει, θα διαμένω, το οποίο γαλήνιο επίπεδο οι ευγενείς, έχοντας επιτύχει, θα διαμένουν» - αυτή είναι πλεονεξία αλλά δεν είναι νοητικό εμπόδιο. Υπάρχει όμως στον Άξιο σωματική κούραση και υπερφυσική δύναμη που εισέρχεται, αλλά αυτό δεν είναι νοητικό εμπόδιο· η νωθρότητα και υπνηλία του είναι νοητικό εμπόδιο; Όχι κατηγορηματικά. Αυτή είναι η μέθοδος της διαίρεσης.

Αντιστροφή: τα πέντε νοητικά εμπόδια πηγαίνουν στην εγκατάλειψη μέσω της διαλογιστικής έκστασης με πέντε παράγοντες. Αυτό είναι το αντίθετό τους· «το νοητικό εμπόδιο του τάδε έχει εγκαταλειφθεί» - δεν πρέπει να συμπεραίνεται από άλλο, με ουδετερότητα ως προς την υπέρτατη πραγματικότητα· αυτή είναι η αντιστροφή.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Η ηδονική επιθυμία, η θέληση και το πάθος, η αγάπη, η προσκόλληση - αυτό είναι συνώνυμο. Νοητικό εμπόδιο, κάλυψη, ακαθαρασία, προδιάθεση - αυτό είναι συνώνυμο.

Προσδιορισμός: με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχει προσδιορισμός του προσδιορισμού της λειτουργίας, ο θυμός είναι προσδιορισμός του προσδιορισμού του περισπασμού, η νωθρότητα και υπνηλία είναι προσδιορισμός του προσδιορισμού της μη εκρίζωσης. Έτσι και όλα αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια σε αυτή την ομιλία είναι προσδιορισμός του προσδιορισμού του περισπασμού.

Εκεί ποια είναι η είσοδος; Αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια και η άγνοια και η επιθυμία· εκεί τα νοητικά εμπόδια έχουν ρίζα την άγνοια. Όποια επιθυμία, αυτές είναι οι δραστηριότητες, αυτές με την άγνοια ως συνθήκη· αυτά τα δύο φαινόμενα στα πέντε συναθροίσματα περιλαμβάνονται στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, στις αισθητήριες βάσεις είναι η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, στα στοιχεία είναι το στοιχείο των φαινομένων, στις ικανότητες η εγγύτατη αιτία αυτών των φαινομένων είναι η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας και η ικανότητα της θηλυκότητας και η ικανότητα της αρρενωπότητας.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Αυτή η ομιλία, όπως αναφερόμενη τοποθετήθηκε, εκείνο το νόημα ειπώθηκε με αυτούς τους πέντε όρους.

Εκεί η ηδονική επιθυμία και ο θυμός και η σκεπτικιστική αμφιβολία δεν προσδιορίστηκαν με ενότητα· «ηδονές» δεν προσδιορίστηκαν με ενότητα, αλλά βέβαια προσδιορίστηκαν με διαφορετικότητα. Αυτή είναι η μέθοδος του καθορισμού.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Της ηδονικής επιθυμίας η μη-σοφή προσοχή και το

ωραίο αντικείμενο είναι συνθήκη· και το σημάδι της ομορφιάς είναι αιτία. Του θυμού η μη-σοφή προσοχή και οι αφορμές μνησικακίας είναι συνθήκη· η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή είναι αιτία. Της νωθρότητας και υπνηλίας η απόσυρση είναι συνθήκη· η κούραση της δραστηριότητας και η κίνηση είναι αιτία. Της ανησυχίας και τύψης το ελκυστικό αντικείμενο, η ικανότητα που απολαμβάνει, και η ακόμη μη πλήρης γνώση είναι συνθήκη· και η ηδονική αντίληψη και η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη είναι αιτία. Της σκεπτικιστικής αμφιβολίας τα εννέα είδη αλαζονείας είναι αντικείμενο, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, αυτή ακριβώς είναι συνθήκη· η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία είναι αιτία. Αυτά τα πέντε φαινόμενα με αιτία, με συνθήκη εγείρονται.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της επίθεσης; Αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια είναι επίσης οι τέσσερις νοητικές διαφθορές, είναι επίσης πληγές, είναι επίσης βέλη, είναι προσκολλήσεις. Σε αυτά τα εξωτερικά φαινόμενα πηγαίνει στον προσδιορισμό ως ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση. Αυτή είναι η μέθοδος της επίθεσης.

Εκτέθηκε η ομιλία που ανήκει στη μόλυνση.

83. «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» είναι ο στίχος.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διδασκαλίας; Σε αυτή την ομιλία ποιο είναι το νόημα; Με τον καθορισμό των συναθροισμάτων διδάσκει το συνάθροισμα της συνείδησης, με τον καθορισμό των στοιχείων το στοιχείο της νοητικής συνείδησης, με τον καθορισμό των αισθητήριων βάσεων την αισθητήρια βάση του νου, με τον καθορισμό των ικανοτήτων τη νοητική ικανότητα. Ποια είναι τα φαινόμενα που προηγούνται αυτού; Συνοπτικά έξι φαινόμενα είναι τα προπορευόμενα φαινόμενα: οι καλές ρίζες και οι φάυλες ρίζες και το χωρίς χαρακτηριστικά· σε αυτή την ομιλία διδάχθηκε η καλή ρίζα. Εκεί ποια είναι τα νοητικά φαινόμενα που έχουν πρόδρομο τον νου; Ο νους είναι ο πρόδρομός τους, όπως ακριβώς ο βασιλιάς είναι ο προπορευόμενος του στρατού, ακριβώς έτσι τα φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου. Εκεί των τριών ειδών προπορευόμενων: με την επιθυμία της απάρνησης, με την επιθυμία του μη θυμού, με την επιθυμία της μη βίας. Της μη-απληστίας με την επιθυμία της απάρνησης είναι πρόδρομος. Του μη-μίσους με την επιθυμία του μη θυμού είναι πρόδρομος. Της μη αυταπάτης με την επιθυμία της μη βίας είναι πρόδρομος. Εκεί «έχουν τον νου ως κυρίαρχο» σημαίνει: με τον νου αυτά τα φαινόμενα είναι διαπρεπή ή με τον νου είναι δημιουργημένα. Ο νους πράγματι είναι ο κυρίαρχος αυτών των φαινομένων, ο νους πράγματι είναι ο κυρίαρχος και πρεσβύτερος αυτών των φαινομένων, ο νους πράγματι ασκεί κυριαρχία σε αυτά τα φαινόμενα· έτσι «έχουν τον νου ως κυρίαρχο». «Γρήγορα σαν τη σκέψη» σημαίνει: όπου ο νους πηγαίνει. Εκεί αυτά τα φαινόμενα πηγαίνουν· έτσι «γρήγορα σαν τη σκέψη». Όπως ο άνεμος πηγαίνει γρήγορα ή κάποιος άλλος που πηγαίνει γρήγορα ονομάζεται «γρήγορος σαν τον άνεμο» ή «πτηνό που ταξιδεύει», ακριβώς έτσι αυτά τα φαινόμενα παραγόμενα με τον νου πηγαίνουν· εκεί αυτά τα φαινόμενα πηγαίνουν· έτσι «γρήγορα σαν τη σκέψη». Αυτά τα τρία είδη επιθυμίας που έχουν εγερθεί και ο αθόλωτος λογισμός. Και τα επτά είδη σωματικής καλής συμπεριφοράς και λεκτικής καλής συμπεριφοράς· αυτές είναι οι δέκα καλές πορείες πράξεων. Εκεί «αν με καθαρό νου» σημαίνει νοητική πράξη. «Μιλά ή» σημαίνει λεκτική πράξη. «Πράττει ή» σημαίνει σωματική πράξη. Με αυτά σε αυτή την ομιλία οι δέκα καλές πορείες

πράξεων είναι ύψιστες, ακόμη και οι ειρηνικοί ηθικοί είναι ύψιστοι. Αυτός γίνεται στην αποστροφή, όχι για τη διαφυγή από τον κόσμο· η ομιλία γίνεται αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια. Αυτή είναι η διδασκαλία.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διερεύνησης; «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» σημαίνει οι καλές ρίζες και οι οκτώ ορθές οδοί. Αυτή είναι η ομιλία.

«Εγκυρότητα» σημαίνει: όποιο είναι το επακόλουθο των δέκα καλών πορειών πράξεων, αυτό βιώνεται ως ευχάριστο, συνοδευόμενο από μη θυμό. «Σαν σκιά αχώριστη» σημαίνει ακολουθεί· υπάρχει αυτή η εγκυρότητα.

Εγγύτατη αιτία: η εγγύτατη αιτία των δεκαοκτώ νοητικών εξετάσεων. Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου: αυτά τα φαινόμενα είναι η εγγύτατη αιτία ολόκληρης της καλής πλευράς. Αν με καθαρό νου: όποια πεποίθηση του νου, αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της πίστης. Ή μιλά: της ορθής ομιλίας. Ή πράττει: η εγγύτατη αιτία της ορθής πράξης και της ορθής προσπάθειας.

Χαρακτηριστικό: έτσι τα φαινόμενα που προηγούνται: αυτά έχουν και το αίσθημα ως πρόδρομο, αυτά έχουν και την αντίληψη ως πρόδρομο, αυτά έχουν και τις δραστηριότητες ως πρόδρομο. Όσα φαινόμενα είναι συγγενημένα, όλα είναι πρόδρομοι αυτών των φαινομένων. Τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί: και η ευαρέσκεια αυτόν ακολουθεί· όποια είναι η σκιά της μεγάλης ευτυχίας, τότε επίσης αυτόν η ευτυχία, αυτή επίσης ακολουθεί.

84. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» - αυτό δεν είναι μονοσήμαντη έκφραση. Για ποιο λόγο; Όλες αυτές είναι οι έξι κατηγορίες συνείδησης· σε αυτό ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι επιθυμούν την ευτυχία, αυτοί αποκτούν πεποίθηση στον νου - αυτή είναι σε αυτή την ομιλία η πρόθεση του Ευλογημένου. Το νόημα έχει υποδειχθεί προηγουμένως.

Διότι όποιες είναι οι καλές ρίζες, αυτές είναι η αιτία μόνο για τα οκτώ οφέλη· αυτή είναι η οκταμελής οδός. Δέκα καταστάσεις είναι οι αιτίες της διδασκαλίας, οι συνθήκες της διδασκαλίας και η επεξήγηση. Εκεί αυτό που θα έλεγα ότι μαζί με τον υπαρξιακό πόνο η νοητικότητα και υλικότητα είναι η αλήθεια της συνείδησης, με αυτόν τον παράγοντα η καλή ρίζα εγκαταλείπεται· αυτή είναι η προέλευση στο επίπεδο του μη εγκαταλελειμμένου. Αυτό που προκύπτει από την εγκατάλειψή τους, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες. Αυτή είναι η μέθοδος της περιστροφής.

Διαίρεση -

Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου, έχουν τον νου ως κυρίαρχο, είναι δημιουργημένα από τον νου·
αν με καθαρό νου κάποιος μιλά ή πράττει·
τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί, σαν σκιά αχώριστη.

Αυτό δεν ισχύει κατηγορηματικά για κάθε ασκητή ή βραχμάνο. Ή αυτός που έχει λανθασμένες απόψεις αποκτά πεποίθηση στη συνείδηση για τη δική του διδασκαλία, και με αυτή την καθαρή συνείδηση μιλά και δηλώνει - αυτόν η ευτυχία δεν ακολουθεί, ούτε σαν σκιά που ακολουθεί· μόνο η δυστυχία αυτόν ακολουθεί. Όπως ο τροχός ακολουθεί το πόδι αυτού που σέρνει· αυτό πρέπει να απαντηθεί με διάκριση. Αν με

καθαρό νου η σωματική πράξη και η λεκτική πράξη βιώνονται ως ευχάριστο - όταν πηγαίνει σωστά βιώνεται ως ευχάριστο, όταν πηγαίνει λανθασμένα βιώνεται ως δυσάρεστο· αυτή είναι η διαίρεση.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της αντιστροφής; «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» - αυτό που με διεφθαρμένο νου κάποιος μιλά ή πράττει, η δυστυχία αυτόν ακολουθεί· αυτές ακριβώς οι δύο ομιλίες ειπώθηκαν και αυτό ακριβώς είναι το αντίθετο. Συνωνυμία: δηλαδή νους, συνείδηση, συνείδηση, νοητική ικανότητα, στοιχείο της νοητικής συνείδησης.

Προσδιορισμός: «τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» - αυτός ο νους προσδιορίστηκε με κάποιον προσδιορισμό. «Φαινόμενα» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της καλής πορείας πράξης. «Έχουν τον νου ως κυρίαρχο» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της υπεροχής. «Γρήγορα σαν τη σκέψη» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της συνύπαρξης. «Συνείδηση» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της απάρνησης. «Αν με καθαρό νου» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της ικανότητας της πίστης. «Αν με καθαρό νου» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης με αδιατάρακτο λογισμό. «Αν με καθαρό νου» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό του αντιθέτου των απίστων. «Ή μιλά» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της ορθής ομιλίας. «Ή πράττει» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της ορθής πράξης. «Τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί» - της εδραίωσης στη διαλογιστική έκσταση. Στις ικανότητες η νοητική ικανότητα. Στην Εξαρτώμενη Γένεση η συνείδηση. «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» - η φιλικότητα και η ευπλαστότητα, και στις διαλογιστικές εκστάσεις η δεύτερη διαλογιστική έκσταση και η τρίτη. Στα συναθροίσματα περιλαμβάνεται στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων. Στα στοιχεία το στοιχείο των φαινομένων, στις αισθητήριες βάσεις η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων. Ό,τι είναι καλό, στις ικανότητες η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας είναι η εγγύτατη αιτία. Αυτών των φαινομένων που είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα, με την επαφή ως συνθήκη η επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, το ευχάριστο αίσθημα· στις νοητικές εξετάσεις η εξέταση της ευαρέσκειας· στους τριάντα έξι πρώτους όρους οι έξι ευαρέσκειες βασισμένες στην απάρνηση. Έτσι αυτή είναι η μέθοδος της εισόδου.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Αναφερόμενη σε ποιο νόημα αυτή η ομιλία ειπώθηκε. Εκείνο το νόημα είναι συνδεδεμένο, αναφερόμενη σε αυτό το νόημα η ομιλία. Αυτή είναι η μέθοδος του καθαρισμού.

85. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθορισμού; «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου» είναι ο προσδιορισμός του συνωνύμου, όχι ο προσδιορισμός της ενότητας. «Τα φαινόμενα» από μόνο του δεν είναι προσδιορισμός συνωνύμου. «Αν με καθαρό νου»: αυτή η πεποίθηση είναι διπλή, εσωτερική μέσω της καταστολής του μη θυμού και εξωτερική μέσω της εμπιστοσύνης. Αυτή η εσωτερική πεποίθηση είναι διπλή. Η πεποίθηση της εκρίζωσης και η πεποίθηση της καταστολής της προδιάθεσης του θυμού. Η δυσφορία δεν είναι η ριζική πεποίθηση ή ακόμη και αυτή που έχει γεννηθεί από τη ρίζα. Η πεποίθηση μαζί με τον θυμό μέσω της δυσφορίας. «Τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί»: η ευτυχία είναι και σωματική και νοητική, και ο αποχωρισμός από το μη αγαπητό και η συνάντηση με το αγαπητό και η ευτυχία της απάρνησης και η ευτυχία του κοσμικού ανθρώπου και ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης και η νοητική ευτυχία. Και αυτό που αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει

ως ευτυχία, αυτό επίσης είναι σωματική ευτυχία, και οι παράγοντες της φώτισης είναι νοητική ευτυχία. Και αυτό που αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ως ευτυχία, αυτό επίσης και αυτή η εγγύτατη αιτία της ευτυχίας μέσω του προσδιορισμού, όπως ειπώθηκε, αυτό είναι μη προσκολλημένο στις καλές νοητικές καταστάσεις.

«Ακολουθεί»: η απορρόφηση παρατηρείται, και ούτε αυτός που έχει επιτύχει ακολουθεί. Αυτή η ομιλία πρέπει να καθοριστεί με δύο τρόπους. Και με την αιτία αυτός που έχει καθαρό νου, και με το επακόλουθο αυτός που βιώνει ως δυσάρεστο.

Συμπλήρωμα: ο Ευλογημένος εισέρχεται στην πόλη Ρατζάγκαχα με μια Κοινότητα πεντακοσίων μοναχών. Εκεί ένας άνθρωπος σερβίρει φαγητό στον Ευλογημένο· σε αυτόν εγέρθηκε πεποίθηση, και αυτός που ασκείται στην προηγούμενη προσπάθεια της καλής ρίζας. Αυτός διακηρύσσει και σε άλλους, λέει αυτά τα λόγια: «Είναι κέρδος για αυτούς, στον οποίων την κατοικία εισέρχεται ο Ευλογημένος· αν θα ήταν και για εμάς, κι εμείς θα λάβουμε την πεποίθηση στον Ευλογημένο». Αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, λέγοντας «τιμή στον Ευλογημένο, τιμή στον Ευλογημένο», χωρίς θυμό στάθηκε στην άκρη. Αμέσως μετά ο Ευλογημένος είπε αυτή την ομιλία: «Τα νοητικά φαινόμενα έχουν πρόδρομο τον νου». Ολόκληρη η ομιλία, ομοίως αυτό που λέει στους άλλους, αυτή είναι λεκτική πράξη. Αυτό που χαιρετά με ενωμένες παλάμες, αυτή είναι σωματική πράξη. Όποια είναι η νοητική πεποίθηση, αυτή είναι νοητική πράξη. Εκεί αυτό που φανερώνει στους άλλους, λέει τον έπαινο. «Στον οποίον την κατοικία πηγαίνει ο Ευλογημένος». Όλο αυτό είναι η μη-απληστία του ως καλή ρίζα. Αυτό που έχει νου φιλικότητας προς τον Ευλογημένο, αυτού το μη-μίσος είναι καλή ρίζα. Αυτό που χαιρετά με ενωμένες παλάμες και συγκρατεί την αλαζονεία, εκεί η μη αυταπάτη του εμφανίζεται ως καλή ρίζα. Αυτό που αποκτά εξάισια σοφία, αυτή είναι η εγκατάλειψη της ψευδαίσθησης της άποψής του. Αυτό που ομοίως υπάρχει αυτοσυγκράτηση, αυτή είναι η εγκατάλειψη της ψευδαίσθησης της αντίληψής του. Αυτό που είναι η καθαρότητα του νου, αυτή είναι η εγκατάλειψη της ψευδαίσθησης της σκέψης του· η καταστολή των φάυλων ψευδαισθήσεων είναι η συνθήκη της εγκατάλειψης. Οι τρεις καλές ρίζες, όποια είναι η σκέψη με αδιατάρακτη συνείδηση, αυτή ονομάζεται η προσοχή του. Αυτό που είναι η καταστολή από τις νοητικές μολύνσεις, έτσι οι ψευδαισθήσεις και τα αντικείμενα είναι συνθήκη μέσω της συνθηκοκρατίας, και οι καλές ρίζες είναι συνθήκη μέσω της παρατήρησης, και αυτή η προσοχή με την αιτία, με αυτή τη συνθήκη η συνείδηση εγέρθηκε. Εκεί όποια συνείδηση λειτούργησε με αντικείμενο τον Διδάσκαλο, αυτή είναι η ανάμνηση των αρετών του Βούδα. Και αυτό που στρέφει την προσοχή του στις αρετές του Ευλογημένου, αυτή είναι η ανάμνηση της διδασκαλίας του. Εκεί η μνήμη και η ενσυνειδητότητα είναι η αιτία, και αυτή είναι η συνθήκη. Η ομιλία και η σοφία είναι η αιτία, ο λογισμός και ο συλλογισμός είναι η συνθήκη. Οι σωματικές δραστηριότητες, η νοητική διαμόρφωση της πράξης ονομάζεται αιτία ή χωρίς συνθήκη, η παραγωγή της πράξης που βιώνεται ως ευχάριστο, η συνδεδεμένη με ρίζα είναι η συνθήκη της πράξης.

86. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της επίθεσης; Με τον νου μόνο καθαρό, ο μνήμων εδώ είναι καθαρός, αλλά και από την κάθαρση της συνείδησης τα όντα απελευθερώνονται· με αυτό τα όντα έχουν τη συνείδηση ως προηγούμενο, με καθαρή συνείδηση και η βούληση εκεί γίνεται νοητική· αυτή είναι η αποστροφή των βουλήσεων, με την πεποίθηση και το σώμα του έχει πεποίθηση, και αυτός ξεκινά με πεποίθηση, καθαρός στην αντίληψη, και αυτού είναι αδιαστρέβλωτη, αυτή είναι πενταπλή καταστολή, με τη γαλήνη του σώματος ακριβώς η πεποίθηση βασίζεται

στη συνείδηση, η συνείδηση όμως από πριν ακριβώς είναι καθαρή. Αυτή είναι η επίθεση. Έτσι και των πέντε η πεποίθηση. «Τότε αυτόν η ευτυχία ακολουθεί» - ποιο ο Ευλογημένος υποδεικνύει; Διότι δεν ακολουθεί η αλήθεια του εαυτού ως επακόλουθο εκείνης της πράξης. Αυτού η εμπλοκή ακολουθεί· όταν από τη συνθήκη της εξάρτησης εγείρεται ευαρέσκεια, και η απουσία μεταμέλειας ακολουθεί. Αυτή είναι η μέθοδος της επίθεσης.

Η ομιλία προς τον Μαχανάμα τον Σάκκα. Αν εκείνη τη στιγμή χωρίς μνήμη, χωρίς πλήρη επίγνωση πεθάνει, γίνεται στις ηδονές. Χωρίς μνήμη η σύνοψη· «μη φοβάσαι, Μαχανάμα, αυτή η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα αναπτυγμένη μέσω της πίστης, αναπτυγμένη μέσω της ηθικής, αναπτυγμένη μέσω της μάθησης και της γενναιοδωρίας» - πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Με τη γενναιοδωρία και με τη σοφία τι δείχνει; Η πίστη, αυτή είναι η πεποίθηση του νου. Αυτή που είναι αθόλωτη στον λογισμό, αυτή είναι η πίστη. Για ποιο λόγο; Έχει το χαρακτηριστικό της αθολότητας. Διότι η πίστη έχει το χαρακτηριστικό της αθολότητας. Άλλοι είπαν ότι έχει το χαρακτηριστικό της επίτευξης του σκοπού της αγνότητας των αρετών, και άλλοι ή ότι η πίστη έχει το χαρακτηριστικό της αποδοχής του λόγου. Άλλη μέθοδος: αν κάποιος έτσι εμπιστεύεται τον εαυτό του «δεν γνωρίζω τίποτα», αυτή είναι εγώ εκεί συναινεμένος, μη γνωρίζοντας αλλιώς. Αυτή είναι η πίστη. Άλλη μέθοδος: η παρατήρηση του κινδύνου των εξήντα μία λανθασμένων απόψεων - παροδικό, υπαρξιακός πόνος, μη-εαυτός. Και με αυτό γίνεται εδραιωμένο, όπως σε βαθύ πηγάδι βλέπει το νερό με το μάτι αλλά δεν το φτάνει με το σώμα. Έτσι αυτού υπάρχει η ευγενής άποψη της αποδοχής μέσω περισυλλογής, αλλά δεν είναι πραγματωμένη. Αυτή ονομάζεται πίστη. Και αυτή είναι εγκόσμια. Άλλη μέθοδος: είναι αποδεκτό σε αυτόν που είναι κοινός άνθρωπος, είκοσι και - ποιος εξαρτώμενος από την ταυτότητα δεν είναι εγκατάσταση. Αυτό δεν είναι κατηγορηματικό, η αντίληψη της μεθόδου όπως πραγματικά είναι· με την άποψη όμως βέβαια με τις εύκαμπτες πέντε ικανότητες μέσω της οδού της ενόρασης εγκαταλείπονται. Και οι νοητικές μολύνσεις που συνυπάρχουν με την άποψη, αυτή είναι η πίστη.

Στο επίπεδο της εισόδου στο ρεύμα και της μη-σκληρότητας ονομάζεται πλήρης. Σε εκείνο ακριβώς το επίπεδο οι ευγενείς διατηρούν την ηθική του ασκούμενου, λέγεται. Σε εκείνο ακριβώς το επίπεδο η εύκαμπτη σοφία ονομάζεται ικανότητα της σοφίας. Σε εκείνο ακριβώς το επίπεδο η απουσία ενδιαφέροντος για τα συναθροίσματα, αυτή είναι η γενναιοδωρία. Γι' αυτό η πίστη πρέπει να αναλυθεί με το θεμέλιο της γενναιοδωρίας. Με περισσότερη προσπάθεια του νου αυτή διότι αυτού η διεστραμμένη άποψη είναι άπιστη, αυτή στις προσκολλήσεις της μεθόδου αμελής, αποδεκτή. Εκεί η ικανότητα της πίστης - όποιος σεβίρει ηδονή, έτσι από την παραίτηση του ήρεμου κακού όχι το θεμέλιο της γενναιοδωρίας, με την ικανότητα της σοφίας το θεμέλιο της σοφίας, με την ηθική το θεμέλιο της γαλήνης. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα αναπτύσσουν την ηθική - πίστη, ηθική, γενναιοδωρία και σοφία. Εκεί με την πίστη διαβαίνει τη νοητική πλημμύρα. Η ηθική, αυτή είναι η επιμέλεια. Η γενναιοδωρία, αυτό είναι το έργο της σοφίας. Η σοφία, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας· εκεί η ικανότητα της πίστης. Αυτή στις τρεις ακλόνητες πεποιθήσεις. Η ηθική, αυτή στις ικανότητες της πίστης. Η γενναιοδωρία, αυτή στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Η σοφία, αυτή στις αλήθειες· η μνήμη οδηγεί σε κάθε προορισμό. Αυτού του ασκούμενου είναι καλή η συντήρηση, καλή η μελλοντική ζωή. Αυτού του επιλήσμονα που ασκεί την ηθική, όχι λόγω της σωματικής λησμοσύνης εκείνες οι ικανότητες ή εκείνη η καλή ρίζα γίνεται επακόλουθο πράξης.

Αυτής της τριάδας η επεξήγηση του νοήματος. Εκεί πίστη, ηθική, γενναιοδωρία, σοφία - τέσσερα φαινόμενα. Η πίστη και η σοφία, αυτή είναι η καλή νοητική συμπεριφορά. Η ηθική, αυτή είναι η καλή σωματική και λεκτική συμπεριφορά. Η γενναιοδωρία, αυτή είναι η νοητική μη-απληστία, καλή συμπεριφορά. Έτσι όταν η συνείδηση έχει πιαστεί, τα πέντε συναθροίσματα έχουν πιαστεί. Με αυτά τα φαινόμενα η καλή συμπεριφορά, αυτή και η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου είναι η εγγύτατη αιτία της οδού.

87. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διερεύνησης; Και η πίστη και η ηθική. Αυτό τι κάνει; Η πίστη με την οποία αναθυμάται τον Ευλογημένο, ακόμη και με μεθυσμένο ελέφαντα συναντημένη, αυτού, αγαπητέ, τα σκυλιά, όλα με την ηθική δεν ακολουθεί με το σώμα ή με την ομιλία, στη θέση με αυτοπεποίθηση γίνεται, έτσι χωρίς τύψεις η σοφία του οποίου το θεσπισμένο εδραιώνει. Αυτού του αδιάσπαστου η ηθική, η οποία δεν μαγειρεύτηκε, σε αυτόν της αυταπάτης η φαύλη συνείδηση εγείρεται συνοδευόμενη από λανθασμένη άποψη ή, αυτή είναι η μέθοδος της διερεύνησης. Αυτός που μιλάει για ό,τι είναι η Διδασκαλία θα είναι ευτυχής - υπάρχει αυτή η εγκυρότητα.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας; Αυτή η συνείδηση που για πολύ καιρό έχει αναπτυχθεί με πίστη, με ηθική, με γενναιοδωρία, με σοφία, με αυτοσυγκέντρωση, είναι η εγγύτατη αιτία της πρώτης διαλογιστικής έκστασης. Η πίστη που είναι αθόλωτος λογισμός αυτού, αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης. Και οι τρεις ακλόνητες πεποιθήσεις, η ηθική, αυτή είναι αγαπητή στους ευγενείς, αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του συναθροίσματος της ηθικής. Η σοφία, αυτή είναι η εγγύτατη αιτία του συναθροίσματος της σοφίας. Και αυτά τα φαινόμενα και αυτή η συνείδηση είναι η εγγύτατη αιτία της αυτοσυγκέντρωσης που έχει γίνει ενωμένη. Η πίστη είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της πίστης. Η γενναιοδωρία είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης. Η σοφία είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της σοφίας. Η πίστη και η σοφία είναι η εγγύτατη αιτία της διόρασης. Η ηθική και η γενναιοδωρία είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικής ηρεμίας. Η πίστη και η σοφία είναι η εγγύτατη αιτία της απελευθέρωσης μέσω σοφίας για το μη πάθος της άγνοιας. Η ηθική και η γενναιοδωρία είναι η εγγύτατη αιτία της απελευθέρωσης του νου για την αποστασιοποίηση από το πάθος.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού; Όταν η συνείδηση έχει ειπωθεί, αναπτυγμένη μέσω πίστης και μνήμης, όλα τα πέντε συναθροίσματα θεωρούνται ειπωμένα. Όταν η πίστη έχει ειπωθεί, όλοι οι επτά πλούτοι θεωρούνται ειπωμένοι - ο πλούτος της πίστης... κ.λπ... Όταν το συνάθροισμα της ηθικής έχει ειπωθεί, το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης και το συνάθροισμα της σοφίας θεωρούνται ειπωμένα. Αυτή η συνείδηση που για πολύ καιρό έχει αναπτυχθεί, στην τελευταία στιγμή δεν θα ακολουθήσει αυτό - αυτό είναι αδύνατον. Εκεί και η αντίληψη ακολουθεί αυτό. Και όσα φαινόμενα είναι τέτοιου είδους, και αυτά ακολουθούν αυτό. Η αντίληψη της υλικής μορφής, η προσοχή της παρατήρησης της πρόθεσης της υλικής μορφής, έτσι στις έξι αισθητήριες βάσεις στις κατηγορίες συνείδησης, αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Εδώ στην ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι επιθυμούν ευτυχισμένη συντήρηση και ευτυχισμένη μελλοντική ζωή, αυτοί θα στρέψουν την προσοχή τους στην πίστη, στην ηθική, στη

γενναιοδωρία και στη σοφία - αυτή είναι η πρόθεση. Και όσα άλλα όντα δεν αντιτίθενται ενώπιον του Τατχάγκατα, αφού ακούσουν αυτή τη Διδασκαλία, θα πεθάνουν χωρίς τύψεις - αυτή είναι η πρόθεση.

88. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της περιστροφής; Και αυτά τα τέσσερα φαινόμενα - η πίστη και η σοφία - σκοτώνουν την απιστία και την άγνοια. Η ηθική και η γενναιοδωρία σκοτώνουν την επιθυμία και το μίσος. Οι δύο ρίζες του εγκαταλείπονται. Ο υπαρξιακός πόνος αποτρέπεται και στο επίπεδο του μη εγκαταλελειμμένου οι δύο ρίζες είναι τα πέντε συναθροίσματα. Δύο ευγενείς αλήθειες, η νοητική ηρεμία και η διόραση. Η εγκατάλειψη των δύο ριζών. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες, η παύση και η οδός. Αυτή είναι η μέθοδος της περιστροφής.

Εκεί ποια είναι η διαίρεση; Αυτή η συνείδηση που έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... αν και για τον κοινό άνθρωπο θα υπάρξει καλή συντήρηση, δεν μπορεί να ειπωθεί κατηγορηματικά ότι η πράξη του θα έχει επακόλουθο στην παρούσα ζωή, ή θα υπάρξει σε άλλη περίπτωση. Ή ό,τι παρελθόν είναι παρόν για επακόλουθο, αυτές οι δυνάμεις που έχουν αυτό ως συνθήκη, όπως στη μεγάλη ανάλυση των πράξεων: «γι' αυτό αυτή είναι η έκθεση που πρέπει να απαντηθεί με διάκριση, για τον ακόλουθο της Διδασκαλίας η καλή συντήρηση».

Εκεί ποια είναι η αντιστροφή; Η απιστία, η ανηθικότητα, η τσιγκουνιά και η έλλειψη σοφίας, αυτά που εγκαταλείπονται μέσω του αντίθετου, αυτή είναι η αντιστροφή.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Αυτή η συνείδηση που για πολύ καιρό έχει αναπτυχθεί, η συνείδηση, η νοητική συνείδηση... κ.λπ... η δύναμη της πίστης είναι η ικανότητα της πίστης· η ηθική είναι η καλή συμπεριφορά· ο αυτοέλεγχος, η διαδικασία, το δάμασμα, η συνάθροιση - αυτά είναι τα συνώνυμά της. Η γενναιοδωρία είναι η παραίτηση, η μη-απληστία, η αποδέσμευση, η θέση της γενναιοδωρίας. Η σοφία είναι ο προσδιορισμός, η λάμψη της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας.

Εκεί ποιος είναι ο προσδιορισμός; Αυτή η συνείδηση ως σπόρος προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό. Η ανάπτυξη και η καλλιέργεια είναι ο προσδιορισμός του προσδιορισμού. Η πίστη προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της πεποίθησης. Η ηθική προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της καλής συμπεριφοράς. Η γενναιοδωρία προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της αξιέπαινης πράξης. Η σοφία προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της διερεύνησης. Αυτά τα τρία φαινόμενα - η πίστη, η ηθική και η γενναιοδωρία - πηγαίνουν στην πλήρη εξάγνιση του σοφού.

Εκεί ποια είναι η είσοδος; Η συνείδηση, αυτή στα συναθροίσματα είναι το συνάθροισμα της συνείδησης, στα στοιχεία το στοιχείο της νοητικής συνείδησης, στις αισθητήριες βάσεις η αισθητήρια βάση του νου. Τα τέσσερα φαινόμενα, αυτά στα συναθροίσματα περιλαμβάνονται στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων... κ.λπ... στα στοιχεία και στις αισθητήριες βάσεις.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Αυτή η ρήση του Ευλογημένου, που ρωτήθηκε από τον Σάκκα Μαχανάμα, όλο αυτό είναι συνδεδεμένο.

Εκεί ποιος είναι ο καθορισμός; Αυτή η συνείδηση προσδιορίστηκε με διαφορετικότητα από τις φαύλες συνειδήσεις ως μη αναπτυγμένη και αναπτυγμένη· όσες πάλι είναι αναπτυγμένες, αναφορικά με τις άλλες εκεί προσδιορίστηκε· όλα αυτά τα τέσσερα φαινόμενα προσδιορίστηκαν με ενότητα. «Καλή συντήρηση»: αυτοί

που απολαμβάνουν ηδονές, ακριβώς αυτοί στη σφαίρα της λεπτοφυούς ύλης, στην άυλη σφαίρα, οι άνθρωποι - όλη η καλή συντήρηση προσδιορίστηκε ακριβώς με αυτή την ομιλία· αυτός είναι ο προσδιορισμός.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Της συνείδησης οι ικανότητες είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της κυριαρχίας, η προσοχή. Συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της ρίζας. Για την πίστη η εγκόσμια σοφία είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της ρίζας. Και η συνετή προσοχή είναι συνθήκη. Για την ηθική η διαμονή σε κατάλληλο μέρος είναι συνθήκη. Και η ορθή κατεύθυνση του εαυτού είναι αιτία. Για τη γενναιοδωρία η μη-απληστία είναι αιτία. Και η απουσία μεταμέλειας είναι συνθήκη της ρίζας. Για τη σοφία η φωνή από άλλον και η εσωτερική συνετή προσοχή είναι συνθήκη της ρίζας.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Αυτή η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα αναπτυγμένη - και οι νοητικοί παράγοντες. Εδώ όλα τα φαινόμενα αναπτυγμένα, καλή θα είναι η συντήρησή τους, καλή η επαναγέννηση, η μελλοντική ζωή. Έτσι όσες ανθρώπινες απολαύσεις και χρήσεις, όλες είναι ακριβώς καλή συντήρηση· αυτή είναι η επίθεση.

89. «Προς τα πάνω, προς τα κάτω, παντού χωρίς πάθος» είναι ο στίχος. Εκεί τι ονομάζεται «προς τα πάνω»; Αυτό που από εδώ και πάνω θα είναι μη-επιστρέφων, αυτό είναι «προς τα πάνω». «Προς τα κάτω» ονομάζεται αυτό που έχει ξεπεραστεί και παρέλθει, αυτό είπε στην ιστορία ζωής, έτσι «προς τα πάνω». Εκεί με το παρελθόν η αιωνιοκρατική άποψη των θεωρητικών του παρελθόντος, η άποψη για το μέλλον κάποιων, η εκμηδενιστική άποψη αυτών που λέγονται θεωρητικοί, αυτές ακριβώς οι απόψεις και η εκμηδενιστική άποψη και η αιωνιοκρατική άποψη. Εκεί αυτή η αιωνιοκρατική άποψη, αυτοί οι δεκαπέντε όροι της άποψης περί ταυτότητας ακολουθούν το αιώνιο. «Ο εαυτός μου έχει ύλη, η ύλη είναι στον εαυτό μου, η ύλη είναι ο εαυτός μου», αυτό που λέγεται, περιβάλλουν τη σοφία. Η εκμηδενιστική άποψη, αυτή με πεντακόσια ακολουθεί την εκμηδένιση. Αυτοί βλέπουν «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα», «η ύλη είναι ο εαυτός μου», τέτοιου είδους τετραπλή άποψη περί ταυτότητας με την εκμηδένιση και με το αιώνιο. Έτσι στα πέντε συναθροίσματα με την άποψη των είκοσι βάσεων οι δεκαπέντε όροι ακολουθούν το παρελθόν. Με την αιωνιοκρατική άποψη οι πέντε όροι ακολουθούν το μέλλον με την εκμηδενιστική άποψη. Εκεί αυτοί που βλέπουν «αυτός είμαι εγώ» θεωρούν την ύλη ως εαυτό, αυτός ο υποστηρικτής της εκμηδένισης και τον εαυτό ως έχοντα ύλη, και την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη, αυτός βλέπει, και έτσι η εκμηδενιστική άποψη, και θυμάται τον εαυτό, η αιωνιοκρατική άποψη θυμάται και από το παρελθόν. Δεν θεωρεί «αυτός είμαι εγώ». Σε αυτόν οι νοητικές διαφθορές της λανθασμένης άποψης πηγαίνουν στην εγκατάλειψη. Όποιος στις τρεις περιόδους, στο παρελθόν και στο μέλλον, με αυτή ή εκείνη την υπόδειξη, προς τα πάνω, προς τα κάτω, παντού χωρίς πάθος, δεν παρατηρεί «υπάρχω εγώ», με αυτή την πύλη, με αυτή την προσπάθεια, με αυτή τη μέθοδο, αυτό είναι το επίπεδο της ενόρασης και ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα, αυτή η ευγενής προσπάθεια με την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων που έχει πάει στην εξαφάνιση, χωρίς επαναγέννηση, όποια ευγενής προσπάθεια για επαναγέννηση, είτε αμβλείες είτε μεσαίες είτε ισχυρές οι πέντε ικανότητες, όλα οδηγούν στην εγκατάλειψη της μη-επαναγέννησης. «Εγώ»: η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής, η νοητική πλημμύρα του γίγνεσθαι, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας,

περιορισμένα. Εκεί με τη μέθοδο της διδασκαλίας οι τέσσερις αλήθειες με τις πέντε ικανότητες και με τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα δύο αλήθειες, η οδός και η παύση. Με την προέλευση της ταυτότητας δύο αλήθειες, ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, αυτή είναι η μέθοδος της διδασκαλίας.

Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Μη θεωρώντας «αυτός είμαι εγώ» εγκαταλείπει τους τρεις νοητικούς δεσμούς που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της ενόρασης. Αυτή είναι η διερεύνηση.

Εκεί ποια είναι η εγκυρότητα; Τριών ειδών άτομα: κάποιος που κατανοεί γρήγορα, κάποιος που κατανοεί μέσω επεξήγησης, κάποιος που χρειάζεται καθοδήγηση. Αυτός που κατανοεί γρήγορα έχει οξείες ικανότητες, και από αυτόν αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης έχει αμβλείες ικανότητες, από αυτόν με αμβλείες ικανότητες αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση. Εκεί αυτός που κατανοεί γρήγορα λόγω της οξύτητας των ικανοτήτων, αφού φτάσει στο επίπεδο της ενόρασης, επιτυγχάνει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, γίνεται αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά. Αυτός είναι ο πρώτος εισερχόμενος στο ρεύμα. Αυτός που κατανοεί μέσω επεξήγησης με αμβλείες ικανότητες, αφού φτάσει στο επίπεδο της ενόρασης, επιτυγχάνει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, και γίνεται οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενος. Αυτός είναι ο δεύτερος εισερχόμενος στο ρεύμα. Εκεί αυτός που χρειάζεται καθοδήγηση, αφού φτάσει στο επίπεδο της ενόρασης, επιτυγχάνει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, και γίνεται ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον. Αυτός είναι ο τρίτος εισερχόμενος στο ρεύμα.

Υπάρχει αυτή η εγκυρότητα: με ήπιες, μέτριες ή έντονες ικανότητες θα πραγματοποιούσε ένα ήπιο, μέτριο ή έντονο επίπεδο· ή με την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας εγκαταλείπει τις λανθασμένες απόψεις. Αυτή είναι η εγκυρότητα.

Εκεί ποια είναι η εγγύτατη αιτία; Εκεί η άποψη περί ταυτότητας είναι η εγγύτατη αιτία κάθε λανθασμένης άποψης. Η ταυτότητα είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικότητας και υλικότητας. Η νοητικότητα και υλικότητα είναι η εγγύτατη αιτία της άποψης περί ταυτότητας. Οι πέντε υλικές ικανότητες είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για υλική μορφή. Οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι η εγγύτατη αιτία της ταύτισης με το εγώ. Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; Όταν δύο απόψεις έχουν εγκαταλειφθεί, εκεί μία άποψη και οι λανθασμένες απόψεις πηγαίνουν στην εγκατάλειψη. Χωρίς πάθος προς τα πάνω και προς τα κάτω, είναι χωρίς πάθος σε όλα όσα προκαλούν πάθος. Αντίστοιχα στο ανώτερο επίπεδο, βλέπει όπως πραγματικά είναι ότι «αυτό είναι η συνθήκη». Αυτός αγγίζει ολόκληρη την Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

90. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Σε αυτή την ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσα όντα δεν θα ευχαριστηθούν, αυτά θα προσπαθήσουν για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων. Αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου. Αυτή είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της περιστροφής; Αυτές οι εύκαμπτες πέντε ικανότητες είναι οι κατώτερες πέντε ικανότητες. Πλήρως, εξολοκλήρου καταργούν την πλεονεξία και τον θυμό, και με τον τρόπο της διαλογιστικής ανάπτυξης στην απελευθέρωση του ασκούμενου η δύναμη είναι η πίστη, τα ανώτερα νοητικά δεσμά

με τη δύναμη της λανθασμένης άποψης η δύναμη είναι η πίστη, η ικανότητα της ενεργητικότητας επειδή ξεκίνησε, η ικανότητα της μνήμης επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια, φτάνουν στο απόλυτο τέλος. Εκεί οι ικανότητες, αυτή είναι η οδός για την εγκατάλειψη της μόλυνσης. Αυτή είναι η παύση με τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Αυτή είναι η μέθοδος της περιστροφής.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διαίρεσης; Όποιος θεωρεί «αυτός είμαι εγώ», αυτός πράγματι με υπερβολικό εγκόσμιο επίπεδο, αλλά όχι με ευγενή προσπάθεια, αυτός εγκαταλείπει την άποψη περί ταυτότητας. Αυτό που λέγεται κατάλληλο επίπεδο με υπερβολή. Εκεί στο κατάλληλο επίπεδο με πέντε τρόπους αποκτά την υπερβολή: με την ηθική, με την ασκητική πρακτική, με την πολυμάθεια, με την αυτοσυγκέντρωση, με την ευτυχία της απάρνησης. Εκεί αυτός που έχει αντίληψη επίτευξης σε αυτό που δεν έχει επιτευχθεί, πιάνει την υπερεκτίμηση. Σε αυτή ακριβώς την περίπτωση του θέματος ο Ευλογημένος εκφράζει αυτή την ομιλία. «Ηθικός μόνο με την ασκητική πρακτική». Εκεί όποιος έχει αντίληψη επίτευξης σε αυτό που δεν έχει επιτευχθεί, αυτού η αυτοσυγκέντρωση είναι σαρκική, ακολουθούμενη από κατώτερα άτομα· αλλά αυτά τα κατώτερα άτομα ονομάζονται κοινοί άνθρωποι. Το υλικό και αυτό που αφού έρθει στην ευγενή οδό είναι εγκόσμιο και μη ευγενές, με αυτό η αυτοσυγκέντρωση γίνεται μη ευγενής, ακολουθούμενη από κατώτερα άτομα. Όποιος όμως με ευγενή τρόπο δεν γνωρίζει και δεν βλέπει όπως πραγματικά είναι, αυτός εγκαταλείπει την επίτευξη· όποιος οδηγείται με ευγενή αυτοσυγκέντρωση, μη ακολουθούμενη από κατώτερα άτομα, πνευματική, εκεί τα μη κατώτερα άτομα ονομάζονται ευγενή άτομα. Η αυτοσυγκέντρωση που ακολουθείται από αυτούς, αυτή δεν ακολουθείται από κατώτερα άτομα. Γι' αυτό ένα πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· μη θεωρώντας «αυτός είμαι εγώ» έτσι ρίχνει κάτω.

Εκεί ποια είναι η αντιστροφή; Σε αυτό το επίπεδο της ενόρασης οι νοητικές μολύνσεις πρέπει να εγκαταλειφθούν, με αυτές εγκαταλείπονται, ακόμα και αυτές που δεν υποδείχθηκαν από τον Ευλογημένο πρέπει να αναλυθούν.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Η άποψη περί ταυτότητας είναι η άποψη περί εαυτού. Αυτό είναι το επίπεδο. Οι νοητικές μολύνσεις που πρέπει να εγκαταλειφθούν. Αυτές δεν εγκαταλείπονται, ακόμα και αυτές που δεν υποδείχθηκαν από τον Ευλογημένο: η αιωνιοκρατική άποψη και η εκμηδενιστική άποψη, αυτή είναι και η άποψη του ορίου. Η άποψη χωρίς όριο, αυτή είναι και η αιωνιοκρατική άποψη. Η εκμηδενιστική άποψη, αυτή είναι η άποψη του μηδενισμού. Η αιωνιοκρατική άποψη, αυτή είναι η άποψη της αναποτελεσματικότητας των πράξεων. Αυτό είναι συνώνυμο.

Εκεί ποιος είναι ο προσδιορισμός; Η επιθυμία προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό του νοητικού δεσμού. Η οδός προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της απόκτησης. Οι ικανότητες προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό της απόκτησης. Εκεί ποια είναι η είσοδος; Η ταυτότητα είναι ο υπαρξιακός πόνος που πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της ενόρασης. Η προέλευση είναι η οδός. Οι ικανότητες, αυτές υποδείχθηκαν στα συναθροίσματα, τα στοιχεία και τις αισθητήριες βάσεις.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Αυτό λοιπόν σχετικά με το οποίο αυτή η ομιλία ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, αυτό σχετικά με το οποίο υποδείχθηκε. Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Και η συνθήκη της αιτίας της νοητικότητας και υλικότητας, η συνείδηση είναι η αιτία, ο σπόρος. Γι' αυτό η άγνοια και οι

δραστηριότητες είναι συνθήκη. Η μέθοδος της αποχής δεν είναι άλλη επεξήγηση για κάθε ύπαρξη, και αυτοί που είναι η αιτία κάθε ύπαρξης, η συνθήκη του αγαθού άλλου· έτσι η ορθή άποψη, και η φωνή από άλλον και η συνετή προσοχή είναι συνθήκη. Η σοφία που εγείρει, αυτή είναι η αιτία της ορθής άποψης, γίνεται ο ορθός λογισμός· η ορθή αυτοσυγκέντρωση, αυτό είναι το συμπλήρωμα.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Μη θεωρώντας «αυτός είμαι εγώ» ως πόνος, ως αρρώστια... κ.λπ... δεκαπέντε όροι. Οι ηθικές αρχές, Ευλογημένε, ποιος είναι ο σκοπός τους, ποιο το όφελός τους; Οι ηθικές αρχές, Άναντα, έχουν ως σκοπό την απουσία μεταμέλειας μέχρι την απελευθέρωση. Εκεί το νόημα είναι διπλό - και το νόημα για το άτομο και το νόημα της λέξης.

91. Εκεί ποιο είναι το νόημα για το άτομο; Αυτή που δεν προκαλεί μεταγενέστερη μεταμέλεια, αυτή είναι η απουσία μεταμέλειας, αυτό είναι το νόημα για το άτομο. Όπως κάποιος αναπτύσσει, ασκεί αυτόν τον σκοπό, αυτός θα έλεγε: «κάτι εδώ εξαρτάται από μένα, για το όφελος αυτού ξεκινώ αυτή την ενέργεια». Αυτό είναι το νόημα για το άτομο.

Εκεί ποιο είναι το νόημα της λέξης; Οι ηθικές αρχές, η σωματική ή η λεκτική καλή συμπεριφορά, είναι απουσία μεταμέλειας. Εκεί είναι ακριβώς η έκφραση της ηθικής και της ασκητικής πρακτικής. Καμία άλλη εκτός από την πράξη του καλότυχου προορισμού, η καλή συμπεριφορά, αυτή είναι η απουσία μεταμέλειας. Έτσι μέχρι την απελευθέρωση, σε κάθε όρο υπάρχουν δύο νοήματα - και το νόημα για το άτομο και το νόημα της λέξης· όπως σε αυτή την ομιλία, έτσι σε όλες τις ομιλίες υπάρχουν δύο νοήματα. Αυτό πράγματι είναι το υπέρτατο νόημα και το ύψιστο νόημα. Αυτό που σε εξάρτηση από την πραγμάτωση του Νιμπάνα, αυτό που πρέπει να συνειδητοποιηθεί από τον ίδιο, αυτός ονομάζεται «πού είναι αυτό που έγινε;» Αυτό πάλι είναι συνώνυμο, κατανοεί πλήρως. Με αυτό αποκτάται το συνδεδεμένο νόημα· αυτό είναι το νόημα της λέξης. Εκεί όποιο νόημα ο μαθητής επιθυμεί. Η απόκτησή του, αυτό είναι το νόημα για το άτομο. Όποια Διδασκαλία ο Ευλογημένος διδάσκει, εκείνης της Διδασκαλίας η κατανόηση του νοήματος. Αυτό είναι το νόημα· εκεί της ηθικής η απουσία μεταμέλειας είναι και νόημα και όφελος. Και αυτό είναι το όφελος, ότι δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο. Όπως αυτό από τον Ευλογημένο, αυτό είναι το όφελος όταν η Διδασκαλία είναι καλά ασκημένη, αυτός που ζει σύμφωνα με τη Διδασκαλία δεν πηγαίνει στον κακότυχο κόσμο· αυτό είναι το νόημα.

Αυτό που ένας άνθρωπος στο επίπεδο της διαλογιστικής ανάπτυξης, ξεκινώντας από τις ηθικές αρχές, είναι συνδεδεμένος με την ηθική, έτσι μέχρι την απελευθέρωση, έτσι είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Εκεί και η απουσία μεταμέλειας που υποδείχθηκε λόγω των υπολανθανουσών τάσεων, και αυτή η ηθική, αυτό είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Η χαρά, η αγαλλίαση και η γαλήνη, και μέσω της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης. Αυτό που ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτό είναι το συνάθροισμα της σοφίας. Αυτά τα τρία συναθροίσματα - η ηθική, η αυτοσυγκέντρωση και η σοφία - έτσι εκπληρώνει την ηθική· αυτό που είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, με αυτόν τον λόγο αυτός εκπληρώνει την ηθική, προσπαθεί για τη μη-έγερση του μη εγερμένου φαύλου, και για την εγκατάλειψη του εγερμένου, και για την έγερση του μη εγερμένου καλού, και για την αύξηση του εγερμένου καλού· έτσι η ικανότητα της ενεργητικότητας υποδείχθηκε. Εκεί αυτό που είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, αυτή είναι η ικανότητα

αυτοσυγκέντρωσης. Το συνάθροισμα της σοφίας είναι η ικανότητα της σοφίας· αυτό πρέπει να αντιληφθεί κανείς στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Έτσι αυτός που προσπαθεί για τη μη-έγερση του μη εγερμένου φαύλου, αυτή είναι η πρώτη ορθή επίμονη προσπάθεια. Αυτό που αφορά το εγερμένο, αυτή είναι η δεύτερη. Οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες πρέπει να διακρίνονται στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Έτσι με το συνάθροισμα της ηθικής και το στοιχείο της απάρνησης είναι επιπλέον, και οι τρεις λογισμοί - ο λογισμός της απάρνησης, ο λογισμός του μη θυμού και ο λογισμός της μη βίας. Είναι κοινά. Αυτή που σε αυτόν που αγαπά, με τη χαρά αυτή η σωματική ευχαρίστηση φέρθηκε, χωρίς περιορισμό με αγάπη, αυτή είναι η δυστυχία. Ο μη περισπασμός εκεί, αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η πενταμερής πρώτη διαλογιστική έκσταση. Η νοητική γαλήνη με λογισμό και συλλογισμό που αντιτίθεται, και η νοητική μόλυνση και ο πυρετός, αυτός κατέπαυσε στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Έτσι και η γαλήνη από τις νοητικές μολύνσεις και η γαλήνη του λογισμού και του συλλογισμού, και τα δύο αυτά φαινόμενα στη γαλήνη. Εκεί η ευχαρίστηση του σώματος και της συνείδησης, η ευχαρίστηση, αυτή είναι η γαλήνη αυτού που έχει αγαλλίαση και ευτυχία. Και η ενότητα του νου, με αυτή την ενότητα αυτό που είναι η εσωτερική ηρεμία της συνείδησης, αυτός είναι ο τέταρτος παράγοντας της διαλογιστικής έκστασης. Έτσι και η εσωτερική ηρεμία και η ενότητα του νου και η αγαλλίαση και η ευτυχία, αυτή είναι η δεύτερη διαλογιστική έκσταση με τέσσερις παράγοντες. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· με αυτή την υπερβολική ευτυχία, έχοντας διαπεράσει, η νοητική ευχαρίστηση, αυτός χωρίς πάθος για την αγαλλίαση, έτσι λόγω της απαλλαγής του από το πάθος για την αγαλλίαση αποκτά αταραξία. Αυτός με την απαλλαγή από την αγαλλίαση αποκτά αταραξία. Και βιώνει ευτυχία. Και με τη μνήμη ορθά με τη σοφία αποκτά. Αν υπάρχει μνήμη και ενιαία εστίαση, αυτή είναι η πενταμερής τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αυτό που σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται, αυτή η ενιαία εστίαση που οδηγεί στην υπεροχή· στην πρώτη διαλογιστική έκσταση υπάρχει ενιαία εστίαση του νου, όχι το αίσθημα του ματιού, όλα πηγαινούν στην εκπλήρωση. Όπως στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, έτσι η αταραξία, η γαλήνωση, η μνήμη και ενσυνειδητότητα και η ενιαία εστίαση του νου, αυτή είναι η τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

92. Όπως η αυτοσυγκέντρωση πρέπει να δειχθεί, έτσι η ικανότητα της σοφίας πρέπει να αντιληφθεί κανείς στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Αυτό που ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτή η κατανόηση είναι τετραπλή - ως ρυπαρότητα, ως πόνος και ως μη-εαυτός· αυτό που έχει ως αντικείμενο, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου· αυτό που κατανοώντας αποστασιοποιείται και απελευθερώνεται, ομοίως αυτό που είναι η εγκατάλειψη της νοητικής διαφθοράς της φιληδονίας, της νοητικής διαφθοράς της προσκόλλησης στην ύπαρξη, της νοητικής διαφθοράς της λανθασμένης άποψης, της νοητικής διαφθοράς της άγνοιας, αυτή είναι η παύση· στο επίπεδο του μη εγκαταλελειμμένου είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών. Αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες πρέπει να αντιληφθεί κανείς όπως η ικανότητα της σοφίας. Όπως αυτός ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτό είναι το επίπεδο της ενόρασης. Και ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι αποστασιοποιείται, αυτό είναι και η εξασθένηση. Το ηδονικό πάθος και ο θυμός, και ο καρπός της άπαξ επιστροφής· αυτό από το οποίο αποστασιοποιείται και απαλλάσσεται από το πάθος, αυτό είναι το επίπεδο της

διαλογιστικής ανάπτυξης της πρώτης διαλογιστικής έκστασης και η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας και ο καρπός της μη-επιστροφής. Αυτό που είναι απελευθέρωση, απελευθερώνεται· αυτή είναι η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας και η Αξιότητα. Αυτές οι απουσίες μεταμέλειας και η ικανότητα της ενεργητικότητας και οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι απουσίες μεταμέλειας και αυτό από πάνω μέχρι την αυτοσυγκέντρωση· έτσι αυτές οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αυτό που ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αναφορικά με την εκπλήρωση της ηθικής και με τη γενναιοδωρία και με τα διεισδυτικά σημάδια, ο μη θολωμένος νους· αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Αυτό που πάλι με αυτή τη διδαχή της Διδασκαλίας σε τρεις θέσεις είναι η ικανότητα της πορείας της ενόρασης και με την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων η ηθική του ασκούμενου, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης. Και οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα είναι οι καρποί. Οι ικανότητες αυτοσυγκέντρωσης που οδηγούν προς τα πάνω πρέπει να αναλυθούν σε όλες τις ομιλίες. Αυτό που είναι η απόκτηση της διαλογιστικής έκστασης, η γνώση που συγκρατείται με ενεργητικότητα, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. Όποια αυτοσυγκέντρωση έχει τη λάμψη του σημαδιού του πριν και του μετά, με μη κατώτερη πορεία, όπως επιθυμεί, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού· αυτό που ο έτσι αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Αυτή είναι η ανάλυση της ομιλίας.

Αυτή η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση, με έμφαση στην αφύπνιση, πρέπει να κατανοηθεί πλήρως. Με όποιους παράγοντες είναι προικισμένο, αυτό θα κατανοήσουν πλήρως, οι παράγοντές του θα κατανοηθούν πλήρως· γι' αυτό παράγοντες της φώτισης. Ομοίως από την αρχή μέχρι την ηθική, την ασκητική πρακτική, η βούληση πρέπει να γίνει· τίνος τις ηθικές αρχές εκπληρώνει. Για τη μη-έγερση του μη εγερμένου φαύλου και για την εγκατάλειψη του εγερμένου φαύλου και για την έγερση του μη εγερμένου καλού και για την αύξηση του εγερμένου καλού, αυτή είναι η ενεργητικότητα, παράγοντας εκείνου του κατανοημένου πλήρως. Αυτός είναι ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας. Με αυτή την ενεργητικότητα δύο φαινόμενα από την αρχή, η απουσία μεταμέλειας και η χαρά· και όποια αγαλλίαση με συνθήκη την απουσία μεταμέλειας και με συνθήκη τη χαρά, αυτός είναι ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης. Αυτό που σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου το σώμα γαληνεύει. Αυτός είναι ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης. Με αυτό η σωματική ευχαρίστηση τιμάται· αυτό που σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται, αυτός είναι ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης. Αυτό που ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτός είναι ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων. Όποια αναφορικά με την ηθική, η προσαρμογή αναφορικά με τους πέντε παράγοντες της φώτισης, η κατεύθυνση προς το σημάδι, η μη επιπολαιότητα αυτών που οδηγούν στην αγαλλίαση και αυτών που οδηγούν στη διάκριση, συνοδευόμενη, είναι η μη κατώτερη οδός· αυτός είναι ο παράγοντας φώτισης της μνήμης. Αυτό που κατανοεί όπως πραγματικά είναι, καταβάλλει υπερβολική ενεργητικότητα. Το επίπεδο της ανησυχίας, έτσι γίνεται, στέλνει το επιδιωκόμενο. Το επίπεδο της οκνηρίας, έτσι κατακρίνεται· με τους παράγοντες που λείπουν κατανοεί πλήρως αυτό που είναι η

ατραπός της νοητικής ηρεμίας της όρασης· αυτή είναι η αταραξία. Γι' αυτό αυτή η αταραξία, αφού γίνει παράγοντας εκείνου του παράγοντα της φώτισης, ονομάζεται παράγοντας φώτισης της αταραξίας. Αυτή είναι η ανάλυση της ομιλίας.

93. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Σε αυτή την ομιλία διδάχθηκαν οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Στον ηθικό η απουσία μεταμέλειας μέχρι την απελευθέρωση· σε αυτή την ερώτηση «αξιολογώντας τι είναι ο σκοπός μου» δύο όροι είναι ερώτηση, δύο όροι είναι απαντήσεις· με δύο όρους δύο άμεσες γνώσεις, και με δύο όρους απάντηση· τι ρωτά; Το ελεύθερο από εμπόδια σωματικό επίπεδο της πράξης· διότι πράγματι η εδραίωση εγείρει τις καταστάσεις του πέραν της άσκησης. Εκεί ποια είναι η εγκυρότητα; Στον ηθικό υπάρχει απουσία μεταμέλειας· τι; Και σε αυτόν που δεν έχει επιθυμία υπάρχει μη πάθος· αυτή είναι η εγκυρότητα. Εκεί ποια είναι η εγγύτατη αιτία; Η ενεργητικότητα είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της ενεργητικότητας. Η αυτοσυγκέντρωση είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης. Η σοφία είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της σοφίας. Η ενεργητικότητα είναι η εγγύτατη αιτία του μη-μίσους. Η αυτοσυγκέντρωση είναι η εγγύτατη αιτία της μη-απληστίας. Η σοφία είναι η εγγύτατη αιτία της μη αυταπάτης. Η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι η εγγύτατη αιτία τριών παραγόντων της οδού, της ορθής ομιλίας, της ορθής πράξης, του ορθού βιοπορισμού. Η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης είναι η εγγύτατη αιτία τριών παραγόντων της οδού, του ορθού λογισμού, της ορθής ομιλίας, της ορθής αυτοσυγκέντρωσης. Η ικανότητα της σοφίας είναι η εγγύτατη αιτία δύο παραγόντων της οδού, της ορθής μνήμης και της ορθής άποψης.

Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; Όταν το συνάθροισμα της ηθικής έχει ειπωθεί, όλα τα τρία συναθροίσματα θεωρούνται ειπωμένα· διότι η ηθική είναι σαν βράχος, όπως ένας βράχος είναι απόρθητος από όλους τους εχθρούς, έτσι αυτή η συνείδηση δεν κλονίζεται από όλες τις νοητικές μολύνσεις· αυτή είναι η μη αυταπάτη. «Αποπαθιασμένα από τα ελκυστικά», αυτή είναι η μη-απληστία. «Δεν θυμώνει με αυτά που προκαλούν οργή», αυτό είναι το μη-μίσος. Εκεί η σοφία είναι η μη αυταπάτη ως καλή ρίζα, η μη-απληστία είναι ακριβώς μη-απληστία, το μη-μίσος είναι ακριβώς μη-μίσος. Με αυτές τις τρεις καλές ρίζες, αυτός που είναι εδραιωμένος στο επίπεδο του ασκούμενου εγείρει την οδό του πέραν της άσκησης. Το επίπεδο του ασκούμενου εγείρει τις καταστάσεις της επιτυχημένης πράξης, και αυτή είναι η ορθή απελευθέρωση, και η γνώση και ενόραση της γεύσης της απελευθέρωσης· αυτές είναι οι δέκα καταστάσεις της Αξιότητας αυτών που είναι πέραν της άσκησης. Εκεί με την οκταμελή οδό αποκτάται και η τετραπλή διαλογιστική ανάπτυξη. Η ανάπτυξη της ηθικής, η ανάπτυξη του σώματος, η ανάπτυξη της συνείδησης και η ανάπτυξη της σοφίας. Εκεί με την ορθή πράξη και τον ορθό βιοπορισμό το σώμα αναπτύχθηκε. Με την ορθή ομιλία και την ορθή προσπάθεια η ηθική αναπτύχθηκε. Με τον ορθό λογισμό και την ορθή αυτοσυγκέντρωση η συνείδηση αναπτύχθηκε. Με την ορθή άποψη και την ορθή μνήμη η σοφία αναπτύχθηκε. Με αυτή την τετραπλή διαλογιστική ανάπτυξη δύο φαινόμενα πηγαινούν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης, η συνείδηση και η σοφία. Η συνείδηση μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι η νοητική ηρεμία, η σοφία μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι η διόραση. Εκεί η σοφία με την εγκατάλειψη της άγνοιας καθιστά τη συνείδηση μη αναμεμιγμένη με τις νοητικές ακαθαρσίες. Η σοφία μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης εκπληρώνει ακριβώς την ανάπτυξη της συνείδησης. Έτσι αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί καλά, από πού θα

τον πλησιάζει ο πόνος; Αλλά επίσης εκείνου του σεβάσμιου το στοιχείο μη θυμού είναι αφοσιωμένο· αυτός δεν έχει επιτύχει αυτό το φάντασμα, δεν δίνει χτύπημα κοχυλιού σε αυτόν· στο σώμα που έχει σκεφτεί το κοχύλι δεν βιώνει πόνο· αυτό είναι το νόημα της ομιλίας.

94. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Σε αυτή την ομιλία διδάχθηκαν οι δέκα καταστάσεις της Αξιότητας του πέραν της άσκησης και η απεριόριστη ορθή διαλογιστική ανάπτυξη. Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Η ομοιότητα με βράχο - όποια φαινόμενα υπόκεινται σε βιωτέα ευτυχία και υπαρξιακό πόνο, όλα αυτά για αυτούς που παρατηρούν χωρίς υλική μορφή έχουν απομακρυνθεί· από το σώμα το συμπλήρωμα του αισθήματος μη λειτουργώντας, ο πόνος δεν βιώνεται. Εκεί ποια είναι η εγκυρότητα: «αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι, από πού θα τον πλησιάζει ο πόνος;» Στις τρεις αναπτύξεις ο πόνος δεν είναι αποδεκτός για τη συνείδηση, και με την ανάπτυξη της συνείδησης. Και με την ανάπτυξη της παύσης και με την άμεση ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης. Έτσι «αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι» - η αυτοσυγκέντρωση είναι η εγγύτατη αιτία του καρπού.

Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; «Αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι» - οι συνειδήσεις έχουν αναπτυχθεί όπως υποδείχθηκε πρώτα: σοφία, ηθική, σώμα, συνείδηση· και η ηθική έχει αναπτυχθεί καλά, και λόγω της σταθερότητας του σωματικού και του νοητικού δεν κλονίζεται - έτσι και το αίσθημα, και η αντίληψη, και οι δραστηριότητες. «Από πού θα τον πλησιάζει ο πόνος;» - ούτε η ευτυχία ακολουθεί, ούτε το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο έρχεται.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα είναι υπερβολικά επιβαρυνμένοι με πόνο, αυτοί θα στερηθούν τέτοιες διαλογιστικές επιτεύξεις. Αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου. Και όσοι δεν έχουν πίστη, αυτοί βεβαίως θα είναι έτσι, και για αυτούς που έχουν πίστη θα υπάρξει αγαλλίαση και χαρά - αυτή είναι εκεί η πρόθεση του Ευλογημένου. Η περιστροφή: δεν υπάρχει έδαφος για τη στροφή της προσοχής.

Η διαίρεση: «αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι, από πού θα τον πλησιάζει ο πόνος;» - διπλή είναι η έκθεση: η έκθεση της αιτίας του πόνου και η έκθεση του αντιθέτου. Ποια είναι αυτή η αιτία του πόνου; Από όπου έρχεται ο πόνος, όταν το αντίθετο έχει ειπωθεί, η ηθική των υπόλοιπων φαινομένων είναι αιτία και συνθήκη· όλα αυτά τα φαινόμενα θεωρούνται ειπωμένα. Όταν ένα φαινόμενο που οδηγεί στη φώτιση έχει ειπωθεί, όλα τα φαινόμενα που οδηγούν στη φώτιση θεωρούνται ειπωμένα.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Σε αυτή την ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι έχουν επιθυμία λόγω της απουσίας μεταμέλειας, αυτοί γίνονται εκπληρωτές της ηθικής, έχοντας επιθυμία για χαρά, εκπληρωτές της απουσίας μεταμέλειας - αυτή είναι εδώ η πρόθεση του Ευλογημένου... κ.λπ... αυτή είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης.

Εκεί ποια είναι η περιστροφή; Αυτή η ομιλία οδηγεί στη διείσδυση. Η διείσδυση, αυτή είναι η παύση. Με ό,τι διεισδύει, αυτή είναι η οδός. Αυτό που διεισδύει, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Αυτό που εγκαταλείπεται με την οδό που οδηγεί στη διείσδυση, αυτή η προέλευση έχει ειπωθεί.

Εκεί ποια είναι η διαίρεση; «Στον ηθικό υπάρχει απουσία μεταμέλειας» πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· σε αυτόν που προσκολλάται δεν υπάρχει απουσία μεταμέλειας όσο διαπράττει φαύλο με το σώμα ή με την ομιλία εξαιτίας του μίσους. Αν όμως σε αυτόν έρχεται έτσι «αυτό είναι καλοπραγμένο, αυτό είναι καλή συμπεριφορά», αλλά με αυτή την απουσία μεταμέλειας δεν γεννιέται χαρά μέχρι την απελευθέρωση, «σε αυτόν τον ηθικό υπάρχει απουσία μεταμέλειας» πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· αυτή είναι η μέθοδος της διαίρεσης.

Εκεί ποια είναι η αντιστροφή; Με αυτές τις επτά επιτεύξεις κοντινών αιτιών, οι έντεκα κοντινές αιτίες στη διαίρεση εγκαταλείπουν αυτό που πρέπει να εγκαταλειφθεί· αυτή είναι η αντιστροφή.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Αυτών των ευγενών διδασκαλιών - δυνάμεων, παραγόντων της φώτισης, απολυτρώσεων, αυτοσυγκεντρώσεων, διαλογιστικών επιτεύξεων - αυτά είναι τα συνώνυμα.

Εκεί ποιος είναι ο προσδιορισμός; «Στον ηθικό υπάρχει απουσία μεταμέλειας» προσδιορίστηκε στο συνάθροισμα της ηθικής με τον προσδιορισμό της απάρνησης, και ο προσδιορισμός της καθιστής θέσης· έτσι δέκα παράγοντες προσδιορίστηκαν με δύο δύο παράγοντες.

Εκεί ποια είναι η είσοδος; Αυτή η ομιλία που οδηγεί στη διείσδυση εισέρχεται στα πέντε· όπως αυτό που εκτέθηκε πρώτο, έτσι πρέπει να αναλυθούν στις ικανότητες και τα λοιπά, στα συναθροίσματα, στα στοιχεία, στις αισθητήριες βάσεις.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; «Στον ηθικό υπάρχει απουσία μεταμέλειας» - δεν είναι ακόμη αγνή έναρξη· «σε αυτόν που δεν έχει μεταμέλεια υπάρχει χαρά» - δεν είναι ακόμη αγνή έναρξη· όταν διδάχθηκαν οι έντεκα όροι, τότε είναι αγνή έναρξη· αυτός είναι ο καθαρισμός.

Εκεί ποιος είναι ο καθορισμός; Προσδιορίστηκε με τη διαφορά της ηθικής· έτσι οι δέκα όροι είναι όλοι το όφελος του συναθροίσματος της ηθικής· και αυτοί και η διαμονή σε κατάλληλο μέρος είναι συνθήκη, και η ορθή κατεύθυνση του εαυτού είναι αιτία· του συναθροίσματος της αυτοσυγκέντρωσης η ευτυχία είναι αιτία, η γαλήνη είναι συνθήκη· με αυτό που είναι συγγενημένο με τη διαλογιστική έκσταση και η θέση, οι παράγοντες της διαλογιστικής έκστασης είναι άλλη μέθοδος· η παρατήρηση του κινδύνου στις ηδονές είναι συνθήκη της αυτοσυγκέντρωσης, η θέαση του οφέλους στην απάρνηση είναι αιτία.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Αυτό που είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, αυτό είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Αυτό που είναι η ηθική, αυτά είναι τα τέσσερα φαινόμενα των επίμονων προσπαθειών. Αυτό που είναι η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αυτό είναι η αυτοσυγκράτηση του κύριου μοναστικού κώδικα.

95. «Αυτού του οποίου η συνείδηση είναι σαν βράχος» είναι ο στίχος· «σαν βράχος» είναι η παρομοίωση, όπως ένας βράχος δεν κλονίζεται από τον άνεμο, δεν ταρασσεται από τη ζέστη ούτε από το κρύο. Όπως πολλά χωρίς πρόθεση, αυτά από τη ζέστη μαραίνονται, από το κρύο ξεραίνονται, από τον άνεμο διαλύονται. Όχι έτσι ο βράχος· αποπαθιασμένη από τα ελκυστικά, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος - αυτή είναι η αιτία· με ό,τι προκαλεί μίσος τελειώνει η δυσσάρεσκεια, δεν κλονίζεται από τον διεφθαρμένο ή από τη ζέστη, αυτός μαραίνεται από το κρύο ή ξεραίνεται.

έτσι η συνείδηση δεν ακολουθεί το πάθος, δεν κλονίζεται από το κρύο. Για ποιον λόγο; Αποπαθιασμένη από τα ελκυστικά, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος. Για ποιον λόγο; Με ό,τι προκαλεί μίσος όμως φεύγει, δεν εξοργίζεται, τον αδιάφορο αυτόν δεν θα εξοργίσουν, γι' αυτό δεν θυμώνει με αυτά που προκαλούν οργή· αυτόν του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι, από πού θα τον πλησιάσει η ανάλυση του πόνου και από πού σε έναν τέτοιο θα έρθει ο πόνος - αυτό έχει υποδειχθεί.

«Αντιστροφή» σημαίνει: από πού θα τον πλησιάσει ο πόνος; Όποια νοητική ευτυχία, χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης αυτή δεν υπάρχει, με υπόλειμμα προσκόλλησης αυτή υπάρχει. Πάλι είπαν έτσι: εκείνη τη στιγμή, εκείνη τη στιγμή, και τα δύο μη βιωμένα, με υπόλειμμα προσκόλλησης και χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, εκείνη τη στιγμή, εκείνη τη στιγμή, χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης και με υπόλειμμα προσκόλλησης μη βιωμένα. Αυτού που έχει επιτύχει την ευτυχία, χωρίς επιστροφή - αυτή είναι εδώ η διάκριση, η αντιστροφή.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Αυτού του οποίου η συνείδηση έχει αναπτυχθεί έτσι ή αναπτυγμένη, καλά αναπτυγμένη, εδραιωμένη, με βάση, καλά ξεκινημένη.

«Συνείδηση» είναι ο νους, η συνείδηση, η νοητική ικανότητα, το στοιχείο της νοητικής συνείδησης.

Εκεί ποιος είναι ο προσδιορισμός; Η συνείδηση, ο νους, οι δραστηριότητες προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό του κατευνασμού. Η αυτοσυγκέντρωση προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό του πέραν της άσκησης. Ο πόνος προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της εκρίζωσης.

Εκεί ποια είναι η είσοδος; Όταν η συνείδηση έχει υποδειχθεί, τα πέντε συναθροίσματα θεωρούνται υποδειχθέντα· αυτή είναι η είσοδος στα συναθροίσματα· όταν το στοιχείο της νοητικής συνείδησης έχει υποδειχθεί, τα δεκαοκτώ στοιχεία θεωρούνται υποδειχθέντα· αυτή είναι η είσοδος στα στοιχεία. Όταν η αισθητήρια βάση του νου έχει υποδειχθεί, όλες οι αισθητήριες βάσεις θεωρούνται υποδειχθείσες. Εκεί η αισθητήρια βάση του νου είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικότητας και υλικότητας. Με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις. Έτσι στην Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή είναι η είσοδος. Εκεί ποιος είναι ο καθαρισμός; Η αγνή ακριβώς αρχή.

Εκεί ποιος είναι ο καθορισμός; Οι έξι ικανότητες, η διαλογιστική ανάπτυξη, στην ενότητα ο προσδιορισμός· με τον έκτο τρόπο το σώμα προσδιορίστηκε στην ενότητα.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Η προσοχή για την έγερση της προηγούμενης αιτίας της συνείδησης και η κλίση προς αυτό, και επειδή στο μη αυτοσυγκεντρωμένο επίπεδο λόγω του μη αναπτυγμένου εαυτού των διακεκριμένων νοητικών καταστάσεων η συνείδηση πηγαίνει συνεχώς· αν η ευτυχία είναι η αιτία της αυτοσυγκέντρωσης, η απουσία μεταμέλειας είναι η συνθήκη· αυτή είναι η αιτία, αυτή είναι η συνθήκη, το συμπλήρωμα.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; «Αυτού του οποίου έχει αναπτυχθεί έτσι», σε αυτόν τα φαινόμενα πρέπει να επιτεθούν. Σώμα, ηθική, σοφία, «αναπτυγμένη συνείδηση», χωρίς ευχαρίστηση, χωρίς κλίση, όχι ένα, όχι λιγότερο, χωρίς προσκόλληση σε σφάλμα· αυτό είναι το επίπεδο της ασκητικής ζωής· όχι σε αυτόν τον ασκούμενο η

ορθή αυτοσυγκέντρωση· όλες οι δέκα καταστάσεις του Άξιου του πέραν της άσκησης θεωρούνται υποδειχθείσες. Οι ομιλίες που οδηγούν σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

96. Σε όποιον βέβαια, σεβάσμιε κύριε, η μνήμη επί του σώματος δεν έχει αναπτυχθεί, αυτός θα μπορούσε να προσβάλει κάποιον σύντροφο στην άγια ζωή, να τον προσεγγίσει και να αναχωρήσει για περιπλάνηση στην επαρχία χωρίς να ζητήσει συγγνώμη· εκείνος ο σεβάσμιος σε αυτό αρνείται, διακηρύσσει δύο γενιές, διακηρύσσει και την εγκατάλειψη της άποψης μέσω της ανάπτυξης της συνείδησης, και την εγκατάλειψη της άποψης μέσω της σωματικής ανάπτυξης, και την εγκατάλειψη της επιθυμίας μέσω της σωματικής ανάπτυξης, αυτό που κάνει ως πρώτη παρομοίωση. Η γη ούτε με ακάθαρτο ούτε με καθάρo ούτε στενοχωριέται ούτε αηδιάζει ούτε αποκτά χαρά και αγαλλίαση· ακριβώς έτσι πράγματι με νου όμοιο με τη γη, με επαγωγή, με λίγο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία διαμένω. Έτσι εκείνος ο σεβάσμιος τι διακηρύσσει; Διακηρύσσει την εγκατάλειψη της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος μέσω της σωματικής ανάπτυξης, διακηρύσσει την εγκατάλειψη της ικανότητας ευαρέσκειας μέσω της ανάπτυξης της συνείδησης. Το σωματικό αίσθημα απορρίπτει την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος αυτών που ακολουθούνται από την υπολανθάνουσα τάση του πάθους. Διότι δεν είναι το συνάθροισμα του αισθήματος· όποιο νοητικό ευχάριστο αίσθημα, εκεί αυτό με τη συνθήκη της απόκτησης εγείρεται ευτυχία και ευαρέσκεια. Απορρίπτει το ρεύμα, διότι δεν είναι αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή. Εκεί στα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία λείπει για την εγκατάλειψη της υπολανθάνουσας τάσης και της αποστροφής του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Τις ηδονές και την ύλη και εκείνο στο επίπεδο του πέραν της άσκησης. Στο σώμα η παρατήρηση του σώματος και η ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Με δύναμη και με ζήλο η εγκατάλειψη όλων αυτών που έχουν στραφεί στην προσοχή, το λίπος αυτό με την ψεύτικη γυναίκα και με τον άνδρα και με αυτόν που έχει τη φύση του στολισμού· με αυτά η ανασκόπηση αυτού που γεννήθηκε από μητέρα και πατέρα· αυτός με το σώμα και με την παρατήρηση του σώματος και με τη συνείδηση και με την παρατήρηση του νου διατηρεί δύο φαινόμενα. Τη βάση των νοητικών μολύνσεων του σώματος με τη συνείδηση και στην εξάρτηση της συνείδησης με καλά αναπτυγμένη συνείδηση διακηρύσσει ότι διαμένει στις επτά διαλογιστικές επιτεύξεις.

Και με την παρομοίωση του γιου του οικοδεσπότη, όπως του γιου του οικοδεσπότη το κουτί με υφάσματα διαφόρων χρωμάτων θα ήταν γεμάτο, αυτός όποιο ζευγάρι υφασμάτων επιθυμεί την πρωινή περίοδο της ημέρας, την πρωινή περίοδο της ημέρας το φοράει, έτσι τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας, την απογευματινή περίοδο της ημέρας· ακριβώς έτσι εκείνος ο σεβάσμιος, επειδή η συνείδηση έχει αναπτυχθεί καλά, με όποιου είδους διαμονή επιθυμεί να διαμένει την πρωινή περίοδο της ημέρας, με τέτοιου είδους διαμένει την πρωινή περίοδο της ημέρας, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας, την απογευματινή περίοδο της ημέρας. Γι' αυτό πράγματι από εκείνον τον σεβάσμιο με την παρομοίωση που μου δόθηκε η γη ή η ανυπέρβλητη ανάπτυξη των ικανοτήτων με αναπτυγμένη συνείδηση. Γι' αυτό εκείνος ο σεβάσμιος διακηρύσσει αυτή την οκταπλή διαλογιστική ανάπτυξη στα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, τη σωματική ανάπτυξη με τον παρία Ουπάκα, τον άνδρα τέτοιου είδους, στις λίμνες της ύπαρξης τη νοητική ανάπτυξη· με αυτές τις διαλογιστικές αναπτύξεις και με εκείνη τη διαλογιστική ανάπτυξη η νοητική ηρεμία με τις εκπληρώσεις. Με αυτές τις τέσσερις εκπληρώσεις της σοφίας.

97. Πώς ο παρίας Ουπάκα διαμένει αντιλαμβανόμενος τα αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά; Το σώμα από τη φύση του είναι μη αποκρουστικό· στο σώμα η αντίληψη του διογκωμένου, συνοπτικά οι εννέα αντιλήψεις, αυτά είναι τα αποκρουστικά φαινόμενα· και αυτός ο σεβάσμιος, χωρίς αποστροφή για το αποκρουστικό, διαμένει αφοσιωμένος στην επιδίωξη της ανάπτυξης της μνήμης επί του σώματος· διότι η συνείδησή του δεν αποστρέφεται, έχοντας εγκαταλείψει την αποστροφή.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως αποκρουστικά; Το σώμα είναι μη αποκρουστικό για ολόκληρο τον κόσμο· αυτό εκείνος ο σεβάσμιος διαμένει με την αντίληψη της ρυπαρότητας. Έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως αποκρουστικά.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά ως μη αποκρουστικά; Ακόμη και αυτό που είναι για ολόκληρο τον κόσμο, αυτό δηλαδή ότι ξυρισμένος με το κύπελλο στο χέρι περιφέρεται στις οικογένειες για προσφερόμενη τροφή· και με αυτό εκείνος ο σεβάσμιος αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό στο ωραίο και το άσχημο, και με τη συνείδηση και με το σώμα συνοδευόμενο από αποστασιοποίηση αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό· έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τα αποκρουστικά και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τα αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά; Στα αποκρουστικά φαινόμενα αυτών που αντιλαμβάνονται το ελκυστικό στη γυναικεία μορφή, και στα αποκρουστικά αυτών που αποστρέφονται το μελανιασμένο και σαπισμένο, εκεί εκείνος ο σεβάσμιος διαμένει αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό.

Πώς διαμένει στα αποκρουστικά φαινόμενα, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση; Στα μη αποκρουστικά φαινόμενα αυτών που αντιλαμβάνονται το ελκυστικό στη γυναικεία μορφή, και στα αποκρουστικά αυτών που αποστρέφονται το μελανιασμένο και σαπισμένο, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, διαμένει με τη στάση «αυτό δεν είναι δικό μου», «αυτό δεν είμαι εγώ», «αυτό δεν είναι ο εαυτός μου». Έτσι, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

Άλλη επεξήγηση. Η κατοικία του κόσμου των τριών στοιχείων είναι μη αποκρουστική αντίληψη για όλους τους αδαείς κοσμικούς ανθρώπους. Και εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα διαμένει αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό. Έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως αποκρουστικά.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τα αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά; Όλοι οι ασκούμενοι που αντιλαμβάνονται το αποκρουστικό, εδώ ποιοι στον κόσμο των τριών στοιχείων, σε ολόκληρο τον κόσμο. Εκεί ποιος, έχοντας φτάσει στο επίπεδο, έχοντας πραγματώσει τον καρπό της αυτοσυγκέντρωσης, διαμένει αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό; Για ποιον λόγο; Διότι δεν υπάρχει εκείνος ο κόσμος για την εγκατάλειψη του οποίου θα έπρεπε να εγείρει την αντίληψη του αποκρουστικού.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως αποκρουστικά; Στην κατοικία του κόσμου των τριών στοιχείων, μέχρι το επίπεδο του ηδονικού κόσμου, διότι για αυτούς με πάθος και αυτούς χωρίς πάθος υπάρχει ισότητα αποκρουστικού· στο υλικό και άυλο στοιχείο υπάρχει ισότητα μη αποκρουστικού. Και εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα διαμένει αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό. Έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως αποκρουστικά.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά; Οτιδήποτε από άλλους κακόβουλων και προσβλητικών τρόπων ομιλίας, αυτός ο λόγος είναι μη αποκρουστικός· στο βαθμό που οι λόγοι είναι ακατάλληλοι, έτσι είναι η μη αποκρουστική αντίληψη του ανθρώπου. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα, με άμεση γνώση, έχοντας πραγματώσει, διαμένει αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό· έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά.

98. Πώς διαμένει στα αποκρουστικά και στα μη αποκρουστικά φαινόμενα, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση; Και αυτό που βλέπει σε αυτούς, όσα φαινόμενα είναι κακή συμπεριφορά, αυτά τα φαινόμενα είναι μη αποκρουστικά. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα σκέφτεται έτσι: όσα φαινόμενα είναι κακή συμπεριφορά, αυτά τα φαινόμενα έχουν ανεπιθύμητο επακόλουθο. Όσα φαινόμενα είναι καλή συμπεριφορά, αυτά οδηγούν σε συσσώρευση. Και αυτός, αφού έκανε την καλή συμπεριφορά που οδηγεί σε συσσώρευση και αφού έκανε την κακή συμπεριφορά με ανεπιθύμητο επακόλουθο, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, διαμένει με αταραξία.

Έπειτα διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως αποκρουστικά. Η επιθυμία έχει τη φύση του αποκρουστικού· ποια είναι η αιτία; Με τη δύναμη της επιθυμίας πράγματι τα όντα είναι προσκολλημένα σε δύο φαινόμενα: στη φαγώσιμη τροφή είναι προσκολλημένα με την επιθυμία για γεύση, στην επαφή είναι προσκολλημένα με την αντίληψη της ευτυχίας. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα διαμένει αντιλαμβανόμενος τη φαγώσιμη τροφή ως αποκρουστική, και διαμένει αντιλαμβανόμενος την επαφή ως δυστυχία. Έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά ως αποκρουστικά.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά φαινόμενα όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά; Η εξάλειψη της επιθυμίας, το ανυπέρβλητο Νιμπάνα, έτσι για τους αδαείς κοινούς ανθρώπους υπάρχει η αντίληψη του αποκρουστικού και η κατεστραμμένη αντίληψη. Εκεί του σεβάσμιου Σαριπούττα η αντίληψη του μη αποκρουστικού και η αντίληψη του μη θυμού, αφού είδε ο ίδιος με τη σοφία, έτσι διαμένει αντιλαμβανόμενος τα αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά.

Πώς διαμένει αντιλαμβανόμενος τόσο τα αποκρουστικά όσο και τα μη αποκρουστικά φαινόμενα ως μη αποκρουστικά; Και στην τρίτη περίπτωση στο Νιμπάνα αυτοί που αντιλαμβάνονται το αποκρουστικό, και με τη φήμη και με τη δόξα αυτοί που αντιλαμβάνονται το μη αποκρουστικό. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα,

αναγνωρίζοντας την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό φαινόμενο, διαμένει αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό.

Πώς διαμένει με αταραξία, αποφεύγοντας και τα δύο αυτά, τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό φαινόμενο; Μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και αυτό που βλέπει: η κλίση είναι μη αποκρουστικό φαινόμενο και η αποστροφή είναι αποκρουστικό φαινόμενο· εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα, επειδή η κλίση και η αποστροφή έχουν εγκαταλειφθεί, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Και αυτό που βλέπει: αυτή είναι η πενταπλή ανυπέρβλητη ανάπτυξη των ικανοτήτων. Αυτή είναι η ανάλυση της ομιλίας.

99. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διδασκαλίας; Σε αυτή την ομιλία τι πρέπει να διδαχθεί; Εκεί λέγεται, σε αυτή την ομιλία διδάχθηκε η ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, επίσης η ανασκόπηση της απελευθερωμένης συνείδησης και η διδασκαλία της ανώτερης σοφίας διδάχθηκε.

Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Όσοι διαμένουν παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, η συνείδησή τους δεν διαμένει με προσκόλληση και αποστροφή, και αυτού που δεν ευχαριστείται με προσκόλληση και αποστροφή η συνείδηση θα γίνει ενωμένη - αυτή είναι η δύναμη της διαλογιστικής ανάπτυξης, αυτή είναι η μέθοδος της διερεύνησης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της σύνδεσης; Με τη σωματική ανάπτυξη και την ανάπτυξη της συνείδησης δεν θα περιφρονήσει κανέναν σύντροφο στην άγια ζωή. Υπάρχει αυτή η σύνδεση, αυτή είναι η μέθοδος της σύνδεσης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας; Η σωματική ανάπτυξη είναι η εγγύτατη αιτία της πρώτης εδραίωσης της μνήμης. Η κατάσταση της συνείδησης όμοιας με τη γη είναι η εγγύτατη αιτία της παρατήρησης της παροδικότητας.

Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; Αυτός που διαμένει με νου όμοιο με τη γη είναι παρατηρητής του εαυτού, ο λαϊκός διαμένει με νου όμοιο με τη γη. Ποιο είναι το νόημα του «όμοιου με τη γη»; Όπως αυτοί που λόγω της ομοιότητας με βράχο είναι ακατάλληλοι για εργασία, ακριβώς έτσι αυτός είναι όμοιος με τη γη λόγω της ντροπής. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Σε αυτή την επεξήγηση ποια είναι η πρόθεση εκείνου του σεβασμίου; Όσοι Άξιοι επιθυμούν την ανάπτυξη των ικανοτήτων, αυτοί θα αναπτύξουν την κατάσταση όμοια με τη γη. Αυτή είναι η πρόθεση.

Εκεί ποια είναι η περιστροφή; Δεν υπάρχει έδαφος για την περιστροφή.

Εκεί ποια είναι η διαίρεση; Αυτός που διαμένει παρατηρώντας το σώμα θα αποκτήσει την κατάσταση της συνείδησης όμοιας με τη γη - όχι κατηγορηματικά. Για ποιον λόγο; Όσοι είναι με ελλιπή ηθική και τα λοιπά, με διακοπτόμενη ηθική και τα λοιπά, αυτοί δεν αποκτούν την κατάσταση της συνείδησης όμοιας με τη γη. Όλη η μνήμη επί του σώματος με τη διαλογιστική ανάπτυξη του ασκούμενου έχει ως καρπό τη Νιμπάνα, αυτή είναι η διαίρεση.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της αντιστροφής; Όσοι θα διαμένουν παρατηρώντας το σώμα, σε αυτούς ακριβώς λόγω του σώματος θα εγείρονταν νοητικές διαφθορές, δυσφορίες και πυρετοί, αυτή είναι η μέθοδος της αντιστροφής.

Εκεί ποια είναι η είσοδος; Τα πέντε συναθροίσματα δεν έχουν διαβεί τις είκοσι δύο ικανότητες· ομοίως ό,τι είναι η νοητική ικανότητα, αυτό είναι το στοιχείο του νου και η αισθητήρια βάση του νου. Ό,τι είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι το στοιχείο των φαινομένων και η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων. Αυτή είναι η μέθοδος της εισόδου.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Και αυτά τα τέσσερα που πρέπει να αναπτυχθούν με τον νου, όλα αυτά έχουν αναπτυχθεί· ό,τι πρέπει να επιτευχθεί όταν αυτό έχει εγκαταλειφθεί με τον νου, παντού και για αυτόν τον σκοπό είναι η έναρξη· αυτός ο σκοπός είναι αγνός. Αυτή είναι η μέθοδος του καθαρισμού.

Εκεί ποιος είναι ο καθορισμός; Αυτή η αυτοσυγκέντρωση προσδιορίστηκε με ενότητα· έξι κατηγορίες προσδιορίστηκαν με ενότητα. Οι πέντε υλικές ικανότητες είναι το σύνολο της υλικότητας. Οι έξι κατηγορίες αισθήματος είναι το σύνολο του αισθήματος. Οι έξι κατηγορίες αντίληψης είναι το σύνολο της αντίληψης. Οι έξι κατηγορίες βούλησης είναι το σύνολο της βούλησης. Οι έξι κατηγορίες συνείδησης είναι το σύνολο της συνείδησης. Και όλα αυτά τα φαινόμενα θεωρούνται απλώς ως το σύνολο της Διδασκαλίας. Αυτός είναι ο καθορισμός.

Συμπλήρωμα: η επιδεξιότητα στη διαλογιστική επίτευξη και η επιδεξιότητα στη γνωστική διαδικασία είναι η αιτία. Και η επιδεξιότητα στο πεδίο και η ετοιμότητα, αυτή η επιδεξιότητα είναι η συνθήκη. Η επιδεξιότητα στην κάθαρση είναι η αιτία, η ετοιμότητα είναι η συνθήκη. Η ευτυχία είναι η αιτία, η μη επιβλάβεια είναι η συνθήκη. Αυτό είναι το συμπλήρωμα.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Όπως η γη, είτε καθαρά τοποθετούνται είτε ακάθαρτα έχουν τοποθετηθεί, παραμένει η ίδια· έτσι και το σώμα, είτε με ευχάριστες επαφές είτε με δυσάρεστες επαφές, παραμένει το ίδιο· είτε με επαφή αποστροφής είτε με ευχάριστο αίσθημα, τέτοια είναι η συνείδηση. Αυτή η ομιλία αναλύθηκε με παρομοίωση, με τη διαίρεση για το άτομο που κατανοεί γρήγορα. Εκεί δεν υπάρχει χώρος για επίθεση.

100. Εκεί ποια ομιλία οδηγεί στη μόλυνση; Επειδή δεν εναντιώνεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν αυξάνεται, αυτόν τον κίνδυνο ο Ευλογημένος διδάσκει· για αυτό το λόγο ας ανοίξει το καλυμμένο, το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά, από εκείνον τον κίνδυνο ας ανοίξει· αυτό δεν καταστρέφεται από τις τρεις νοητικές καταστάσεις· με την αντίληψη της ρυπαρότητας δεν καταστρέφεται από τη λαγνεία. Με τη φιλικότητα δεν καταστρέφεται από το μίσος. Με τη διόραση δεν καταστρέφεται από την αυταπάτη. Και έτσι σε αυτόν όποια νοητική κατάσταση είναι αντίθετη, σε εκείνη τη νοητική κατάσταση θα ολοκληρωθεί. Όποια φαύλη νοητική κατάσταση είναι αντίθετη σε εκείνη τη νοητική κατάσταση, από αυτήν δεν υπομένεται.

Άλλη επεξήγηση. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις από τις οποίες ο ίδιος δεν μπορεί να αναδυθεί, αυτές οι νοητικές καταστάσεις διδάχθηκαν. «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά»· με εκείνους τους λογισμούς με τους οποίους μπορεί πάλι η διδαγμένη συνείδηση να αναπτυχθεί και να καθαριστεί, αυτού που κλίνει προς την απομόνωση, που έχει κλίση προς την απομόνωση, που γέρνει προς την απομόνωση, φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση στις καλές νοητικές καταστάσεις· όπως ακριβώς ένας μπλε λωτός ή ένα νούφαρο ή ένας κόκκινος λωτός στο νερό, κατά τη φωτεινή

πλευρά του φεγγαριού, όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται για αυτό, όχι παρακμή· τέτοιου είδους αυτή η συνείδηση δεν καταστρέφεται. Επιπλέον εδώ όποιος είναι χωρίς απάτη, χωρίς δολιότητα, χωρίς εξαπάτηση, ευθύς άνθρωπος, αποκαλύπτει τον εαυτό του όπως πραγματικά είναι. Εκεί όποιος συγκαλύπτει, σε αυτόν οι φαύλες νοητικές καταστάσεις ακολουθούν τη συνείδηση. «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά»· όποιος όμως είναι χωρίς δολιότητα, χωρίς απάτη, χωρίς εξαπάτηση, ευθύς άνθρωπος, αποκαλύπτει τον εαυτό του όπως πραγματικά είναι. Η συνείδησή του δεν καταστρέφεται από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις· αυτό είναι το νόημα της ομιλίας.

101. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Εδώ διδάχθηκαν οι δέκα φαύλες πορείες πράξεων λόγω της ανοχής, οι δέκα καλές πορείες πράξεων λόγω της μη ανοχής· με τα φαύλα δεν εξαγνίζεται. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Από τη μόλυνση της συνείδησης, μοναχοί, τα όντα μολύνονται».

Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Αυτού του οποίου η συνείδηση ανέχεται έτσι, σε αυτόν που έχει κατανοήσει πλήρως, ό,τι θα ήταν ψεύτικο, αυτό ακόμη και με τη συνθήκη αμεσότητας ή στον Διδάσκαλο λόγω της συμπόνιας για τις αρετές· αυτή είναι η διερεύνηση.

Εκεί ποια είναι η εγκυρότητα; Έτσι η συνείδηση που δεν ανέχεται εξέρχεται. Αφού εξήλθε, εδραιώνεται στις καλές νοητικές καταστάσεις· υπάρχει αυτή η εγκυρότητα.

Εγγύτατη αιτία: «το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά» σημαίνει ότι το καλυμμένο είναι η εγγύτατη αιτία της μη-αυτοσυγκράτησης· «το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά» σημαίνει ότι το ακάλυπτο είναι της αυτοσυγκράτησης. Για αυτό το λόγο ας ανοίξει το καλυμμένο, το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά· αυτή είναι η εγγύτατη αιτία της διδασκαλίας.

Χαρακτηριστικό: «το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά» σημαίνει ότι όποιες νοητικές καταστάσεις με το ίδιο χαρακτηριστικό είναι καλυμμένες με ποικιλία, όλες αυτές καταστρέφονται. Για αυτό το λόγο ας ανοίξει το καλυμμένο. «Το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά» σημαίνει ότι όποιες νοητικές καταστάσεις με το ίδιο χαρακτηριστικό είναι ακάλυπτες με αυτό, όλες αυτές δεν βρέχονται υπερβολικά· αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Σε αυτή την ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Σε όποιους οι φαύλες νοητικές καταστάσεις έχουν διδαχθεί εντατικά στη συνείδηση, αυτοί θα επανορθώσουν σύμφωνα με τη Διδασκαλία· αυτή είναι εκεί η πρόθεση του Ευλογημένου. Αυτή είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης.

Η περιστροφή: ό,τι είναι καλυμμένο, αυτό είναι διπλό, τρεμάμενο, πρέπει να εκριζωθεί. Των αυτοσυγκεντρώσεων της αμεσότητας. Εκεί και με τη γαλήνη η αλαζονεία αυξάνει τις νοητικές διαφθορές, και με την απιστία πηγαίνει στην αμέλεια, με την αμέλεια υποκλίνεται, πηγαίνει στην κατάσταση της αλαζονείας. Αυτό επίσης ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Αυτών των αλαζόνων και αμελών, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται»· αυτές είναι οι τέσσερις προσκολλήσεις· όποιες είναι οι τέσσερις προσκολλήσεις, αυτές γίνονται τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Αυτές είναι οι αλήθειες, ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση. Για αυτό το λόγο ας ανοίξει το καλυμμένο· με όποια αιτία οι νοητικές διαφθορές

αυξάνονται. Με την εγκατάλειψή τους οι νοητικές διαφθορές εγκαταλείπονται. Εκεί με την επιμέλεια η απιστία εγκαταλείπεται· με την εγκατάλειψη της ανησυχίας και της τύψης η χονδροειδής κατάσταση· σε αυτόν οι δύο νοητικές καταστάσεις δεν πηγαίνουν στην εκπλήρωση, η νοητική ηρεμία και η διαλογιστική ανάπτυξη. Όποια είναι η εξάλειψη εκείνων των νοητικών διαφθορών, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες· αυτή είναι η περιστροφή.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διαίρεσης; «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά» δεν είναι κατηγορηματικό. Για ποιον λόγο; Αυτού του οποίου υπάρχει επιστροφή, όπως ακριβώς των ασκούμενων. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Αν και ο ασκούμενος θα έκανε κακό, με το σώμα, με την ομιλία ή με τον νου· διότι αυτός είναι ανίκανος να την αποκρύψει, η αδυναμία αυτού που έχει δει την κατάσταση έχει δηλωθεί».

Αν και η συνείδησή τους είναι αποτροπή. Αλλά χωρίς συνθήκη και στον κατάλληλο χρόνο αυτοί πρέπει να αναλυθούν· αυτή είναι η μέθοδος της διαίρεσης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της αντιστροφής; «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά»: αυτού που όποια φαινόμενα, όλα τα μη ανοιγμένα βρέχονται υπερβολικά, το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά, το μη καλυμμένο δεν βρέχεται υπερβολικά. Αυτή είναι η μέθοδος της αντιστροφής.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της συνωνυμίας; «Καλυμμένο» σημαίνει τυλιγμένο, εμποδισμένο, κλεισμένο, σκεπασμένο, συγκαλυμμένο, φραγμένο· «το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά» σημαίνει αυτού που εκείνα τα φαινόμενα έχουν αναχωρήσει, έχουν απομακρυνθεί, δεν έχουν υποστεί, έχουν εμεθεί· αυτή είναι η μέθοδος της συνωνυμίας.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του προσδιορισμού; «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά» προσδιορίστηκε ως ανήκον στις νοητικές μολύνσεις· «το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά» είναι το καθήκον της αληθινής Διδασκαλίας, όποια πρακτική προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό· για αυτό λοιπόν «ας ανοίξει το καλυμμένο» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της παραίνεσης· «το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της εξαγωγής· αυτή είναι η μέθοδος του προσδιορισμού.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εισόδου; «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά»: οι τρεις νοητικές μολύνσεις, η λαγνεία, το μίσος, η αυταπάτη· αυτές στα συναθροίσματα είναι το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων... κ.λπ... αυτές προηγουμένως όπως έχουν υποδειχθεί στα συναθροίσματα, τα στοιχεία και τις αισθητήριες βάσεις· αυτή είναι η μέθοδος της εισόδου.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Με όποια ενεργοποίηση αυτή η ομιλία εκφράζεται, αυτή η ενεργοποίηση είναι συνδεδεμένη.

Καθορισμός: «το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά» προσδιορίστηκε με ενότητα. Για ποια αιτία; Διότι «αυτό βρέχεται υπερβολικά» και «αυτού βρέχεται υπερβολικά» και «έτσι βρέχεται υπερβολικά»· αυτό με διαφορετικότητα, αυτό που προσδιορίζεται με κοινά χαρακτηριστικά, αυτός είναι ο προσδιορισμός της ενότητας.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Και αυτό που βρέχεται υπερβολικά, αυτού οι δύο αιτίες, οι δύο συνθήκες είναι η αφοσίωση στο φάυλο και η ευχαρίστηση στην ομιλία. Αυτά τα δύο, η μη-σοφή προσοχή και οι καλές νοητικές καταστάσεις και τα εμπόδια· αυτές είναι οι δύο συνθήκες.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; «Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά» σημαίνει βλέπει με αμφιβολία· το καλυμμένο που πρέπει να κατανοηθεί, που πρέπει να διδαχθεί, ο ολιγομαθής, που έχει σύγχυση, με τη διαυγή φαύλη ρίζα, με την επιθυμία και αυτά αυξάνονται, το μίσος· αφού τα συγκεντρώσει, αυτές με τη μικρή εξάλειψη είναι οι δραστηριότητες. Με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση μέχρι το γήρας και τον θάνατο· αυτή είναι η επίθεση. Ότι πάλι έτσι είναι η διδασκαλία, αυτού ακριβώς οι φαύλες νοητικές καταστάσεις φτάνουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση, αυτού με την παύση των δραστηριοτήτων· αυτή είναι η επίθεση.

102. Τέσσερα άτομα: σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι... κ.λπ... Εκεί τι ονομάζεται σκοτάδι; Όποιο σκοτάδι είναι τύφλωση, όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: «Όπως σε εκείνο το τρομακτικό σκοτάδι ένας άνθρωπος με τρεμάμενη ιδιοσυγκρασία δεν βλέπει, ακριβώς έτσι εξαιτίας της αγνωσίας το σκοτάδι και η τύφλωση δεν πιστεύει στο επακόλουθο της κακόβουλης πράξης. Έτσι λοιπόν με αυτό το χαρακτηριστικό η αγνωσία είναι σκοτάδι, άγνοια, αυταπάτη, με την οποία τα όντα δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι· έτσι ονομάζεται σκοτάδι. Αυτό είναι το σκοτάδι των τριών οφθαλμών: του σαρκικού οφθαλμού, του θείου οφθαλμού, του οφθαλμού της σοφίας· αυτών των οφθαλμών εδώ το σκοτάδι υποδεικνύεται ως αγνωσία. Εκεί ποια είναι η αγνωσία, η μη ενόραση; Τότε στην εξάρτηση, η αγνωσία για το παρελθόν, η αγνωσία για το μέλλον, η αγνωσία για το παρελθόν και το μέλλον, η αγνωσία για την αιτία, η αγνωσία για τη συνθήκη, αυτού του αγνοούντος που έχει γίνει αυτοσυγκεντρωμένος, αυτό είναι το επακόλουθο. Ότι δεν γνωρίζει «αυτό πρέπει να ακολουθείται, αυτό δεν πρέπει να εξετάζεται». Αυτός με εκείνο το σκοτάδι υποδεικνύεται ως σκοτάδι, όπως λέγεται. «Παραπλανημένος» σημαίνει έτσι η βούληση. Με εκείνο το σκοτάδι αυτό το άτομο ονομάζεται. «Σκοτάδι» σημαίνει αυτός με εκείνο το σκοτάδι που δεν έχει αφαιρεθεί, που δεν έχει αποκοπεί, γίνεται αυτός που έχει αυτό ως ύψιστο, αυτός που πορεύεται προς αυτό· αυτό ονομάζεται άτομο σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι. Ο τελικός σκοπός ακριβώς είναι η Διδασκαλία που πρέπει να εξετάζεται· αυτό το σκοτάδι καίει, εδραιώνει διαφορετική συνείδηση. Και αυτά τα φαινόμενα επιδέχονται περισυλλογή σε αυτόν. Αυτός βλέπει με τη σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης.

Εκεί ποιο είναι το σκοτάδι πορευόμενο προς φως; Αυτός κινείται με τη δύναμη της σοφίας· έτσι σε αυτόν ακριβώς που κινείται, ο τελικός σκοπός γίνεται. Αυτό ονομάζεται άτομο σκοτάδι πορευόμενο προς φως.

Εκεί ποιο είναι το άτομο φως πορευόμενο προς φως; Εκεί λέγεται ότι φως ονομάζεται αυτό που με το αντίθετο εκείνου του σκοτάδιου και τα φαινόμενα, ακόμη και το φως της γνώσης· αυτό το άτομο που ακούει τη Διδασκαλία είναι σκοτάδι πορευόμενο προς φως· εκεί λέγεται, αυτό το άτομο που είναι σκοτάδι πορευόμενο προς φως, αν αποκτήσει τέτοιου είδους καλό φίλο, ο οποίος τον αποτρέπει από το φάυλο και τον κατευθύνει προς την αναπτυγμένη επιδεξιότητα. Και έτσι διδάσκει την Άριστη Διδασκαλία. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι καλές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι φαύλες. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι επιλήψιμες, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι άμεμπτες. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να ακολουθούνται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να ακολουθούνται. Αυτές

οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να συναναστρέφονται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να συναναστρέφονται. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει κανείς σε αυτές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει κανείς σε αυτές. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να εξετάζονται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να εξετάζονται. Ωριμάζει με την αντίληψη όπως αντιλαμβάνεται τις ικανότητες της μνήμης· αυτός έτσι κατανοεί. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι καλές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι φαύλες. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι επιλήψιμες, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι άμεμπτες. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να ακολουθούνται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να ακολουθούνται. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να αναπτυχθούν, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να αναπτυχθούν. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει κανείς σε αυτές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει κανείς σε αυτές. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να εξετάζονται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να εξετάζονται. Αυτός ακούει καλά αυτά τα φαινόμενα, δίνει το αυτί του, εδραιώνει διαφορετική συνείδηση, και αυτά τα φαινόμενα επιδέχονται περισυλλογή σε αυτόν· αυτός προικισμένος με τη σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης, αυτός κινείται με τη δύναμη της συνθήκης· έτσι σε αυτόν ακριβώς που κινείται, γίνεται αυτός που έχει αυτό ως ύψιστο, αυτός που πορεύεται προς αυτό. Αυτό ονομάζεται άτομο σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι.

Εκεί ποιο είναι το άτομο φως πορευόμενο προς σκοτάδι; Φως ονομάζεται αυτό που μέσω του αντίθετου εκείνου ακριβώς του σκοταδιού, όσα φαινόμενα ακόμη και το φως της γνώσης, αυτό είναι πάλι το φαινόμενο. Ποιο λέγεται; Μέσω της σοφίας σοφός λέγεται, αυτός κατανοεί έτσι. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι καλές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι φαύλες. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι επιλήψιμες, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι άμεμπτες. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να ακολουθούνται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να ακολουθούνται. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να αναπτύσσονται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να αναπτύσσονται. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει κανείς σε αυτές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει κανείς σε αυτές. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις πρέπει να εξετάζονται, αυτές οι νοητικές καταστάσεις δεν πρέπει να εξετάζονται. Εδώ όμως η συναναστροφή με κακόβουλους φίλους, ακολουθώντας την επιρροή κακόβουλων φίλων, αυξάνει τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, εγκαταλείπει τις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός με εκείνη την αμέλεια, χωρίς να δίνει προσοχή στην αντίληψη της συνθήκης, καλλιεργεί τη λησμοσύνη και την έλλειψη ενσυνειδητότητας. Με αυτό, όποιο είναι το αντίθετο σκοτάδι, αυτό αυξάνει. Αυτός κυριευμένος από το σκοτάδι, πορευόμενος προς, γίνεται με υπέρτατο το σκοτάδι. Αυτό ονομάζεται άτομο φως πορευόμενο προς σκοτάδι.

103. Εκεί ποιο είναι το άτομο φως πορευόμενο προς φως; Εκεί λέγεται ότι αυτό το άτομο είναι εξαρτημένο από καλό φίλο, ικανό, συνδεδεμένο, αναζητώντας το καλό· αυτός, αφού πλησιάσει τους καλούς φίλους, ρωτά και εξετάζει: Τι είναι καλό, τι είναι φαύλο; Τι είναι επιλήψιμο, τι είναι ανεπίληπτο; Τι πρέπει να ακολουθείται, τι δεν πρέπει να ακολουθείται; Τι πρέπει να αναπτύσσεται, τι δεν πρέπει να αναπτύσσεται; Τι πρέπει να επιτευχθεί και να διαμένει σε αυτό, τι δεν πρέπει να επιτευχθεί και να

διαμένει σε αυτό; Τι πρέπει να εξετάζεται, τι δεν πρέπει να εξετάζεται; Πώς γίνεται η μόλυνση, πώς γίνεται η κάθαρση; Πώς γίνεται η συμπεριφορά, πώς γίνεται η αποχή; Πώς γίνεται ο δεσμός, πώς γίνεται η απελευθέρωση; Πώς γίνεται η προέλευση της ταυτότητας, πώς γίνεται η παύση της ταυτότητας; Αυτός, ακολουθώντας εδώ αυτό που διδάχθηκε όπως παρουσιάστηκε, κατανοεί έτσι. Αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι καλές, αυτές οι νοητικές καταστάσεις είναι φάυλες. Έτσι... κ.λπ... μέχρι πώς γίνεται η προέλευση της ταυτότητας, πώς γίνεται η παύση της ταυτότητας, πρέπει να γίνει αναλυτικά. Αυτός επιθυμεί έντονα αυτές τις νοητικές καταστάσεις· έτσι αυξάνει το χαρακτηριστικό, τη γνώση, την αληθινή γνώση, το φως. Αυτό το άτομο έχει αυτό ως ύψιστο, πορεύεται προς αυτό· αυτό ονομάζεται άτομο φως πορευόμενο προς φως.

Εκεί ποιο είναι το άτομο σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι; Αυτός που παρουσιάζει τη φάυλη νοητική κατάσταση. Αυτός με την ανάπτυξη δείχνει την επαναγέννηση σε κατώτερους προορισμούς· έχει αυτό ως ύψιστο, πορεύεται προς αυτό. Αυτό ονομάζεται άτομο σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι.

Εκεί ποιο είναι το άτομο σκοτάδι πορευόμενο προς φως; Αυτός με το σκοτάδι δείχνει το επακόλουθο της φάυλης πράξης. «Σκοτάδι» σημαίνει αυτό το μάτι του καλού φίλου με το οποίο εγκαταλείπει τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, αυξάνει τις καλές νοητικές καταστάσεις.

Εκεί και αυτός που δείχνει την επαναγέννηση σε ανώτερους προορισμούς, έχει αυτό ως ύψιστο· γι' αυτό ονομάζεται σκοτάδι πορευόμενο προς φως.

Εκεί ποιο είναι το άτομο φως πορευόμενο προς σκοτάδι; Δείχνει το επακόλουθο της καλής πράξης. Αυτό το μάτι που με τη συναναστροφή με κακόβουλους φίλους, με την υπηρεσία κακόβουλων φίλων, ακολουθώντας την επιρροή κακόβουλων φίλων, αυξάνει τη φάυλη νοητική κατάσταση· αυτός με την ανάπτυξη δείχνει την επαναγέννηση σε κατώτερους προορισμούς. Έχει αυτό ως ύψιστο· γι' αυτό ονομάζεται φως πορευόμενο προς σκοτάδι.

Εκεί το άτομο που είναι φως πορευόμενο προς φως, αυτό φωτισμένο και λαμπρό δείχνει την επαναγέννηση στους ανώτερους προορισμούς. Αυτός που έχει αυτό ως ύψιστο, γι' αυτό λέγεται φως πορευόμενο προς φως.

Με το φως πορευόμενο προς σκοτάδι δείχνει την έγερση των δέκα φάυλων πράξεων. Με το σκοτάδι αυτό το άτομο δείχνει το επακόλουθο των φάυλων πράξεων. Δεν δείχνει το επακόλουθο των φάυλων νοητικών καταστάσεων. Με το σκοτάδι δείχνει τις οκτώ λανθασμένες πορείες. Με το φως δείχνει τις οκτώ ορθές πορείες. Με το φως πορευόμενο προς σκοτάδι δείχνει τις δέκα φάυλες πορείες πράξεων. Με το φως δείχνει την ανωτερότητα. Με το σκοτάδι πορευόμενο προς φως δείχνει τη νοητική κατάσταση που δεν προκαλεί τύψεις. Με το φως πορευόμενο προς σκοτάδι δείχνει τη νοητική κατάσταση που προκαλεί τύψη. Αυτό είναι το νόημα της ομιλίας.

104. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διδασκαλίας; Σε αυτή την ομιλία τι διδάχθηκε; Εκεί λέγεται ότι σε αυτή την ομιλία διδάχθηκαν οι καλές και φάυλες νοητικές καταστάσεις. Και διδάχθηκε το επακόλουθο των καλών και φάυλων νοητικών καταστάσεων. Και διδάχθηκε η διαφορά του προορισμού των κατώτερων και ανώτερων όντων. Αυτή είναι η μέθοδος της διδασκαλίας.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διερεύνησης; Όποιος βιώνει το επακόλουθο της φαύλης πράξης. Αδιάλειπτος σε αυτό αναλαμβάνει τις φαύλες νοητικές καταστάσεις· η διερεύνηση αυτού είναι έγκυρη. Όποιος βιώνει το επακόλουθο της καλής πράξης. Αδιάλειπτος σε αυτό αναλαμβάνει τις καλές νοητικές καταστάσεις· η διερεύνηση αυτού είναι έγκυρη. Αυτή είναι η διερεύνηση και η εγκυρότητα.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας; Όποιο άτομο είναι φως, αυτό είναι η εγγύτατη αιτία της ανασκόπησης. Όποιο άτομο είναι σκοτάδι, αυτό δείχνει ότι είναι η εγγύτατη αιτία της ενατένισης αυτού που λήφθηκε ως σκοτάδι. Με το σκοτάδι πορευόμενο προς φως δείχνει την εγγύτατη αιτία της επιμέλειας· το σκοτάδι δείχνει την εγγύτατη αιτία της άγνοιας και της λανθασμένης άποψης. Με το φως πορευόμενο προς σκοτάδι δείχνει την εγγύτατη αιτία της αμέλειας και της λανθασμένης άποψης. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού; Με το σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι, όταν η άγνοια έχει υποδειχθεί ως σκοτάδι, όλες οι νοητικές καταστάσεις μόλυνσης θεωρούνται υποδειχθείσες. Με το σκοτάδι πορευόμενο προς φως, όταν η αληθινή γνώση ως φως έχει υποδειχθεί, όλες οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση θεωρούνται υποδειχθείσες. Με το φως πορευόμενο προς σκοτάδι η αμέλεια έχει υποδειχθεί. Με το σκοτάδι πορευόμενο προς φως η επιμέλεια έχει υποδειχθεί. Αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Σε αυτή την ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσα όντα είναι από χαμηλή οικογένεια, αυτά αφού ακούσουν αυτό δεν θα αναλάβουν τις καλές νοητικές καταστάσεις και δεν θα τις ακολουθήσουν. Όσα όντα είναι από υψηλή οικογένεια, αυτά αφού ακούσουν αυτή τη διδαχή της Διδασκαλίας θα αναλάβουν τις καλές νοητικές καταστάσεις ακόμη περισσότερο και θα τις ακολουθήσουν. Αυτή είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης. Η διδασκαλία στο επίπεδο.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της περιστροφής; Η επιθυμία που προέρχεται από την άγνοια, αυτή είναι η προέλευση. Όποιο σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Αυτές οι δύο αλήθειες, ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, και το φως με το οποίο μέσω της ομιλίας και της Διδασκαλίας προσδιορίζεται, αυτή η Διδασκαλία είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας της σοφίας. Με αυτή τη μη-αυταπάτη οι τρεις καλές ρίζες φτάνουν στην εκπλήρωση, η εγγύτατη αιτία του παραδείσου.

Εκεί ποια είναι η διαίρεση; «Σκοτάδι πορευόμενο προς σκοτάδι» όχι κατηγορηματικά. Για ποιον λόγο; Υπάρχει σκοτάδι και γίνεσθαι με κάρμα που βιώνεται από μια ζωή στην άλλη και με καλό φωτεινό άτομο στην κατάσταση της συν-επαναγέννησης. Υπάρχει φως και γίνεσθαι με κάρμα που βιώνεται από μια ζωή στην άλλη και με φαύλο σκοτεινό άτομο στην κατάσταση της συν-επαναγέννησης· η αντιστροφή σε αυτά τα σκοτάδια είναι το αντίθετο· έτσι με το φως πορευόμενο προς σκοτάδι.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Όποιο σκοτάδι, αυτός έτσι ασκεί για την αυτοκαταστροφή, αυτός είναι άπιστος, αδαής, φαύλος, άπειρος, μη βλέπων τον κίνδυνο. Όποιο φως, αυτός ασκεί για την προσωπική ευημερία, σοφός, επιδέξιος, έμπειρος, βλέπων τον κίνδυνο. Αυτή είναι η συνωνυμία.

Εκεί ποιος είναι ο προσδιορισμός; Αυτό το άτομο προσδιορίζεται με τον προσδιορισμό του επακόλουθου, προσδιορίζεται ως κατακτημένο από το φαύλο. Προσδιορίζεται με τον προσδιορισμό της επαναγέννησης σε φωτεινές καλές νοητικές καταστάσεις και με τον προσδιορισμό του επακόλουθου των καλών νοητικών καταστάσεων.

Είσοδος: οι δραστηριότητες με την άγνοια ως συνθήκη και το γήρας και ο θάνατος και η άγνοια, αυτή είναι η εγγύτατη αιτία· με την υπόδειξη η έγερση της αληθινής γνώσης, η παύση της άγνοιας, όποια μέχρι την παύση του γήρατος και του θανάτου· αυτά τα δύο φαινόμενα περιλαμβάνονται στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων. Το στοιχείο των φαινομένων και η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων είναι η εγγύτατη αιτία με την υπόδειξη στα στοιχεία.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Η αρχή αυτής της ομιλίας που διδάχθηκε. Καθορισμός: «σκοτάδι» λέει ο Ευλογημένος, δεν διδάσκει ένα άτομο. Όσο εκτείνεται ο προσδιορισμός των όντων, εκεί όσοι έχουν επαναγεννηθεί με τη νοητική κατάσταση της κακής συμπεριφοράς, αυτούς με τον όρο «πολλά» υποδεικνύει ως σκοτάδι. Όποιο φως, η επαναγέννηση σε καλές νοητικές καταστάσεις σε όλα τα όντα, όλο αυτό εκφράζει ως φως· αυτή η ενότητα είναι η συνθήκη, ο προσδιορισμός της συνετής προσοχής των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων των ατόμων.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Για το φαύλο η κακή φιλία είναι συνθήκη, η μη-σοφή προσοχή είναι αιτία. Για το καλό η καλή φιλία είναι συνθήκη, η συνετή προσοχή είναι αιτία.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Εδώ κάποιος έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια· έχοντας γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια στις υλικές μορφές, στους ήχους, στις οσμές, στις γεύσεις, στις επαφές, αυτός έχει επαναγεννηθεί σε όλη την ανθρώπινη χρήση και απόλαυση. Το φως έχει επαναγεννηθεί στις εξαισιές καλές νοητικές καταστάσεις, έχει επαναγεννηθεί σε όλη την ανθρώπινη χρήση και απόλαυση.

105. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση; Ο στίχος «Δεν το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί». Για ποιον λόγο αυτός ο δεσμός είναι σταθερός; Με τέσσερις αιτίες είναι δυνατόν να απελευθερωθεί κανείς με εξουσία ή με πλούτη ή με κάτι άλλο ή με παράκληση ή με καταφύγιο. Και σε ό,τι υπάρχει αυτή η λαγνεία για πολύτιμα σκουλαρίκια, η προσκόλληση σε γιους και συζύγους, αυτός είναι ο νοητικός δεσμός του. Δεν είναι δυνατόν να απελευθερωθεί κανείς από αυτόν με εξουσία ή με πλούτη ή με κάτι άλλο ή με παράκληση ή με καταφύγιο. Και δεν υπάρχει εκεί κανένας εγγυητής. «Θα απελευθερωθεί από αυτόν τον δεσμό με αυτό» - είτε θεός είτε άνθρωπος - αυτός ο δεσμός δένει με την υπολανθάνουσα τάση του πάθους και στις έξι εξωτερικές αισθητήριες βάσεις. Στις ορατές μορφές η επιθυμία για ορατή μορφή δένει, μέχρι στα νοητικά αντικείμενα η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. Όποιος εδώ στον κόσμο είναι δεμένος, στον μεταθανάτιο κόσμο δεμένος οδηγείται. Αυτός δεμένος γεννιέται, δεμένος πεθαίνει. Δεμένος πηγαίνει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο. Δεν είναι δυνατόν να απελευθερωθεί κανείς από αυτόν τον δεσμό παρά μόνο με την ευγενή οδό. Γνωρίζοντας την κατάσταση του θανάτου και την κατάσταση της επαναγέννησης ως κίνδυνο, εγκαταλείπει τη θέληση και το πάθος. Αυτός, εγκαταλείποντας αυτή τη θέληση και το πάθος, τα υπερβαίνει. Και αυτός ο κόσμος, πέρα από αυτόν είναι ο δεύτερος.

Εκεί η εγκατάλειψη των δραστηριοτήτων του δεσμού, αυτή ονομάζεται

ενεργητικότητα και στις δύο θέσεις· «ο καλός σοφός δεν προσκολλάται στο άρωμα που φέρνει ο άνεμος». Ομοίως «με τραβηγμένο το αγκάθι στις κατοχές, στους γιους και στις συζύγους» δείχνει την εγκατάλειψη εκείνης ακριβώς της επιθυμίας. Αυτή η εγκατάλειψη της ρίζας της επιθυμίας· «επιμελής στο άριστο» - η ηδονή λειτουργεί με αμέλεια - για την εγκατάλειψη, ευχαριστιόμενος στην απάρνηση, γίνεται αυτός που διαμένει με επιμέλεια. Για την εγκατάλειψη της κλίσης του, ούτε αυτόν τον κόσμο ποθεί ούτε τον μεταθανάτιο κόσμο. Δεν επιθυμεί αυτό που βασίζεται σε αυτόν τον κόσμο, με αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση. Ούτε επιθυμεί αυτό που βασίζεται στον μεταθανάτιο κόσμο, με αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση· γι' αυτό λέγεται «δεν ποθεί αυτόν τον κόσμο ούτε τον άλλο κόσμο». Η εγκατάλειψη αυτού είναι το κόψιμο· ο σοφός υποδείχθηκε στα κείμενα του Αττχακαβάγγκια. Αυτή η εναντίωση εδώ στα κείμενα του Αττχακαβάγγκια είναι η μη-πόθηση· εδώ είναι οι απροστάτευτοι. Ομοίως αυτή η επιθυμία, αυτή η κατοχή, η αντικειμενική ηδονή - με έναν στίχο όλες αυτές οι ηδονές δείχθηκαν. Γι' αυτό ο Ευλογημένος διδάσκει: «κόβοντας και αυτό, αναχωρούν, χωρίς προσκόλληση, εγκαταλείποντας όλες τις ηδονές». Αυτού του στίχου η έκθεση είναι διπλή: η συγκριτική έκθεση και η έκθεση του χρόνου· όπως αυτός ο στίχος οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση, έτσι με εκείνον τον στίχο η απάντηση οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση. Έτσι ο στίχος σε όλους τους στίχους ή στις επεξηγήσεις είναι η εκτεθείσα ομιλία.

106. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Αυτή η ομιλία με ποια πρόθεση διδάχθηκε; Όσα όντα έχουν ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτά θα εγκαταλείψουν τις ηδονές - αυτή είναι εκεί η πρόθεση του Ευλογημένου.

Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Αυτού του οποίου οι νοητικές μολύνσεις με δέκα βάσεις έχουν διαβεί, έχουν αποβληθεί, έχουν γνωστεί. Ποιες είναι οι δέκα διακρίσεις; Οι ηδονές της νοητικής μόλυνσης και οι κατώτεροι και ανώτεροι νοητικοί δεσμοί, οι αισθητήριες βάσεις με δέκα βάσεις - αυτή είναι η διερεύνηση.

Εκεί ποια είναι η εγκυρότητα; Όσοι είναι γεμάτοι με λαγνεία, αυτοί δένονται με σφιχτό δέσιμο - υπάρχει αυτή η εγκυρότητα.

Εκεί ποια είναι η εγγύτατη αιτία; Ο γεμάτος με λαγνεία για τα πολύτιμα σκουλαρίκια είναι η εγγύτατη αιτία της ταύτισης με το δικό μου. «Η προσκόλληση» είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για παρελθόν αντικείμενο. «Και αυτό αφού κόψει» είναι η εγγύτατη αιτία της διαλογιστικής ανάπτυξης.

Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; Αυτός με νου γεμάτο λαγνεία για τα πολύτιμα σκουλαρίκια, όποιος είναι μπλεγμένος στην ταύτιση με το εγώ, μπλεγμένος στην ταύτιση με το δικό μου, όποιος είναι γεμάτος με λαγνεία για γιους και συζύγους. Γεμάτος με λαγνεία για χωράφια και τοποθεσίες. Αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης; Εδώ στην ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα έχουν επιθυμία για τη Νιμπάνα, αυτοί θα εγκαταλείψουν την επιθυμία για γιους και συζύγους. Αυτή είναι εκεί η πρόθεση του Ευλογημένου. Αυτές είναι οι τέσσερις αλήθειες.

Εκεί ποια είναι η περιστροφή; Η επιθυμία για γιους και συζύγους, αυτή είναι η προέλευση. Τα συναθροίσματα που έχουν προσληφθεί, αυτά και η κατοχή της ύλης στις εξωτερικές υλικές μορφές, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος· αυτό που πρέπει να

κοπεί εκεί, αυτή είναι η παύση. Αυτό με το οποίο διαλύεται, αυτή είναι η οδός. Η διαίρεση: δεν υπάρχει επίπεδο για τη διαίρεση· η αντιστροφή: το αντίθετο έχει υποδειχθεί.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Η συνωνυμία έχει υποδειχθεί. Εκεί ποια είναι η είσοδος; Υπάρχει επιθυμία, ένα ον κυριευμένο από πόθο, με αυτήν ως συνθήκη η συνείδηση μέχρι το γήρας και τον θάνατο. Το αίσθημα εκεί, αυτή είναι η άγνοια· από την έγερση της αληθινής γνώσης υπάρχει η παύση της άγνοιας μέχρι την παύση του γήρατος και του θανάτου.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Αγνή είναι η έναρξη του στίχου. Εκεί ποιος είναι ο καθορισμός; «Δεν το αποκαλούν σταθερό δεσμό οι σοφοί» - προσδιορίστηκε με ενότητα, όχι με διαφορετικότητα. Τέσσερα πάθη - το ηδονικό πάθος, το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για ύπαρξη και το πάθος για τις απόψεις - προσδιορίστηκαν με ενότητα.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; Σε όσους υπάρχει λαγνεία για πολύτιμα σκουλαρίκια, η αντίληψη του ωραίου είναι η αιτία αυτής, και η σύλληψη του χαρακτηριστικού μέσω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών είναι η συνθήκη. Με την οποία αυτά κόβονται, η αντίληψη της ρυπαρότητας είναι η αιτία αυτής, η απομάκρυνση της σύλληψης του χαρακτηριστικού και της σύλληψης των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών είναι η συνθήκη.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Γεμάτος με λαγνεία για πολύτιμα σκουλαρίκια, παραπλανημένος στη διάκριση, διεφθαρμένος - «κόβοντας και αυτό, αναχωρούν» - αυτό είναι πλήρως κατανοημένο ως προς το νόημα, αποφευχθέν ως προς το νόημα, εγκαταλειμμένο· αυτή είναι η επίθεση.

107. Ό,τι είναι νοητικό, ό,τι είναι επινοημένο, αναλυτικά είναι συνθήκη, ή ό,τι είναι νοητικό, σωματικό, νοητική πράξη. Για ποιο λόγο; Διότι η νοητική βούληση ονομάζεται νοητική πράξη, αυτή είναι η πράξη βούλησης· ό,τι είναι νοητικό, αυτό το σωματικό και το λεκτικό, αυτές οι τρεις πράξεις έχουν υποδειχθεί. Η σωματική πράξη και η λεκτική πράξη, αυτές οι καλές, το αγαπητό με το σώμα και με την ομιλία ξεκινά και αγκιστρώνεται· αυτό ονομάζεται αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Ο λογισμός, αυτές οι τριπλές δραστηριότητες, αξιέπαινες, αξιόμεμπτες, αδιατάρακτες· με αυτές ως συνθήκη η συνείδηση, αυτό γίνεται αντικείμενο για τη διάρκεια της συνείδησης. Η αντίληψη του ωραίου, η αντίληψη της ευτυχίας και η αντίληψη του εαυτού. Αυτό είναι το νοητικό. Η συνείδηση που παραμένει με εμπλοκή στην ύλη, έχοντας την ύλη ως αντικείμενο, εδραιωμένη στην ύλη, διαποτισμένη με απόλαυση, φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση· αυτός είναι ο λογισμός· έτσι ό,τι είναι εδραιωμένο στους σταθμούς συνείδησης, η προσκόλληση μέσω του αντικειμένου της πρώτης επαναγέννησης, αυτό ονομάζεται νοητικό.

Εκεί σε αυτόν που είναι εδραιωμένος στο άυλο, όποια είναι η προσκόλληση και η αγκίστρωση, και αυτό ταλαντεύεται, η στοχαστική προσοχή στις ευχάριστες μορφές, στις αγαπητές και άνετες μορφές· αυτό είναι το νοητικό. Ό,τι προτίθεται στα ευχάριστα όντα, ο σωματικός κόμβος της πλεονεξίας, στις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή ο σωματικός κόμβος του θυμού, όλοι οι τέσσερις κόμβοι· αυτή είναι η πρώτη επίπτωση της συνείδησης στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, όποια βούληση, σε αυτόν που παρατηρεί την απόλαυση εκεί, πολλές κακές φαύλες νοητικές

καταστάσεις γίνονται άυλες στη συνείδηση. Το άτομο που είναι δεμένο με τη λαγνεία, με αυτές τις μολυσμένες ηδονές, όπως υποχείριο της ηδονής· αυτό ονομάζεται επινόηση στις ηδονές. Έτσι όλες οι τέσσερις νοητικές πλημμύρες. Ό,τι συνδεδεμένο με αυτές τις ηδονές διαμένει, αναπτυγμένο, αγκιστρωμένο· αυτή είναι η βούληση. Σε αυτόν που έτσι δεν έχει απαλλαγεί από το πάθος, που έχει αποκτήσει αγάπη, από τη μεταβολή και την αλλαγή εκείνου εγείρονται λύπη, θρήνος, πόνος, δυσαρέσκεια και άγχος· η συνείδηση γίνεται περιστρεφόμενη γύρω από τον πόνο· σε αυτόν που θυμάται η έγερση του φαινομένου της παρακμής κατακυριεύει τη συνείδηση· αυτό ονομάζεται το επινοημένο.

Για κάθε ένα προτίθεται και σχεδιάζει, η διάρκεια της συνείδησης που υπάρχει, αυτή η διάρκεια είναι διπλή: η διάρκεια του αντικειμένου και η διάρκεια της τροφής. Εκεί όποια είναι η διάρκεια του αντικειμένου, αυτή είναι συνθήκη της νοητικότητας και υλικότητας. Όποια είναι η διάρκεια της τροφής, όποια είναι η διάρκεια που παράγει επαναγέννηση, και όποια είναι η διάρκεια που οδηγεί σε επαναγέννηση· αυτό ονομάζεται αντικείμενο. Αυτό γίνεται για τη διάρκεια της συνείδησης· με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα μέχρι το γήρας και τον θάνατο και προτίθεται· και όμως πάλι επιθυμεί, επειδή δεν οδηγεί σε επαναγέννηση στο μελλοντικό θέμα· αυτό το αντίθετο έχει υποδειχθεί. Δεν προτίθεται, δεν επιθυμεί, και όμως διαφθείρει - διπλή είναι η έκθεση. Σε αυτόν πριν υπάρχει αυτό το νοητικό, αυτό το επινοημένο, μη εξαλειμμένο, με αυτό ως συνθήκη· αυτή είναι η διάρκεια της συνείδησης.

108. Ή οι υπολανθάνουσες τάσεις του εμφανίζονται· με αυτές ως συνθήκη η επαναγέννησή του συμβαίνει. Ή αυτός αμφιβάλλει αν θα φτάσει στο σπίτι ή όχι, ή είναι λεπτοφυείς ή υπάρχουν ή δεν αμφιβάλλει για τις ηδονές· έτσι ακόμη και σε μόνιμα σπίτια γεννημένος είναι. Αυτό οδηγεί σε ό,τι δεν πρέπει να επινοηθεί· έτσι οι δραστηριότητες που έχουν βουληθεί και επινοηθεί γίνονται αντικείμενα· και όποια βούληση και όποια επινόηση και όποιο θέμα έχει γεννηθεί, και τα δύο αυτά είναι αντικείμενο της συνείδησης· έτσι με τη βούληση και τον λογισμό και τον πόθο τα γεννημένα όντα προτίθενται και σκέφτονται. Ό,τι είναι αναζήτηση, δεν προτίθεται ούτε σκέφτεται. Και ποια όντα είναι γεννημένα; Και εκείνα που γεννήθηκαν λεπτά, και τα ωτόκα, και τα αυγά που δεν έχουν σπάσει, και τα γεννημένα σε υγρασία που δεν έχουν διασπαστεί, αυτά είναι γεννημένα. Ποια αναζητούν την ύπαρξη; Αυτά που έχουν πάει στη μήτρα, που έχουν πάει στο αυγό, που περιπλανιούνται στον κύκλο των επαναγεννήσεων, αυτά δεν προτίθενται, δεν επιθυμούν, ούτε σκέφτονται. Με τις υπολανθάνουσες τάσεις δεν συμβαίνει επαναγέννηση; Όσα όντα είναι γεννημένα, όσα αναζητούν την ύπαρξη, αυτά είναι σταθερά. Ή όσα μνήμονα προτίθενται και επιθυμούν, αυτά είναι σταθερά. Αυτά δεν προτίθενται, ούτε επιθυμούν, ούτε σκέφτονται, και με την υπολανθάνουσα τάση περιπλανιούνται στον κύκλο των επαναγεννήσεων.

Άλλη επεξήγηση. Όσα ευγενή άτομα ασκούνται, εκεί αυτά δεν προτίθενται, ούτε σκέφτονται, με την υπολανθάνουσα τάση πάλι εγείρονται.

Άλλη επεξήγηση. Τα λεπτοφυή έμβια όντα που βρίσκονται στη γη ή στο νερό δεν έρχονται στο πεδίο αίσθησης του ματιού· αυτά δεν προτίθενται, ούτε σκέφτονται, και με την υπολανθάνουσα τάση περιπλανιούνται στον κύκλο των επαναγεννήσεων.

Άλλη επεξήγηση. Οι εξωτερικοί, όλοι οι μοναχοί που έχουν υπεροπτική αλαζονεία, αυτοί δεν προτίθενται, ούτε επιθυμούν, και με την υπολανθάνουσα τάση περιπλανιούνται στον κύκλο των επαναγεννήσεων· δεν προτίθενται, ούτε σκέφτονται, ούτε υπολανθάνουν. Αυτό δεν γίνεται αντικείμενο για τη διάρκεια της συνείδησης.

«Δεν προτίθεται» δείχνει την εκρίζωση της προδιάθεσης. «Δεν υπολανθάνει» δείχνει την εκρίζωση της υπολανθάνουσας τάσης. «Δεν προτίθεται» δείχνει την εγκατάλειψη των χονδροειδών νοητικών μολύνσεων. «Δεν υπολανθάνει» δείχνει την εγκατάλειψη των λεπτοφυών νοητικών μολύνσεων. «Δεν προτίθεται» με όποιο επίπεδο και «δεν επιθυμεί» είναι ο άπαξ επιστρέφων και ο μη-επιστρέφων· «δεν υπολανθάνει» είναι ο Άξιος· «δεν προτίθεται» δείχνει την εγκατάλειψη μέσω του αντίθετου του συναθροίσματος της ηθικής· «δεν επιθυμεί» δείχνει την εγκατάλειψη μέσω του αντίθετου του συναθροίσματος της αυτοσυγκέντρωσης· «δεν υπολανθάνει» δείχνει την εγκατάλειψη μέσω του αντίθετου του συναθροίσματος της σοφίας· «δεν προτίθεται» δείχνει την εγκατάλειψη των αξιόμεπτων δραστηριοτήτων· «δεν επιθυμεί» δείχνει την εγκατάλειψη των αξιέπαινων δραστηριοτήτων· «δεν υπολανθάνει» δείχνει την εγκατάλειψη των αδιατάρακτων δραστηριοτήτων· «δεν προτίθεται» είναι η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο»· «δεν επιθυμεί» είναι η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης· «δεν υπολανθάνει» είναι η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης. «Δεν προτίθεται» είναι η μαλακή ανάπτυξη των ικανοτήτων· «δεν επιθυμεί» είναι η μέση ανάπτυξη των ικανοτήτων· «δεν υπολανθάνει» είναι η υπερβολική ανάπτυξη των ικανοτήτων. Αυτό είναι το νόημα της ομιλίας.

109. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Εδώ στην ομιλία διδάχθηκαν οι τέσσερις αλήθειες. Και ό,τι διαμορφώθηκε από τη βούληση και ό,τι επινοήθηκε, υπάρχει αυτό το αντικείμενο, η συνείδηση εδραιώνεται, διερευνάται, συνδέεται. «Δεν προτίθεται» σημαίνει «δεν επιθυμεί»· υπάρχει έτσι αντικείμενο, στις υπολανθάνουσες τάσεις η συνείδηση, διερευνάται, συνδέεται, δεν προτίθεται, δεν επιθυμεί. Με την εγκατάλειψη των υπολανθάνουσων τάσεων δεν αναζητούν τον σταθμό συνείδησης· αυτό που διερευνάται συνδέεται. Αυτή είναι η διερεύνηση της εγκυρότητας.

Εκεί ποια είναι η εγγύτατη αιτία; Η βούληση είναι η προδιάθεση· η εγγύτατη αιτία της βούλησης-προδιάθεσης. Ο λογισμός είναι η εγγύτατη αιτία της προσκόλλησης. Η υπολανθάνουσα τάση είναι η εγγύτατη αιτία της προδιάθεσης. Για την καταστροφή της θέλησης και του πάθους τους, η διαλογιστική ανάπτυξη είναι η εγκατάλειψη του πάθους για ύπαρξη.

Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; Ό,τι είναι νοητικό: το βιωμένο, το επινοημένο, το κρατημένο, το συνειδητό, η αντίστοιχη συνείδηση, και το αντικείμενο και η συνθήκη.

Εκεί ποια είναι η τετραπλή διάταξη; Εδώ στην ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι δεν επιθυμούν επαναγέννηση, αυτοί δεν θα προτίθενται ούτε θα επιθυμούν· αυτή είναι η πρόθεση.

Η περιστροφή: και η βούληση και ο πόθος και η υπολανθάνουσα τάση και η εγκατάλειψη του σταθμού συνείδησης· αυτές είναι οι δύο αλήθειες. Η διαίρεση: δεν υπάρχει επίπεδο για τη διαίρεση. Η αντιστροφή όμως είναι η αντίθετη ομιλία.

Εκεί ποια είναι η συνωνυμία; Η βούληση είναι η πρόθεση για την υλική μορφή μέχρι η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα. Όποια υπολανθάνουσα τάση, αυτές είναι οι επτά υπολανθάνουσες τάσεις.

Ο προσδιορισμός: η βούληση-προδιάθεση προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό. Ο λογισμός προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της προσκόλλησης. Η υπολανθάνουσα τάση προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της αιτίας. Ο σταθμός συνείδησης προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της αιτίας της επαναγέννησης. Η βούληση, ο λογισμός, η υπολανθάνουσα τάση, η εκρίζωση προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό της απομάκρυνσης της θέλησης και του πάθους. Στο πρώτο κάποιοι με τις δύο αντιστροφές, η Εξαρτώμενη Γένεση με τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία είναι ο μέσος προσδιορισμός.

Η είσοδος: με τις δύο αντιστροφές και ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, και με τις μεσαίες και η οδός και η παύση. Ο καθαρισμός: στην ομιλία η αρχή της ομιλίας.

Καθορισμός: ό,τι βούλεται, όλο αυτό προσδιορίστηκε στην ενότητα μέσω του καθορισμού. Ο λογισμός προσδιορίστηκε στην ενότητα της προσκόλλησης. Η συνείδηση προσδιορίστηκε στην ενότητα.

Συμπλήρωμα: το ωραίο αντικείμενο, η μη-σοφή προσοχή, η βούληση είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της ρίζας. Το φαινόμενο της εδραίωσης της συνείδησης είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας του αντικειμένου. Η προσοχή αυτού είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της ρίζας.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Αυτή η ομιλία ονομάστηκε· εκεί «βούλεται» η απάντηση, έτσι πρέπει να αναλυθεί. Σύμφωνα με την άποψή του, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα μέχρι το γήρας και τον θάνατο· αυτή είναι η επίθεση. Αυτό δεν γίνεται αντικείμενο για τη διάρκεια της συνείδησης· με την παύση της συνείδησης υπάρχει παύση της νοητικότητας και υλικότητας· με την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει παύση μέχρι το γήρας και τον θάνατο.

110. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση και στη διείσδυση και ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης; «Αυτός ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη» μέχρι «όποιοι πράγματι ασκητές ή βραχμάνοι δήλωσαν την απελευθέρωση από την ύπαρξη μέσω της ύπαρξης». Αυτή που οδηγεί στη μόλυνση είναι «διότι εξαρτώμενος από την προσκόλληση εμφανίζεται αυτός ο υπαρξιακός πόνος»· «όποιες επιθυμίες εγκαταλείπονται, δεν απολαμβάνει την ύπαρξη» είναι αυτή που οδηγεί στη διείσδυση· «για εκείνον τον κατασβεσμένο μοναχό, χωρίς προσκόλληση δεν υπάρχει επαναγέννηση». «Αυτός ο τέτοιος υπερέβη όλες τις υπάρξεις» ανήκει σε αυτόν που είναι πέραν της άσκησης.

Εκεί «γεννημένος στη θλίψη» σημαίνει θλίψη γεννημένη από λαγνεία, γεννημένη από μίσος, γεννημένη από αυταπάτη. Δείχνει την κατάσταση εκείνων των όντων. «Ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη» σημαίνει η επαφή είναι τριών ειδών: βιωμένη ως ευχάριστο, βιωμένη ως δυσάρεστο, βιωμένη ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο. Εκεί η επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο είναι η θλίψη της λαγνείας, η βιωμένη ως δυσάρεστο είναι η θλίψη του μίσους, η βιωμένη ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο είναι η θλίψη της αυταπάτης. Και όπως ο Ευλογημένος είπε στο πρώτο σύννεφο στον

δρόμο των αγελάδων: «Με όποιες θλίψεις γεννημένες από λαγνεία, γεννημένες από μίσος, γεννημένες από αυταπάτη κοιμάται δυστυχισμένος, γιε οικοδεσπότη, αυτές οι θλίψεις δεν υπάρχουν σε μένα».

«Αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό» σημαίνει ότι βασανισμένος από εκείνες τις θλίψεις αποκτά τριπλή ψευδαίσθηση: ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης. Εκεί «ωραίο στο μη ελκυστικό» είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης. «Ευτυχία στη δυστυχία» είναι ψευδαίσθηση της σκέψης. «Μόνιμο στο παροδικό» και «εαυτός στον μη-εαυτό» είναι ψευδαίσθηση της άποψης.

Όπως η ψευδαίσθηση της συνείδησης, στην αντίληψη και την άποψη υπάρχουν τρία είδη λογισμών - ο λογισμός της σκέψης είναι ψευδαίσθηση, ο λογισμός της αντίληψης είναι ψευδαίσθηση, ο λογισμός της άποψης είναι επίσης ψευδαίσθηση. Εκεί η άγνοια είναι η ψευδαίσθηση, το πεδίο, το έδαφος του προορισμού και της εξάρτησης· διότι όπως πράγματι αντιλαμβάνεται αυτό, όπως συνειδητοποιεί, όπως και αντιλαμβάνεται και συνειδητοποιεί. Όπως αποδέχεται και προτίθεται, αυτές οι τέσσερις ψευδαισθήσεις είναι τα όντα με τα οποία αποκαλούν «εαυτό» την τετραπλή βάση της ατομικής ύπαρξης που είναι αρρώστια, που είναι απόστημα. «Αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό»: αυτή είναι η περιστροφή. «Διότι με ό,τι φαντάζεται, από εκείνο αυτό γίνεται διαφορετικό» σημαίνει φαντάζεται «ωραίο», δεν είναι έτσι. Έτσι «ευτυχία», «μόνιμο», «εαυτός» - αυτός διαφορετικά επιθυμεί τη μέλλουσα ύπαρξη ενώ υπάρχει η ύπαρξη· γι' αυτό λέγεται «πάθος για ύπαρξη». Απολαμβάνει μόνο την ύπαρξη· ό,τι απολαμβάνει, αυτό είναι υπαρξιακός πόνος - υποδεικνύονται τα πέντε συναθροίσματα. Και η λύπη, ο θρήνος και ο πόνος που έχουν αυτό ως συνθήκη, αυτά πράγματι θα αναπτυχθούν σε αυτόν. Σε αυτό το βαθμό υπάρχει η μόλυνση. Αλλά η άγια ζωή ασκείται για σκοπό εγκατάλειψης. Υπάρχει η απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους για τις τρεις θλίψεις.

«Διότι εξαρτώμενος από την προσκόλληση αυτός ο υπαρξιακός πόνος γίνεται» σημαίνει αυτοί που απολαμβάνουν μόνο την ύπαρξη, για όποιον θα αναπτυχθεί, εκείνος ο υπαρξιακός πόνος - δήλωσε την εγκατάλειψη εκείνου του υπαρξιακού πόνου. «Και η πλήρης προσκόλληση, όπου δεν υπάρχει, δεν υπάρχει εμφάνιση του υπαρξιακού πόνου» - δήλωσε τις τέσσερις ψευδαισθήσεις όπως υποδείχθηκε η προσκόλληση. Η πρώτη ψευδαίσθησή του είναι η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, η δεύτερη η προσκόλληση στις απόψεις, η τρίτη η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η τέταρτη η προσκόλληση στη διδασχά για μόνιμο εαυτό· η εξάλειψη αυτών, δεν υπάρχει εμφάνιση του υπαρξιακού πόνου, η προσκόλληση είναι η πηγή - δήλωσε την παύση του υπαρξιακού πόνου. Βλέποντας έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, δεν υπάρχει επιθυμία για μη ύπαρξη. «Δεν απολαμβάνει τη μη ύπαρξη» υποδεικνύει το επίπεδο της ενόρασης· «η πλήρης εξάλειψη της επιθυμίας είναι το Νιμπάνα» - μιλά για δύο απελευθερώσεις: τη φθίση της λαγνείας και τη φθίση της άγνοιας. «Εκείνου του μοναχού» υποδεικνύει το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτή είναι η επεξήγηση του νοήματος της ομιλίας.

111. Εκεί ποια είναι η διερεύνηση; Για όποιον οπουδήποτε υπάρχει πυρετός, για αυτόν που καίγεται, αυτό όπως πραγματικά είναι δεν υπάρχει και αποστασιοποιείται· αυτή είναι η διερεύνηση και η εγκυρότητα. Η εγγύτατη αιτία: ο πυρετός γεννημένος από λαγνεία είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και της ικανότητας δυσαρέσκειας. Ο πυρετός γεννημένος από μίσος

είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και της ικανότητας δυσαρέσκειας. Ο πυρετός γεννημένος από αυταπάτη είναι η εγγύτατη αιτία της ικανότητας αταραξίας και της ικανότητας δυσαρέσκειας.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού; Καταβεβλημένος από την επαφή, καταβεβλημένος από το αίσθημα, καταβεβλημένος από την αντίληψη, καταβεβλημένος από τις δραστηριότητες, με ό,τι φαντάζεται, είτε με το σημάδι της ομορφιάς, είτε με το σημάδι της ευχαρίστησης, είτε με το σημάδι της μονιμότητας, είτε με το σημάδι του εαυτού, στο μη ελκυστικό φαντάζεται «ελκυστικό»· έτσι όταν όλα έχουν ειπωθεί για τον πυρετό γεννημένο από λαγνεία, οι τέσσερις πυρετοί θεωρούνται ειπωμένοι. Γεννημένος από λαγνεία, γεννημένος από μίσος, γεννημένος από αυταπάτη και γεννημένος από άποψη· «λέω λαγνεία» σημαίνει αποκαλεί τον εαυτό. Όλοι οι δεκαπέντε όροι είναι παροδικοί και υπαρξιακός πόνος.

Εκεί ποια είναι η τετραπλή διάταξη; Εδώ στην ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Αυτοί που δεν παραμένουν με πυρετό, αυτοί δεν απολαμβάνουν την ύπαρξη. Αυτοί που δεν απολαμβάνουν την ύπαρξη, αυτοί θα επιτύχουν το τελικό Νιμπάνα. Αυτή είναι η πρόθεση.

Εκεί ποια είναι η περιστροφή; Με αυτό που οδηγεί στη μόλυνση υποδεικνύει τον υπαρξιακό πόνο και την προέλευση. Με αυτό που οδηγεί στη διείσδυση, την οδό και την παύση.

Εκεί ποια είναι η διαίρεση; Γεννημένος στη θλίψη, γεννημένος στην αρρώστια, αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό· αυτό δεν ισχύει κατηγορηματικά· λόγω έλλειψης προσοχής γεννημένος στη θλίψη βέβαια δεν αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό.

Εκεί ποια είναι η αντιστροφή; Για τον σκοπό της υπόδειξης της πλευράς και της αντίθετης πλευράς, με την αντιστροφή του επιπέδου.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της συνωνυμίας; Αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό και αποκαλεί βέλος τον εαυτό. Οι δεκαπέντε όροι πρέπει όλοι να ειπωθούν.

Εκεί ποιος είναι ο προσδιορισμός; «Γεννημένος στη θλίψη» σημαίνει η εγγύτατη αιτία της δυσαρέσκειας. Όλα τα καθιστά γνωστά με τον προσδιορισμό της έκφρασης. «Αποκαλεί αρρώστια τον εαυτό» - η ψευδαίσθηση καθιστά γνωστό με τον προσδιορισμό της μόλυνσης. Αυτό που δεν απολαμβάνει, αυτό είναι υπαρξιακός πόνος - προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της απόθεσης της ψευδαίσθησης. Αυτά τα μη δημιουργημένα όντα στους κόσμους προσδιορίστηκαν με τη μέση οδό της διαφορετικότητας.

Εκεί ποια είναι η είσοδος; «Γεννημένος στη θλίψη» σημαίνει τις τρεις φαύλες ρίζες· αυτές οι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων· στα στοιχεία το στοιχείο των φαινομένων· στις αισθητήριες βάσεις η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων. Στις ικανότητες η ικανότητα της θηλυκότητας και η ικανότητα της αρρενωπότητας είναι η εγγύτατη αιτία.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Αγνή είναι η αρχή της ομιλίας.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθορισμού; «Πυρετός» σημαίνει ότι όσα όντα και κόσμοι προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό της ενότητας, αυτά τα μη δημιουργημένα όντα και κόσμοι προσδιορίστηκαν με τη μέση οδό της

διαφορετικότητας.

Εκεί ποιο είναι το συμπλήρωμα; «Γεννημένος στη θλίψη» σημαίνει ότι η μη-σοφή προσοχή είναι η αιτία και η ψευδαίσθηση είναι η συνθήκη. Εκεί με δύο φαινόμενα ο εαυτός είναι εδραιωμένος, τη συνείδηση και τους νοητικούς παράγοντες, και τα δύο αυτά φαινόμενα αυτού που προσκολλάται με διεστραμμένο τρόπο. Άλλη επεξήγηση: με τους νοητικούς παράγοντες η αντίληψη του μη-εαυτού εκριζώνει την αντίληψη του εαυτού. Άλλη επεξήγηση. Η αντίληψη της παροδικότητας στους νοητικούς παράγοντες, αλλά όχι η αντίληψη του εαυτού. Αυτό που ονομάζεται συνείδηση ή νους ή επίγνωση, αυτό για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει υψωθεί ως «αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου». Εκεί η νοητική παρατήρηση των νοητικών αντικειμένων, και αυτή είναι αντίληψη των νοητικών φαινομένων. Ποια είναι η αιτία αυτού, ποια η συνθήκη; Η ταύτιση με το εγώ είναι η αιτία, η ταύτιση με το δικό μου είναι η συνθήκη.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; «Αυτός ο κόσμος έχει γεννηθεί στη θλίψη» υποδεικνύει το φαύλο· η συνείδηση είναι συνθήκη της νοητικότητας και υλικότητας μέχρι το γήρας και τον θάνατο· αυτή είναι η επίθεση.

112. Έτσι αυτό όπως πραγματικά είναι, βλέπει με ορθή σοφία την εγκατάλειψη των φαύλων ριζών. Εκεί η παύση της άγνοιας, από την παύση της άγνοιας μέχρι την παύση του γήρατος και του θανάτου, αυτή είναι η επίθεση.

Τέσσερα άτομα - αυτός που πάει με το ρεύμα, αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα, αυτός που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του, αυτός που έχει διαβεί και υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος.

Εκεί όποιος πάει με το ρεύμα, αυτός ακολουθεί τις ηδονές. Και κάνει κακή πράξη όσο επιδίδεται στις ηδονές. Αυτή είναι η απληστία, η φαύλη ρίζα, αυτή ακριβώς είναι η επιθυμία, αυτός παρασύρεται από αυτές τις ηδονές και ονομάζεται αυτός που πάει με το ρεύμα. Όποιο άτομο οδηγείται από αυτές, με αυτές ως συνθήκη, εξαιτίας αυτού κάνει φαύλη πράξη με το σώμα και με την ομιλία, αυτό ονομάζεται ότι κάνει κακόβουλη πράξη. Αυτού τα τρία ρεύματα είναι η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες. Με αυτά τα τρία ρεύματα εγείρεται στο τριπλό στοιχείο: στο ηδονικό στοιχείο, στο υλικό στοιχείο, στο άυλο στοιχείο. Μέσω του αντίθετου, όποιος δεν επιδίδεται στις ηδονές. Όποιος δεν αγκιστρώνεται στους ηθικούς κανόνες και τις αυστηρότητες. Όποιος για την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας βλέπει τον κίνδυνο στις ηδονές όπως πραγματικά είναι. Και με αυτό επιδίδεται σε αυτά τα φαινόμενα. Και αυτός που με αυτό ως συνθήκη στέκεται, ο βραχμάνος, είναι πράγματι ο Άξιος. Εκεί ο Άξιος είναι αυτός που έχει υπερβεί, για αυτόν που έχει υπερβεί στέκεται στη στεριά το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης. «Αυτός που πάει με το ρεύμα» σημαίνει τη μη εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών που πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της ενόρασης. «Αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα» σημαίνει την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων στον καρπό και σε μία θέση, με «αυτόν που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του» σημαίνει την εγκατάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών. Εκεί με «αυτόν που πάει με το ρεύμα» δήλωσε την υλική μορφή της οδού. Με «αυτόν που πάει ενάντια στο ρεύμα» και «αυτόν που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του» δήλωσε την οδό. Με «αυτόν που έχει υπερβεί» αναφέρθηκαν οι μαθητές που είναι πέραν της άσκησης και οι Πλήρως

Αυτοφωτισμένοι. Με «αυτόν που πάει με το ρεύμα» δήλωσε την πρακτική που οδηγεί στην προέλευση της ταυτότητας. Με «αυτόν που πάει ενάντια στο ρεύμα» και «αυτόν που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του» δήλωσε την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ταυτότητας. Με «αυτόν που έχει υπερβεί» αναφέρθηκαν οι δέκα καταστάσεις του Άξιου που είναι πέραν της άσκησης. Αυτό είναι το νόημα της ομιλίας.

113. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Σε αυτή την ομιλία διδάχθηκαν οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Και η υπέρβαση του κόσμου των τριών στοιχείων.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διερεύνησης; Όποιος επιδίδεται στις ηδονές θα έκανε κακό· και όποιος δεν επιδίδεται στις ηδονές αυτός δεν θα έκανε κακόβουλη πράξη· και όποιος έχει ξεπεράσει αυτά τα δύο επίπεδα έχει υπερβεί· η διερεύνηση αυτή είναι η διερεύνηση.

Εγκυρότητα: η διερεύνηση για το αν συνδέεται στις ομιλίες ή δεν συνδέεται, αυτή είναι η εγκυρότητα. Εγγύτατη αιτία: για αυτόν που πάει με το ρεύμα η εγγύτατη αιτία είναι οι επτά νοητικοί δεσμοί. Η λειτουργία του φαύλου είναι η εγγύτατη αιτία των φαύλων ριζών. Για αυτόν που πάει ενάντια στο ρεύμα η εγγύτατη αιτία είναι η ενόραση όπως πραγματικά είναι. Για αυτόν που είναι εσωτερικά στέρεος η εγγύτατη αιτία είναι το αμετακίνητο. Αυτός που έχει υπερβεί: κάποτε η εγγύτατη αιτία είναι το επίπεδο.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού; Όποιος πηγαίνει με το ρεύμα υπό τη δύναμη της επιθυμίας. Πηγαίνει υπό τη δύναμη όλων των νοητικών μολύνσεων. Όποιος προσπαθεί ενάντια στο ρεύμα. Αυτός προσπαθεί ενάντια στο ρεύμα της επιθυμίας και όλων των νοητικών μολύνσεων. Όποιος είναι σταθερός στον εαυτό του, αυτός είναι σταθερός και στο σώμα, αυτός είναι σταθερός και στην ομιλία και τη συνείδηση. Αυτή είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

Εκεί ποια είναι η τετραπλή διάταξη; Εδώ στην ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι δεν θα ευχαριστηθούν με την πρακτική που πάει με το ρεύμα, αυτοί θα προσπαθήσουν ενάντια στο ρεύμα· μέχρι κάποτε στο επίπεδο, αυτή είναι η πρόθεση. Η περιστροφή: εδώ στην ομιλία διδάχθηκαν τέσσερις ομιλίες.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διαίρεσης; Όποιος επιδίδεται στις ηδονές και κάνει κακή πράξη. Αυτός είναι αυτός που πάει με το ρεύμα· όχι κατηγορηματικά, ακόμη και ο εισερχόμενος στο ρεύμα επιδίδεται στις ηδονές. Και κάνει κακόβουλη πράξη που οδηγεί σε αυτό. Αν και ακόμη και ο ασκούμενος θα έκανε κακό όπως υποδείχθηκε στην ομιλία, αυτός δεν είναι αυτός που πάει με το ρεύμα· αυτό πρέπει να απαντηθεί με διάκριση. Και δεν επιδίδεται στις ηδονές και δεν κάνει κακόβουλη πράξη, είναι αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα· όχι κατηγορηματικά, κάθε εξωτερικός χωρίς πάθος για τις ηδονές δεν επιδίδεται στις ηδονές· με αυτό όμως κάνει κακόβουλη πράξη, είναι αυτός που πάει με το ρεύμα ή αυτός που πάει ενάντια στο ρεύμα· αυτή είναι η διαίρεση.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της αντιστροφής; Υποδείχθηκε το αντίθετο. Συνωνυμία: στις ηδονές και οι υλικές ηδονές και οι ηδονές ως νοητικές μολύνσεις, και οι κατοχές μορφών, ήχων, οσμών, γεύσεων, επαφών, γιων, συζύγων, δούλων, εργατών και υπηρετών.

Προσδιορισμός: όλοι οι κοινοί άνθρωποι προσδιορίστηκαν στην ενότητα. Αυτός που

πάει με το ρεύμα: προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό της εκδήλωσης των νοητικών μολύνσεων. Όσα όμως άτομα ασκούνται, αυτά προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό του Νιμπάνα. Όσοι όμως είναι μη-επιστρέφοντες, αυτοί προσδιορίστηκαν με τον προσδιορισμό του αμετακίνητου· αυτός είναι ο προσδιορισμός.

Είσοδος: όποιος πάει με το ρεύμα, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Όσα φαινόμενα του, αυτά είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου. Όποια ύλη, αυτό είναι το συνάθροισμα του υλικού σώματος· έτσι και τα πέντε συναθροίσματα είναι η Εξαρτώμενη Γένεση· αυτές οι νοητικές μολύνσεις περιλαμβάνονται στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, προσδιορίστηκαν στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, στο στοιχείο των φαινομένων και στις ικανότητες.

Καθαρισμός: με όποια ενεργοποίηση αυτή η ομιλία διδάχθηκε, αυτή η ενεργοποίηση είναι ολόκληρη αγνή.

Καθορισμός: με αυτόν που πάει ενάντια στο ρεύμα όλοι οι εισερχόμενοι στο ρεύμα υποδείχθηκαν είτε στην ενότητα· αυτοί που πάνε ενάντια στο ρεύμα της υπολανθάνουσας τάσης του πάθους είναι ακριβώς οι ασκούμενοι, και η οδός και ο ασκούμενος και το άτομο που έχει σταθεροποιήσει τον εαυτό του.

Αυτός που είναι χωρίς πάθος προσδιορίστηκε στην ενότητα. Αυτός που έχει υπερβεί: όλοι οι Άξιοι, όλοι οι Ατομικά Φωτισμένοι και οι Πλήρως Αυτοφωτισμένοι προσδιορίστηκαν στην ενότητα.

Συμπλήρωμα: για αυτόν που πάει με το ρεύμα η συνθήκη του κακόβουλου φίλου είναι η αιτία της προδιάθεσης της ηδονής. Για αυτόν που πάει ενάντια στο ρεύμα δύο αιτίες και δύο συνθήκες μέχρι την έγερση της ορθής άποψης είναι η αρχική άποψη· η επιτευχθείσα οδός του είναι η αιτία, η ενεργοποίηση είναι η συνθήκη, και το σωματικό μερίδιο του νοητικού. Επίθεση: αυτή η ομιλία είναι διαιρεμένη· δεν υπάρχει έδαφος για επίθεση.

114. Η ομιλία για τα πέντε οφέλη των διδασκαλιών που έχουν εισέλθει από το αυτί μέχρι αυτές που έχουν διεισδυθεί καλά με την άποψη πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Αυτός που εφαρμόζει, αγωνίζεται, προσπαθεί, όταν είναι ασθενής, κατά τη στιγμή του θανάτου, όταν γίνει θεός, επιτυγχάνει την ατομική φώτιση. «Που έχουν εισέλθει από το αυτί» σημαίνει ότι έχει γίνει μέσω της ακοής της Άριστης Διδασκαλίας. Και η συνείδησή του δεν διψά για τη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία, ούτε υπάρχει μη-διείσδυση· και αυτή η ομιλία διδάχθηκε σε πέντε άτομα: στον ακόλουθο βασιζόμενο στη πίστη με αμβλείες ικανότητες και με οξείες ικανότητες, και στον ακόλουθο βασιζόμενο στη Διδασκαλία με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες. Αλλά το άτομο με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης που δεν μπορεί να εφαρμόσει, να αγωνιστεί, να προσπαθήσει, η απελευθέρωση όπως πραγματικά είναι, σύμφωνα με την αυτοσυγκέντρωση, εκείνη τη στιγμή, εκείνη τη στιγμή, εκείνη τη στιγμή, δείχνει τον καρπό. Καλώς ξεπέφτει, ο άλλος αρμέγεται από αυτό, αλλά δεν γίνεται χωρίς ευχάριστο επακόλουθο. Σε αυτόν στην παρούσα ζωή και αυτό που βιώνεται κατά την επαναγέννηση και από μια ζωή στην άλλη. Εκεί όποιο άτομο είναι ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, αν οι διδασκαλίες του έχουν εισέλθει από το αυτί, αυτός εφαρμόζοντας επιτυγχάνει. Όποιος είναι ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία με αμβλείες ικανότητες, αυτός όταν είναι ασθενής επιτυγχάνει. Όποιος

είναι ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη με οξείες ικανότητες, αυτός κατά τη στιγμή του θανάτου επιτυγχάνει. Όποιος έχει αμβλείες ικανότητες, αυτός όταν γίνει θεός επιτυγχάνει. Όταν δεν επιτυγχάνει όταν γίνει θεός, δεν επιτυγχάνει την ατομική φώτιση με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας. Όποιος εφαρμόζει, αγωνίζεται, προσπαθεί στις διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί, αυτός αντιλαμβάνεται διάκριση από αυτό που είχε επιτύχει πριν· αντιλαμβανόμενος επιτυγχάνει. Αν όμως ο ασθενής έχει προσοχή, εκεί εφαρμόζοντας επιτυγχάνει. Αν όμως κατά τη στιγμή του θανάτου είναι συγκινημένος, εκεί εφαρμόζοντας επιτυγχάνει. Αν όμως πουθενά δεν υπάρχει συγκίνηση, σε αυτόν που έχει γίνει θεός, που είναι ευτυχισμένος, τα βήματα που έχουν γίνει Διδασκαλία έτσι δεν θρηνούν. Αυτός έτσι γνωρίζει: «Αυτή είναι η Διδασκαλία και διαγωγή, όπου εμείς στο παρελθόν όντας άνθρωποι ασκήσαμε την άγια ζωή». Τότε όταν γίνει θεός επιτυγχάνει. Ή είναι προσκολλημένος στα πέντε ουράνια είδη αισθησιακής ηδονής, διαμένοντας με αμέλεια· αυτός με εκείνη την καλή ρίζα επιτυγχάνει την ατομική φώτιση.

Αυτή που μέσω της φωνής από άλλον έχει εξασκηθεί καλά λεκτικά, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. Όσες όμως διδασκαλίες έχουν εξεταστεί με τον νου, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού. Αυτό που έχει διεισδυθεί καλά με την άποψη, αυτή είναι η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Αυτές που έχουν εισέλθει από το αυτί και έχουν εξασκηθεί λεκτικά, και αυτός επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στην παρούσα ζωή, αυτό είναι το άτομο Άξιος. Όποιος επαναγεννιέται και όταν γίνει θεός επιτυγχάνει, και εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, αυτός είναι μη-επιστρέφων. Όποιος με εκείνη την καλή ρίζα επιτυγχάνει την ατομική φώτιση, αυτό είναι το άτομο που έχει γεννηθεί από τη συσσώρευση προηγούμενης προσπάθειας.

«Διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί» είναι η πρώτη βάση της απελευθέρωσης· «έχουν εξασκηθεί λεκτικά» είναι η δεύτερη και τρίτη βάση της απελευθέρωσης· «έχουν εξεταστεί με τον νου» είναι η τέταρτη βάση της απελευθέρωσης· «έχουν διεισδυθεί καλά με την άποψη» είναι η πέμπτη βάση της απελευθέρωσης.

Με την απελευθέρωση που έχει εισέλθει από το αυτί, η ομιλία που έχει διεισδυθεί καλά λεκτικά, αφού ακούσει με το ρεύμα της σταδιακής Διδασκαλίας, εκπληρώνει το συνάθροισμα της ηθικής· αυτό που έχει εξεταστεί με τον νου εκπληρώνει το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης· αυτό που έχει διεισδυθεί καλά με την άποψη εκπληρώνει το συνάθροισμα της σοφίας.

«Οι διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί γίνονται πολυμαθείς», πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Αυτό είναι το πρώτο χαρακτηριστικό της πίστης· «έχουν εξεταστεί με τον νου» σημαίνει διαμένει αφοσιωμένος στην απομόνωση, πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Αυτό είναι το δεύτερο χαρακτηριστικό της πίστης· «έχουν διεισδυθεί καλά με την άποψη» σημαίνει κατανοεί ότι με την απελευθέρωση του νου χωρίς νοητικές διαφθορές δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης. Αυτό είναι το τρίτο χαρακτηριστικό της πίστης.

Οι διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί: ο Διδάσκαλος δείχνει τον εκπαιδευόμενο. Τις έχει εξετάσει με τον νου: ο Διδάσκαλος δείχνει την Αξιότητα. Τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη: ο Διδάσκαλος δείχνει τον Τατχάγκατα, τον Άξιο,

τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο.

Οι διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί: δείχνει τη διαφυγή από τις ηδονές. Τις έχει εξετάσει με τον νου: δείχνει τη διαφυγή από το υλικό στοιχείο. Τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη: δείχνει τη διαφυγή από τα τρία στοιχεία. Αυτό είναι το νόημα της ομιλίας.

115. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διδασκαλίας; Σε αυτή την ομιλία οι τρεις αναζητήσεις διδάχθηκαν· με τις διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί, που έχουν εξασκηθεί λεκτικά, για την ηδονική αναζήτηση η οδός της νοητικής ηρεμίας. Με την άποψη καλά διεισδυμένες, για την αναζήτηση της άγιας ζωής η οδός της νοητικής ηρεμίας.

«Διερεύνηση» σημαίνει: όπως κάποιος στρέφοντας την προσοχή στην ομιλία, εξετάζοντας, αποκτά σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. «Και όπως αυτός στρέφει την προσοχή» σημαίνει: όπως στις διδασκαλίες που έχει ακούσει, τότε αποκτά σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού. Όπως στρέφει την προσοχή στα φαινόμενα στην παρούσα ζωή, τότε αποκτά σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Αυτή είναι η διερεύνηση.

Μέσω της μάθησης αποκτά σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. Μέσω του στοχασμού αποκτά σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού, μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης αποκτά σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Υπάρχει αυτή η εγκυρότητα.

«Εγγύτατη αιτία» σημαίνει: «διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί» είναι η εγγύτατη αιτία της ακοής της Διδασκαλίας. «Έχουν εξασκηθεί λεκτικά» είναι η εγγύτατη αιτία της εφαρμογής. «Έχουν εξεταστεί με τον νου» είναι η εγγύτατη αιτία της διόρασης σύμφωνα με τη Διδασκαλία. «Έχουν εξεταστεί με την άποψη» σημαίνει: έχουν εξεταστεί με τη σοφία και έχουν εξεταστεί με την άποψη.

«Τετραπλή διάταξη» σημαίνει: σε αυτή την ομιλία ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Αυτοί που είναι προικισμένοι με αυτές τις δύο σοφίες, με αυτούς...

«Αυτός είναι κατασβεσμένος» υποδεικνύει τον καρπό της οδού και το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης· με τη δωρεά υποδεικνύει την εγκατάλειψη των χονδροειδών νοητικών μολύνσεων. Με την ηθική των μεσαίων, με τη σοφία υποδεικνύει τις λεπτοφυείς νοητικές μολύνσεις· «με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - έτσι έγινε το επίπεδο.

Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται·

«Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - η οδός ειπώθηκε·

«Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - είπε τον καρπό της οδού.

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο» - με τρεις όρους ειπώθηκε η εγκόσμια καλή ρίζα. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - ειπώθηκε η υπερκόσμια καλή ρίζα.

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - υποδεικνύει το επίπεδο των κοσμικών. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - υποδεικνύει το επίπεδο του ασκούμενου. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - ειπώθηκε το επίπεδο αυτού που είναι πέραν της άσκησης.

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - ειπώθηκε η πρακτική που οδηγεί στην οδό. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - η απελευθέρωση του ασκούμενου. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - η απελευθέρωση αυτού που είναι πέραν της άσκησης.

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» αναφέρει την ομιλία για τη δωρεά, την ομιλία για την ηθική, την ομιλία για την οδό, τη διδασκαλία των κοσμικών φαινομένων. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» είναι η παρατήρηση του κινδύνου στον κόσμο. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος» έχει διεισδυθεί και από την εξαιρετική διδαχή της Διδασκαλίας.

«Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» με τη δωρεά της αφοβίας στα έμβια όντα δίνει αφοβία στα όντα που απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων. Έτσι όλοι οι κανόνες εξάσκησης πρέπει να εφαρμόζονται. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» εδραιωμένος στην ηθική συγκρατεί τη συνείδηση· σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο πηγαίνει στην εκπλήρωση. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος» δύο απελευθερώσεις. Αυτή είναι η ανάλυση της ομιλίας.

116. Εκεί ποια είναι η διδασκαλία; Σε αυτή την ομιλία τι διδάχθηκε; Δύο καλότυχοι κόσμοι, θεοί και άνθρωποι, και θεϊκά και ανθρώπινα τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Με δύο όρους η έκθεση. «Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται, και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - η οδός ειπώθηκε. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος» - τα δύο στοιχεία του Νιμπάνα διδάχθηκαν, με υπόλειμμα προσκόλλησης και χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτή είναι η διδασκαλία.

Η διερεύνηση: «σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» - με αυτόν τον πρώτο όρο ειπώθηκε ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης μέσω δωρεάς. Γι' αυτό του για τις άμεσες καλές νοητικές καταστάσεις. Με τον δεύτερο όρο... πηγαίνουν, η διδασκαλία που οδηγεί στην απελευθέρωση - αυτή είναι η πρόθεση. Με τη μη ακοή και με την έλλειψη προσοχής και με τη μη διείσδυση ειπώθηκε η πρακτική που οδηγεί στην προέλευση της ταυτότητας. Με την ακοή και με την προσοχή και με τη διείσδυση ειπώθηκε η πρακτική που οδηγεί στην παύση της ταυτότητας. Αυτή είναι η περιστροφή.

Η διαίρεση: πρέπει να απαντηθεί κατηγορηματικά. Δεν υπάρχει εκεί επίπεδο για τη διαίρεση. Η αντιστροφή: τα πέντε οφέλη, αυτά με το αντίθετο των πέντε κ.λπ., γι' αυτό ακριβώς τα επιτυγχάνει στην παρούσα ζωή· αυτό που αναδύεται είναι άλλη μέθοδος.

Η συνωνυμία: «διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί» - η ομιλία που έχει ιδωθεί και η ικανότητα της σοφίας και αυτό που έχει γίνει γνωστό και αυτό που έχει διεισδυθεί καλά με την άποψη και αυτό που έχει αναπτυχθεί.

Ο προσδιορισμός: «διδασκαλίες που έχουν εισέλθει από το αυτί» - η διδασκαλία προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της άγνοιας. Η προσοχή προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της χαράς, και η παρούσα ζωή προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό του οφέλους.

Η είσοδος: τρεις σοφίες - σε αυτά που έχουν εξασκηθεί λεκτικά η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης, σε αυτά που έχουν εξεταστεί με τον νου η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού, σε αυτά που έχουν διεισδυθεί καλά με την άποψη η σοφία αποκτημένη μέσω διαλογιστικής ανάπτυξης. Αυτές οι ευγενείς αλήθειες, οι ικανότητες, η έγερση της αληθινής γνώσης, η παύση της άγνοιας, η Εξαρτώμενη Γένεση· στις ικανότητες τρεις ικανότητες, στις αισθητήριες βάσεις περιλαμβάνονται στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, στα στοιχεία περιλαμβάνονται στο στοιχείο των φαινομένων. Ο καθαρισμός: η αρχή της ομιλίας, η είσοδος που είναι συνδεδεμένη.

Ο καθορισμός: «τα πέντε οφέλη» - τα οφέλη προσδιορίστηκαν με διαφορετικότητα· «έχουν εισέλθει από το αυτί» - η ευγενής συμβατική έκφραση προσδιορίστηκε με διαφορετικότητα· «και η ακοή της Διδασκαλίας» - προσδιορίστηκε με ενότητα.

Το συμπλήρωμα: η υπηρεσία της ακοής της Διδασκαλίας είναι συνθήκη, η πίστη είναι αιτία. «Έχουν εξεταστεί με τον νου»: η εμπειρία του νοήματος είναι συνθήκη, η εμπειρία της Διδασκαλίας είναι αιτία· «έχουν διεισδυθεί καλά με την άποψη»: η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας και η προσοχή είναι συνθήκη, η σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης και η σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού είναι αιτία. Η επίθεση: η αναλυμένη ομιλία, άλλη μέθοδος· δεν υπάρχει αναγέννηση στη δύναμη. Εκεί υπάρχει επίπεδο για την επίθεση.

117. Εκεί ποια είναι η ομιλία που οδηγεί στην καλλιέργεια και στη διείσδυση; «Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» ο στίχος. «Σε αυτόν που δίνει» - ειπώθηκε ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης μέσω δωρεάς. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - ειπώθηκε ο τρόπος εκτέλεσης αξιέπαινης πράξης μέσω ηθικής. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - δήλωσε την εγκατάλειψη της απληστίας και της αυταπάτης και του θυμού. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - δήλωσε την απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους της απληστίας και της αυταπάτης και του θυμού. «Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» ο στίχος - η μη-απληστία γίνεται καλή ρίζα. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - το μη-μίσος γίνεται καλή ρίζα. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - χωρίς εχθρότητα, χωρίς αντιπάλους, με μη θυμό πάντα. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - με την έγερση της γνώσης υπάρχει η παύση της αγνωσίας. Με τον τέταρτο όρο, με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης, μέσω της φθίσης της λαγνείας υπάρχει η απελευθέρωση του νου, μέσω της εξάλειψης της αυταπάτης, μέσω της φθίσης της άγνοιας υπάρχει η απελευθέρωση μέσω σοφίας - αυτή είναι η διερεύνηση.

Η εγκυρότητα: αυτός που είναι εδραιωμένος στη δωρεά εκπληρώνει και τα δύο. Και εγκαταλείπει την τσιγκουνιά. Και η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται. Υπάρχει αυτή η

εγκυρότητα.

Η εγγύτατη αιτία: «σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» - είναι η εγγύτατη αιτία του θεμελίου της γενναιοδωρίας. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - είναι η εγγύτατη αιτία του θεμελίου της σοφίας· «και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - είναι η εγγύτατη αιτία του θεμελίου της αλήθειας. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - είναι η εγγύτατη αιτία του θεμελίου της γαλήνης. Αυτή είναι η εγγύτατη αιτία.

Εκεί ποιο είναι το χαρακτηριστικό; Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται. Και σε αυτόν που δίνει η έχθρα δεν δημιουργείται· και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο· με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος· και με την εξάλειψη της ύλης και με την εξάλειψη του αισθήματος· με όποια ύλη ιδώθηκε, με αυτήν ο Τατχάγκατα περιγράφοντας θα περιέγραφε «με την εξάλειψη της ύλης, με το μη πάθος, με την παύση» - έτσι τα πέντε συναθροίσματα.

Η τετραπλή διάταξη: εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι θα επιθυμούν μεγάλες απολαύσεις; Αυτοί θα δώσουν δωρεά για την εγκατάλειψη των κινδύνων· όσοι επιθυμούν τη μη εχθρότητα, αυτοί θα εγκαταλείψουν τις πέντε έχθρες· όσοι επιθυμούν το καλό, αυτοί θα αναπτύξουν την οκταμελή οδό για την εγκατάλειψη των οκτώ λανθασμένων πορειών. Όσοι επιθυμούν να κατασβεστούν, αυτοί θα εγκαταλείψουν τη λαγνεία, το μίσος και την αυταπάτη - αυτή είναι η πρόθεση του Ευλογημένου.

Η περιστροφή: και η τσιγκουνιά αυτού που δεν δίνει και η έχθρα αυτού που δεν έχει αυτοέλεγχο και η μη εγκατάλειψη του φαύλου κακού - αυτή είναι η ανάλυση του υπαρξιακού πόνου, όχι η προέλευση. Με τη μη-απληστία και με το μη-μίσος και με τη μη-αυταπάτη, με το καλό - αυτές είναι οι τρεις καλές ρίζες. Η συνθήκη τους είναι οι οκτώ ορθές πορείες - αυτή είναι η οδός. Με την εξάλειψη εκείνων της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης - αυτή είναι η παύση.

Διάρρηση: «σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» - όχι κατηγορηματικά· όποιος δίνει από φόβο της βασιλικής τιμωρίας, και όποιος δίνει στους ηθικούς με τη χρήση ανεπίτρεπτων πραγμάτων, σε αυτόν η αξιέπαινη πράξη δεν αυξάνεται· αυτός λοιπόν δίνει αυτή τη δωρεά με φαύλο τρόπο, η δωρεά τιμωρίας, η δωρεά όπλου, η αξιόμεμπτη πράξη αυξάνεται, όχι η αξιέπαινη. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - όχι κατηγορηματικά· ποια είναι η αιτία; Και όποιος βλέπει τον όρο σχετικό με την παρούσα ζωή, αν οι βασιλιάδες, αφού με πιάσουν, θα έκοβαν το χέρι μου... κ.λπ... με εκείνον τον αυτοέλεγχο δεν κάνει έχθρα. Όποιος όμως αναλαμβάνει έτσι «ο φόνος έμβιων όντων έχει κακό επακόλουθο», στην παρούσα ζωή και στη μελλοντική ζωή, έτσι απέχει από την αιτία κάθε φαύλου. Με αυτόν τον αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται.

Αντιστροφή: «σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» - σε αυτόν που δεν δίνει η αξιέπαινη πράξη δεν αυξάνεται. Αυτό που συνίσταται στη δωρεά, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται, σε αυτόν που δεν έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δημιουργείται. Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο, ο ανεπιδέξιος δεν εγκαταλείπει. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι

κατασβεσμένος» - αφού έστειλα αγγελιαφόρο, αφού έστειλα εξαίσια δώρα, δεν τον καλώ· αυτός όμως ο ίδιος, περιστοιχισμένος από τη μεγάλη Κοινότητα μοναχών, έφτασε στον τόπο διαμονής μας, και από εμάς κατασκευάστηκε η αίθουσα συνελεύσεων· εδώ εμείς, αφού φέρουμε τον Δεκαδύναμο, θα τον κάνουμε να απαγγείλει ευλογία - αφού σκέφτηκαν έτσι, πλησίασαν. «Πήγαν εκεί όπου ήταν η αίθουσα συνελεύσεων» - εκείνη την ημέρα, λέγεται, αφού ολοκλήρωσαν τη διακόσμηση στην αίθουσα συνελεύσεων, ήταν μόλις απαλλαγμένοι από τις υποχρεώσεις. Οι Βούδες έχουν προδιάθεση για το δάσος, χαίρονται στο δάσος· θα κατοικούσαν μέσα στο χωριό ή όχι; Γι' αυτό, αφού γνωρίσουμε τον νου του Ευλογημένου, θα φροντίσουμε - αφού σκέφτηκαν έτσι, αυτοί πλησίασαν τον Ευλογημένο. Τώρα όμως, αφού έλαβαν τη συγκατάθεσή του, επιθυμώντας να φροντίσουν, πήγαν εκεί όπου ήταν η αίθουσα συνελεύσεων. «Πλήρως στρωμένη» σημαίνει: όπως όλα είναι στρωμένα, έτσι πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος. Εδώ όμως εκείνοι οι βασιλιάδες των Μάλλα, αφού φρόντισαν την αίθουσα συνελεύσεων, αφού έκαναν να σκουπιστούν και οι δρόμοι της πόλης, αφού ύψωσαν σημαίες, αφού τοποθέτησαν χρυσές στάμνες και μπανανιές, αφού έκαναν ολόκληρη την πόλη σαν διάσπαρτα αστέρια με γιρλάντες από λάμπες, τα παιδιά που πίνουν γάλα τα πότισαν γάλα, τους νεαρούς πρίγκιπες τους τάισαν γρήγορα γρήγορα και τους έβαλαν να κοιμηθούν, «μην κάνετε δυνατό θόρυβο, σήμερα μία νύχτα ο Διδάσκαλος θα μείνει μέσα στο χωριό, οι Βούδες επιθυμούν την ησυχία» - αφού έκαναν να περιφερθεί το τύμπανο, οι ίδιοι παίρνοντας δάδες με ραβδί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος. «Θέτοντας μπροστά τον Ευλογημένο» σημαίνει: βάζοντας τον Ευλογημένο μπροστά· εκεί ο Ευλογημένος καθισμένος στη μέση των μοναχών και των λαϊκών ακολούθων λάμπει υπερβολικά. Εμπνευστής εμπιστοσύνης από κάθε πλευρά, με χρυσό χρώμα, όμορφος, ευπαρουσίαστος· από το μπροστινό μέρος του σώματος χρυσόχρωμες ακτίνες σηκώνονται και καταλαμβάνουν θέση ογδόντα πήχεις στον ουρανό. Από το πίσω μέρος του σώματος, από το δεξί χέρι, από το αριστερό χέρι χρυσόχρωμες, από κάτω από τα πέλματα κοραλλόχρωμες ακτίνες σηκώνονται και καταλαμβάνουν θέση ογδόντα πήχεις στη στερεά γη· έτσι ολόγυρα σε θέση ογδόντα πήχεων οι εξάχρωμες ακτίνες του Βούδα αστράφτοντας, λαμπυρίζοντας, τρέχουν· όλες οι κατευθύνσεις σαν να σκορπίζονται με χρυσά άνθη τσαμπάκα, σαν να ποτίζονται με ρεύματα χρυσού υγρού που βγαίνει από χρυσή στάμνα, σαν περιτριγυρισμένες από απλωμένο χρυσό ύφασμα, σαν σκορπισμένες με σκόνη από άνθη κιμσούκα και κανικάρα που σηκώθηκαν από τον ανώτερο άνεμο· το σώμα που ακτινοβολεί με τη λάμψη των ογδόντα δευτερευόντων χαρακτηριστικών και λάμπει με τα τριάντα δύο εξαίρετα χαρακτηριστικά, σαν ουρανός με αναδυόμενα αστέρια, σαν ανθισμένο δάσος λωτών, σαν το δέντρο παριτσάττακα εκατό γιότζανα πλήρως ανθισμένο, σαν τριάντα δύο φεγγάρια, τριάντα δύο ήλιοι, τριάντα δύο παγκόσμιοι μονάρχες, τριάντα δύο βασιλιάδες θεών, τριάντα δύο μεγάλοι Βράχμα τοποθετημένοι σε σειρά· κατασβεσμένος, για αυτόν που είναι πέραν της άσκησης δεν υπάρχει κατάσβεση.

Συνωνυμία: σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, και σε αυτόν που εκφράζει ευχαριστίες η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται. Και σε αυτόν που συγκεντρώνει τη συνείδηση και με την εκτέλεση υπηρεσίας η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται.

Προσδιορισμός: «σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της καταστροφής της εξάρτησης της μη-απληστίας. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» προσδιορίστηκε με τον

προσδιορισμό της καταστροφής της εξάρτησης του μη-μίσους· «και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της καταστροφής της εξάρτησης της μη-αυταπάτης.

Είσοδος: στις πέντε ικανότητες «σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται, σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται» - με τον αυτοέλεγχο είναι το συνάθροισμα της ηθικής. Έχοντας εισέλθει στις έξι ικανότητες η αυτοσυγκράτηση, αυτό είναι το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης· «και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο», αυτό είναι το συνάθροισμα της σοφίας· «με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος» - το συνάθροισμα της απελευθέρωσης. Στα στοιχεία το στοιχείο των φαινομένων, στις αισθητήριες βάσεις η αισθητήρια βάση του νου.

Καθαρισμός: με όποια ενεργοποίηση αυτή η ομιλία διδάχθηκε, αυτή η ενεργοποίηση είναι αγνή.

Καθορισμός: η δωρεά προσδιορίστηκε με ενότητα. Γενναιοδωρία, απάρνηση, δωρεά της Διδασκαλίας, υλική δωρεά - οκτώ δωρεές πρέπει να γίνουν αναλυτικά· αυτή είναι η ποικιλία. Και αυτός που δίνει δεν προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της ενότητας. «Η υπομονή είναι αψεγάδιαστη» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι κατασβεσμένος» προσδιορίστηκε με τον προσδιορισμό της ενεργητικότητας της παρεμπόδισης.

Συμπλήρωμα: της δωρεάς η χαρά είναι συνθήκη, η μη-απληστία είναι αιτία. Του αυτοελέγχου η συνετή προσοχή είναι αιτία, η απάρνηση είναι συνθήκη. «Και ο επιδέξιος εγκαταλείπει το κακόβουλο» - η ενόραση όπως πραγματικά είναι είναι συνθήκη, η απόκτηση γνώσης είναι αιτία. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - η φωνή από άλλον και η εσωτερική συνετή προσοχή και η οδός είναι και αιτία και συνθήκη.

Επίθεση: «Σε αυτόν που δίνει η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται» - αυτός ο στίχος, και η ηθική του αυξάνεται. Και ο αυτοέλεγχος αυξάνεται. «Σε αυτόν που έχει αυτοέλεγχο η έχθρα δεν συσσωρεύεται». Και άλλες νοητικές μολύνσεις δεν συσσωρεύονται· όποιες νοητικές διαφθορές και δυσφορίες θα εγείρονταν με αυτήν ως συνθήκη, αυτές δεν εγείρονται. «Με την εξάλειψη της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης αυτός είναι κατασβεσμένος» - και με την εξάλειψη της λαγνείας και του μίσους, και με την εξάλειψη της υπολανθάνουσας τάσης της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης, αυτός είναι κατασβεσμένος - το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης και χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτή είναι η επίθεση.

Του πρεσβύτερου μοναχού Μαχακατσαγιάνα στην Πετακοπαντέσα

ολοκληρώθηκε το επίπεδο σύγκλισης της μεθόδου.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 21. Το καθοδηγητικό κείμενο. 7. Το έδαφος της εφαρμογής των μεθόδων έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org